

Den Europæiske Unions Tidende

C 269

50. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

10. november 2007

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	IV Oplysninger	
	OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER	
	Domstolen	
2007/C 269/01	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 247 af 20.10.2007	1
	V Udtalelser	
	RETLIGE PROCEDURER	
	Domstolen	
2007/C 269/02	Valg af afdelingsformænd til afdelinger med tre dommere	2
2007/C 269/03	Dommernes fordeling mellem afdelinger med tre dommere	2
2007/C 269/04	Lister til fastlæggelse af sammensætningen af dommerkollegierne	2
2007/C 269/05	Udpegelsen af førstegeneraladvokat	3
2007/C 269/06	De nye medlemmer af Retten i Første Instans aflægger ed	3

Pris: 18 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

2007/C 269/07	Sag C-227/04 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. september 2007 — Maria-Luise Lindorfer mod Rådet for Den Europæiske Union (Appel — tjenestemænd — overførsel af pensionsrettigheder — erhvervmæssig virksomhed inden tiltrædelsen af tjenesten ved Fællesskaberne — beregning af pensionsgivende tjenestear — artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten — almindelige gennemførelsesbestemmelser — det principielle forbud mod forskelsbehandling — ligebehandlingsprincippet) 3	3
2007/C 269/08	Sag C-260/04: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 13. september 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser — offentlige tjenesteydelseskoncessioner — fornyelse af 329 koncessioner på afholdelse af hestevæddemål uden indkaldelse af konkurrerende bud — krav om offentliggørelse og gennemsigtighed) 4	4
2007/C 269/09	Sag C-16/05: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 20. september 2007 — The Queen, Veli Tum og Mehmet Dari mod Secretary of State for the Home Department (anmodning om præjudiciel afgørelse fra House of Lords — Det Forenede Kongerige) (Associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — tillægsprotokollens artikel 41, stk. 1 — »stand still«-klausul — rækkevidde — lovgivning i en medlemsstat, der efter tillægsprotokollens ikrafttræden har indført nye restriktioner hvad angår tyrkiske statsborgeres første indrejse på dens område med henblik på at udøve etableringsfriheden) 4	4
2007/C 269/10	Sag C-76/05: Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. september 2007 — Herbert Schwarz, Marga Gootjes-Schwarz mod Finanzamt Bergisch Gladbach (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Köln — Tyskland) (EF-traktatens artikel 8A (efter ændring nu artikel 18 EF) — unionsborgerskab — EF-traktatens artikel 59 (efter ændring nu artikel 49 EF) — fri udveksling af tjenesteydelser — indkomstskattelovgivning — skolepenge — udelukkende ret til fradrag for skolepenge til private indenlandske institutioner) 5	5
2007/C 269/11	Sag C-287/05: Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. september 2007 — D.P.W. Hendrix mod Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Centrale Raad van Beroep — Nederlandene) (Social sikring af vandrende arbejdstagere — artikel 12 EF, 17 EF, 18 EF og 39 EF — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 4, stk. 2a, artikel 10a og bilag IIa — forordning nr. 1612/68/EØF — artikel 7, stk. 1 — særlige ikke-bidragpligtige sociale ydelser — nederlandsk ydelse til handicappede unge — manglende mulighed for eksport) 5	5
2007/C 269/12	Sag C-297/05: Domstolens dom (Første Afdeling) af 20. september 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene (Tvungen identificering og teknisk kontrol forud for registrering af køretøjer i en medlemsstat — artikel 28 EF og 30 EF — direktiv 96/96/EF og 1999/37/EF — anerkendelse af registreringsattester udstedt i og teknisk kontrol foretaget i andre medlemsstater) 6	6
2007/C 269/13	Sag C-304/05: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 20. september 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter — direktiv 79/409/EØF — beskyttelse af vilde fugle — vurdering af ændrede skipisters indvirkninger på miljøet) 7	7
2007/C 269/14	Sag C-307/05: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. september 2007 — Yolanda Del Cerro Alonso mod Osakidetza (Servicio Vasco de Salud) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social de San Sebastián — Spanien) (Direktiv 1999/70/EF — § 4 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse — princippet om ikke-diskrimination — begrebet »arbejdsvilkår« — anciennitetstillæg — omfattet — objektive forhold, der berettiger forskelsbehandling — foreligger ikke) 7	7

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 269/15	Sag C-318/05: Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. september 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — artikel 18 EF, 39 EF, 43 EF og 49 EF — indkomstskattelovgivning — skolepenge — udelukkende ret til fradrag for skolepenge til private indenlandske institutioner)	8
2007/C 269/16	Sag C-388/05: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 20. september 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — bevaring af naturtyper — vilde dyr og planter — det særligt beskyttede område »Valloni e steppe pedegarganiche«)	8
2007/C 269/17	Sag C-431/05: Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. september 2007 — Merck Genéricos-Produtos Farmacêuticos L. ^{da} mod Merck & Co. Inc., Merck Sharp & Dohme, L. ^{da} (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal de Justiça — Portugal) (Overenskomst om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen — artikel 33 i TRIPs-aftalen — patenter — minimumsvarighed af beskyttelsen — medlemsstats lovgivning, der fastsætter en kortere varighed — artikel 234 EF — Domstolens kompetence — direkte virkning)	9
2007/C 269/18	Forenede sager C-439/05 P og C-454/05 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. september 2007 — Land Oberösterreich og Republikken Østrig mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — direktiv 2001/18/EF — afgørelse 2003/653/EF — udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer — artikel 95, stk. 5, EF — nationale bestemmelser, som fraviger en harmoniseringsforanstaltning, og som er begrundet i et nyt videnskabeligt belæg og i et problem, der er specifikt for en medlemsstat — kontradiktionsprincippet)	9
2007/C 269/19	Sag C-443/05 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. september 2007 — Common Market Fertilizers SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — antidumpingtold — artikel 239 i toldkodeksen — fritagelse for importafgifter — artikel 907, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2454/93 — fortolkning — lovlighed — Kommissionens beslutning — »ekspertgruppe« forsamlet i Toldkodeksudvalget — særskilt funktionel enhed — artikel 2 og artikel 5, stk. 2, i Rådets afgørelse 1999/468/EF — artikel 4, stk. 1, i Toldkodeksudvalgets forretningsorden — betingelser for anvendelse af artikel 239 i toldkodeksen — ikke udvist åbenbar forsømmelighed)	10
2007/C 269/20	Sag C-458/05: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 13. september 2007 — Mohamed Jouini, Okay Gönen, Hasan Bajric, Gerald Huber, Manfred Ortner, Sükran Karacatepe, Franz Mühlberger, Nakil Bakii, Hannes Kranzler, Jürgen Mörth, Anton Schneeberger, Dietmar Susteric, Sascha Wörnhör, Aynur Savci, Elena Peter, Egon Schmöger, Mehmet Yaman, Dejan Preradovic, Andreas Mitter, Wolfgang Sorger, Franz Schachenhofer, Herbert Weiss, Harald Kaineder, Ognen Stajkovski, Jovica Vidovic mod Princess Personal Service GmbH (PPS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig) (Socialpolitik — direktiv 2001/23/EF — varetagelse af arbejdstagernes rettigheder — overførsel af virksomheder — begrebet »overførsel« — vikarbureau)	10
2007/C 269/21	Sag C-17/06: Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. september 2007 — Céline SARL mod Céline SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Nancy — Frankrig) (Varemærker — artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 6, stk. 1, litra a), i første direktiv 89/104/EØF — ret for indehaveren af et registreret varemærke til at modsætte sig en tredjemands brug af et tegn, der er identisk med varemærket — brug af tegnet som selskabsnavn, forretningsbetegnelse eller forretningskilt — tredjemands ret til at gøre brug af sit eget navn)	11

2007/C 269/22	Sag C-74/06: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 20. september 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — artikel 90 EF — registreringsafgift af indførte brugte køretøjer — fastsættelse af den afgiftspligtige værdi — værdiforringelse alene baseret på køretøjernes alder — offentliggørelse af kriterierne for beregning — mulighed for at anfægte anvendelsen af en fast beregningsmetode)	11
2007/C 269/23	Sag C-84/06: Domstolens dom (Første Afdeling) af 20. september 2007 — Staat der Nederlanden mod Antroposana, Patiëntenvereniging voor Antroposofische Gezondheidszorg, Nederlandse Vereniging van Antroposofische Artsen, Weleda Nederland NV og Wala Nederland NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler — artikel 28 EF og 30 EF — tilladelse til markedsføring og registrering — antroposofiske lægemidler)	12
2007/C 269/24	Sag C-116/06: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 20. september 2007 — Sari Kiiski mod Tampereen kaupunki (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tampereen käräjäoikeus, Finland) (Ligebehandling af mænd og kvinder — beskyttelse af gravide arbejdstagere — artikel 2 i direktiv 76/207/EØF — ret til barselsorlov — artikel 8 og 11 i direktiv 92/85/EØF — indvirkning på retten til at ændre varigheden af en »børnepasningsorlov«)	12
2007/C 269/25	Sag C-177/06: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 20. september 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (Statsstøtte — støtteordning — uforenelig med fællesmarkedet — Kommissionens beslutning — gennemførelse — ophævelse af støtteordningen — indstilling af støtte, der endnu ikke er udbetalt — tilbagesøgning af støtte, der allerede er stillet til rådighed — undladelse — sagsøgtes anbringender — beslutningens ugyldighed — absolut umulighed for gennemførelsen)	13
2007/C 269/26	Sag C-193/06 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 20. september 2007 — Société des Produits Nestlé SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), Quick restaurants SA (Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b) — figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »QUICKY« — indsigelse fra indehaveren af de ældre nationale ordmærker QUICKIES — risiko for forveksling — helhedsvurdering)	14
2007/C 269/27	Sag C-234/06 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 13. september 2007 — Il Ponte Finanziaria SpA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), F.M.G. Textiles Srl, tidligere Marine Enterprise Projects — Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl (Appel — EF-varemærker — registrering af varemærket BAINBRIDGE — indsigelse fra indehaveren af ældre nationale varemærker, der alle har bestanddelen »Bridge« til fælles — indsigelsen forkastet — varemærkefamilie — bevis for brug — begrebet »defensive varemærker«)	14
2007/C 269/28	Sag C-371/06: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 20. september 2007 — Benetton Group SpA mod G-Star International BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Varemærker — direktiv 89/104/EØF — artikel 3, stk. 1, litra e), tredje led, og artikel 3, stk. 3 — tegn — udformning, som giver varen en væsentlig værdi — brug — reklamekampagner — udformningens tiltrækningskraft, som forud for registreringsansøgningen er opnået som følge af kendskabet til udformningen som et tegn med særpræg)	15
2007/C 269/29	Sag C-381/06: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 13. september 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — direktiv 2002/14/EF — information og høring af arbejdstagere — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	15

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 269/30	Sag C-400/06: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 13. september 2007 — Codirex Expeditie BV mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Den fælles toldtarif — kombineret nomenklatur — tarifiering — underposition 0202 30 50 — frosne, udbenede kødudskæringer af et stykke af forfjerdningen af hornkvæg) 16	16
2007/C 269/31	Sag C-315/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Klagenfurt (Østrig) den 9. juli 2007 — A-Punkt Schmuckhandels GmbH mod Claudia Schmidt 16	16
2007/C 269/32	Sag C-316/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Gießen (Tyskland) den 9. juli 2007 — Markus Stoß mod Wetteraukreis 16	16
2007/C 269/33	Sag C-330/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien (Østrig) den 16. juli 2007 — Jobra Vermögensverwaltungs-Gesellschaft mbH mod Finanzamt Amstetten Melk Scheibbs 17	17
2007/C 269/34	Sag C-332/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 17. juli 2007 — Josep Holzinger mod Bundesministerium für Bildung, Wissenschaft und Kultur 17	17
2007/C 269/35	Sag C-337/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Stuttgart (Tyskland) den 20. juli 2007 — Ibrahim Altun mod Stadt Böblingen 18	18
2007/C 269/36	Sag C-339/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 20. juli 2007 — advokat Christopher Seagon som kurator i konkursboet Frick Teppichboden Supermärkte GmbH mod Deko Marty Belgium N.V. 18	18
2007/C 269/37	Sag C-350/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sächsischen Landessozialgericht (Tyskland) den 30. juli 2007 — Kattner Stahlbau GmbH mod Maschinenbau- und Metall-Berufsgenossenschaft 19	19
2007/C 269/38	Sag C-358/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Stuttgart (Tyskland) den 2. august 2007 — Kulpa Automaten-service Asperg GmbH mod Land Baden-Württemberg 19	19
2007/C 269/39	Sag C-359/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichts Stuttgart (Tyskland) den 2. august 2007 — SOBO Sport & Entertainment GmbH mod Land Baden-Württemberg 19	19
2007/C 269/40	Sag C-360/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Stuttgart (Tyskland) den 2. august 2007 — Andreas Kunert mod Land Baden-Württemberg 20	20
2007/C 269/41	Sag C-361/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil de prud'hommes de Beauvais (Frankrig) den 2. august 2007 — Olivier Polier mod Najar EURL 20	20
2007/C 269/42	Sag C-362/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal d'instance du VII ^{ème} arrondissement de Paris (Frankrig) den 2. august 2007 — Kip Europe SA, Kip UK Ltd, Caretrex Logistiek BV, Utax GmbH mod Administration des douanes — Direction générale des douanes et droits indirects 21	21
2007/C 269/43	Sag C-363/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal d'instance du VII ^{ème} arrondissement de Paris (Frankrig) den 2. august 2007 — Hewlett Packard International SARL mod Administration des douanes — Direction générale des douanes et droits indirects 21	21
2007/C 269/44	Sag C-369/07: Sag anlagt den 3. august 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellsenske Republik 22	22

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 269/45	Sag C-375/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 3. august 2007 — Staatssecretaris van Financiën mod Heuschen & Schroff Oriental Foods Trading BV	23
2007/C 269/46	Sag C-376/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 3. august 2007 — Staatssecretaris van Financiën mod Kamino International Logistics BV	23
2007/C 269/47	Sag C-378/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Monomeles Protodikio Rethymnis (Grækenland) den 8. august 2007 — K. Aggelidaki, A. Aivali, A. Vavouraki, C. Kaparou, M. Lioni, E. Makrigiannaki, E. Nisanaki, C. Panagiotou, A. Pitsidianaki, M. Chalkiadaki og C. Chalkiadaki mod Nomarchiaki Autodiikisi Rethymnis	24
2007/C 269/48	Sag C-379/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Monomeles Protodikio Rethymnis (Grækenland) den 8. august 2007 — Chariklia Giannoudi mod Dimos Geropotamou (Geropotamou kommune)	25
2007/C 269/49	Sag C-380/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Monomeles Protodikio Rethymnis (Grækenland) den 8. august 2007 — Georgios Karabousanos og Sofoklis Michopoulos mod Dimos Geropotamou (Geropotamou kommune)	27
2007/C 269/50	Sag C-381/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 8. august 2007 — Association nationale pour la protection des eaux et rivières — TOS mod Ministère de l'éco-logie, du développement et de l'aménagement durables	29
2007/C 269/51	Sag C-385/07 P: Appel iværksat den 13. august 2007 af Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH til prøvelse af dom afsagt den 24. maj 2007 af Retten i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-151/01, Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Vfw AG, Landbell AG für Rückhol-Systeme og Belland Vision GmbH	29
2007/C 269/52	Sag C-391/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 20. august 2007 — Glencore Grain Rotterdam BV mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas	30
2007/C 269/53	Sag C-396/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein oikeus (Finland) den 27. august 2007 — Mirja Juuri mod Fazer Amica Oy	30
2007/C 269/54	Sag C-397/07: Sag anlagt den 27. august 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien	31
2007/C 269/55	Sag C-400/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 29. august 2007 — SALF SpA mod Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute	32
2007/C 269/56	Sag C-401/07: Sag anlagt den 29. august 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene	33
2007/C 269/57	Sag C-405/07 P: Appel iværksat den 3. september 2007 af Kongeriget Nederlandene til prøvelse af dom afsagt den 27. juni 2007 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-182/06, Kongeriget Nederlandene mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	33
2007/C 269/58	Sag C-406/07: Sag anlagt den 4. september 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik	34
2007/C 269/59	Sag C-414/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Wojewódzki Sąd Administracyjny, Krakow (Polen) den 10. september 2007 — Magoora Sp. z.o.o. mod Dyrektor Izby Skarbowej, Krakow	35

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 269/60	Sag C-421/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vestre Landsret (Danmark) den 13. september 2007, Anklagemyndigheden mod Frede Damgaard	35
2007/C 269/61	Sag C-425/07 P: Appel iværksat den 14. september 2007 af AEPI Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktisias AE til prøvelse af dom afsagt den 12. juli 2007 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-229/05, AEPI Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktisias AE mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	36
2007/C 269/62	Sag C-427/07: Sag anlagt den 14. september 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland	36
2007/C 269/63	Sag C-431/07 P: Appel iværksat den 18. september 2007 af Bouygues SA og Bouygues Télécom SA til prøvelse af dom afsagt den 4. juli 2007 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-475/04, Bouygues og Bouygues Télécom mod Kommissionen	37
2007/C 269/64	Sag C-433/07: Sag anlagt den 18. september 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik	38
2007/C 269/65	Sag C-434/07: Sag anlagt den 18. september 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik	38
2007/C 269/66	Sag C-435/07: Sag anlagt den 18. september 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik	39
2007/C 269/67	Sag C-436/07 P: Appel iværksat den 14. september 2007 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 12. juli 2007 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-312/05, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Evfrosyni Alexiadou	39
Retten i Første Instans		
2007/C 269/68	Valg af præsident for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans	40
2007/C 269/69	Valg af afdelingsformænd	40
2007/C 269/70	Dommernes fordeling mellem afdelingerne	40
2007/C 269/71	Sammensætning af den store afdeling	41
2007/C 269/72	Retten plenum	41
2007/C 269/73	Appelafdelingen	42
2007/C 269/74	Kriterier for fordeling af sager til afdelingerne	42
2007/C 269/75	Udpegelse af den dommer, der afløser Retten plenum som den dommer, der behandler sager om foreløbige forholdsregler	42
2007/C 269/76	Forenede sager T-8/95 og T-9/95: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 27. september 2007 — Pelle og Konrad mod Rådet og Kommissionen (»Ansvar uden for kontraktforhold — mælk — tillægsafgift — referencemængde — forordning (EØF) nr. 2187/93 — erstatning til producenter — suspension af forældelse«)	42

2007/C 269/77	Forenede sager T-125/03 og T-253/03: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 17. september 2007 — Akzo Nobel Chemicals og Akros Chemicals mod Kommissionen (Konkurrence — administrativ procedure — Kommissionens beføjelser til at foretage kontrolundersøgelser — dokumenter beslaglagt under en kontrolundersøgelse — beskyttelse af fortroligheden af korrespondance mellem advokater og klienter — formalitet)	43
2007/C 269/78	Sag T-375/03: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 20. september 2007 — Fachvereinigung Mineralfaserindustrie mod Kommissionen (Statsstøtte — foranstaltninger til fremme af anvendelsen af isoleringsmateriale fremstillet af fornyelige råstoffer — beslutning, hvorved støtten blev erklæret forenelig med fællesmarkedet — indledende undersøgelsesprocedure — annullationssøgsmål — formaliteten — begrebet interesseret i henhold til artikel 88, stk. 2, EF — Kommissionens forpligtelse til at indlede en kontradiktorisk sagsbehandling)	44
2007/C 269/79	Sag T-418/03: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 27. september 2007 — La Mer Technology mod KHIM — Laboratoires Goëmar (LA MER) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket LA MER — ældre, nationalt ordmærke LABORATOIRE DE LA MER — relativ registreringshindring — reel brug af varemærket — artikel 43, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 40/94 — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94)	44
2007/C 269/80	Sag T-201/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 17. september 2007 — Microsoft mod Kommissionen (Konkurrence — misbrug af dominerende stilling — operativsystemer for klient-pc'er — operativsystemer for arbejdsgruppereserve — multimedieafspillere, der kan afspille streamet indhold — beslutning der fastslår overtrædelser af artikel 82 EF — den dominerende virksomheds nægtelse af at give oplysninger vedrørende interoperabilitet og tillade, at sådanne oplysninger anvendes — den dominerende virksomheds levering af dens operativsystem for klient-pc'er gjort betinget af samtidig anskaffelse af virksomhedens multimedieafspiller — foranstaltninger til afhjælpning — udpegnings af en uafhængig tilsynsførende — bøde — fastsættelse af beløbet — forholdsmæssighed)	45
2007/C 269/81	Sag T-240/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 17. september 2007 — Frankrig mod Kommissionen (Det Europæiske Atomenergifællesskab — investeringer — indberetning til Kommissionen om planlagte investeringer — gennemførelsesbestemmelser — forordning (Euratom) nr. 1352/2003 — Kommissionens manglende kompetence — artikel 41 EA-44 EA — retssikkerhedsprincippet)	46
2007/C 269/82	Sag T-461/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 20. september 2007 — Imagination Technologies mod KHIM (PURE DIGITAL) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket PURE DIGITAL — absolutte registreringshindringer — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94 — fornødent særpræg opnået ved brug — artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 40/94)	46
2007/C 269/83	Sag T-136/05: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 20. september 2007 — EARL Salvat père & fils m.fl. mod Kommissionen (Statsstøtte — foranstaltninger til omstilling af vinproduktionen — beslutning hvorved støtten blev fundet delvis forenelig og delvis uforenelig med fællesmarkedet — annullationssøgsmål — formaliteten — begrundelsespligt — vurdering i henhold til artikel 87, stk. 1, EF)	47
2007/C 269/84	Sag T-254/05: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 20. september 2007 — Fachvereinigung Mineralfaserindustrie mod Kommissionen (Statsstøtte — foranstaltninger til fremme af anvendelsen af isoleringsmateriale fremstillet af fornyelige råstoffer — beslutning, hvorved støtten blev erklæret forenelig med fællesmarkedet — indledende undersøgelsesprocedure — annullationssøgsmål — fagforening — begrebet interesseret i henhold til artikel 88, stk. 2, EF — anbringender om indholdsmangler ved beslutningen — afvisning)	47

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 269/85	Sag T-295/05: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 5. september 2007 — Document Security Systems mod ECB (Den monetære union — udstedelse af pengesedler i euro — påstået anvendelse af en patenteret opfindelse til at undgå forfalskning — sag om krænkelse af et europæisk patent — Rettens inkompetence — afvisning — erstatningssøgsmål)	48
2007/C 269/86	Sag T-49/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 7. september 2007 — González Sánchez mod KHIM — Bankinter (ENCUENTA) (EF-varemærker — indsigelsessag — artikel 63, stk. 4, i forordning (EF) nr. 40/94 — manglende søgsmålskompetence — afvisning)	48
2007/C 269/87	Sag T-305/07: Sag anlagt den 9. august 2007 — Offshore Legends mod KHIM — Acteon (OFFSHORE LEGENDS (i sort og hvidt))	48
2007/C 269/88	Sag T-306/07: Sag anlagt den 9. august 2007 — Offshore Legends mod KHIM — Acteon (OFFSHORE LEGENDS (i blå, sort og grønt))	49
2007/C 269/89	Sag T-308/07: Sag anlagt den 16. august 2007 — Tegebauer mod Parlamentet	49
2007/C 269/90	Sag T-317/07: Sag anlagt den 27. august 2007 — Kommissionen mod B2Test	50
2007/C 269/91	Sag T-321/07: Sag anlagt den 28. august 2007 — Lufthansa AirPlus Servicekarten mod KHIM — Applus Servicios Tecnológicos (A+)	50
2007/C 269/92	Sag T-322/07: Sag anlagt den 27. august 2007 — Kenitex Química mod KHIM — Chemicals International (Kenitex TINTAS A qualidade da cor)	51
2007/C 269/93	Sag T-323/07: Sag anlagt den 30. august 2007 — El Morabit mod Rådet for Den Europæiske Union	52
2007/C 269/94	Sag T-325/07: Sag anlagt den 3. september 2007 — Caisse Fédérale du Crédit Mutuel Centre Est Europe mod KHIM (SURFCARD)	52
2007/C 269/95	Sag T-330/07: Sag anlagt den 30. august 2007 — Kuiburi Fruit Canning mod Rådet	53
2007/C 269/96	Sag T-332/07: Sag anlagt den 4. september 2007 — Tyskland mod Kommissionen	53
2007/C 269/97	Sag T-333/07: Sag anlagt den 7. september 2007 — Entrance Services mod Parlamentet	54
2007/C 269/98	Sag T-334/07: Sag anlagt den 31. august 2007 — Denka International mod Kommissionen	55
2007/C 269/99	Sag T-335/07: Sag anlagt den 4. september 2007 — Mergel m.fl. mod KHIM (Patentconsult)	55
2007/C 269/100	Sag T-336/07: Sag anlagt den 10. september 2007 — Telefónica, S.A. og Telefónica de España mod Kommissionen	55
2007/C 269/101	Sag T-337/07: Sag anlagt den 6. september 2007 — Brilliant Hotelsoftware mod KHIM (BRILLIANT)	56
2007/C 269/102	Sag T-338/07 P: Appel iværksat den 4. september 2007 af Irène Bianchi til prøvelse af dom afsagt den 28. juni 2007 af Retten for EU-personalesager i sag F-38/06, Bianchi mod Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut	57

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 269/103	Sag T-339/07: Sag anlagt den 11. september 2007 — Juwel Aquarium mod KHIM — Potschak — Bavaria Aquaristik (Panorama)	57
2007/C 269/104	Sag T-340/07: Sag anlagt den 4. september 2007 — Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen	57
2007/C 269/105	Sag T-341/07: Sag anlagt den 10. september 2007 — Sison mod Rådet	58
2007/C 269/106	Sag T-342/07: Sag anlagt den 10. september 2007 — Ryanair mod Kommissionen	59
2007/C 269/107	Sag T-343/07: Sag anlagt den 12. september 2007 — allsafe Jungfalk mod KHIM (ALLSAFE)	59
2007/C 269/108	Sag T-344/07: Sag anlagt den 10. september 2007 — O2 (Germany) mod KHIM (Homezone)	60
2007/C 269/109	Sag T-345/07: Sag anlagt den 13. september 2007 — La Banque Postale mod Kommissionen	60
2007/C 269/110	Sag T-346/07: Sag anlagt den 13. september 2007 — Duro Sweden mod KHIM (EASYCOVER)	61
2007/C 269/111	Sag T-348/07: Sag anlagt den 12. september 2007 — Al-Aqsa mod Rådet	61
2007/C 269/112	Sag T-349/07: Sag anlagt den 7. september 2007 — FMC Chemical m.fl. mod Kommissionen	62
2007/C 269/113	Sag T-352/07: Sag anlagt den 14. september 2007 — Kommissionen mod Rednap	62
2007/C 269/114	Sag T-353/07: Sag anlagt den 13. september 2007 — Esber mod KHIM — Coloris Global Coloring Concept (COLORIS)	63
2007/C 269/115	Sag T-354/07: Sag anlagt den 18. september 2007 — Pfizer mod KHIM — Isdin (FOTOPROTECTOR ISDIN)	63
2007/C 269/116	Sag T-355/07: Sag anlagt den 18. september 2007 — Pfizer mod KHIM — Isdin (ISDIN Pediatrics)	64
2007/C 269/117	Sag T-356/07: Sag anlagt den 19. september 2007 — Pfizer mod KHIM — Isdin (ISDIN 14-8.000)	64
2007/C 269/118	Sag T-357/07: Sag anlagt den 19. september 2007 — Focus Magazin Verlag mod KHIM — Editorial Planeta (FOCUS Radio)	65
2007/C 269/119	Sag T-362/07: Sag anlagt den 14. september 2007 — El Fatmi mod Rådet	65
2007/C 269/120	Sag T-363/07: Sag anlagt den 14. september 2007 — Ahmed Hamdi mod Rådet	66
2007/C 269/121	Sag T-369/07: Sag anlagt den 26. september 2007 — Letland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	66

Retten for EU-Personalesager

2007/C 269/122	Sag F-32/06: EU-Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 4. oktober 2007 — de la Cruz mod Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur (Personalesag — kontraktansatte — reform af tjenestemandsvedtægten — tidligere lokalt ansatte — fastsættelse af indplacering og aflønning ved ansættelsen — overensstemmelse mellem stillingerne — høring af Personaleudvalget) 68	68
2007/C 269/123	Sag F-43/06: EU-Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 19. september 2007 — Tuomo Talvela mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2004 — kontradiktionsretten — begrundelsespligten — administrativ undersøgelse) 68	68
2007/C 269/124	Sag F-10/07: EU-Personalerettens dom (Første Afdeling) af 18. september 2007 — Botos mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — socialsikring — sygeforsikring — godtgørelse af lægeudgifter — alvorlig sygdom — Afregningskontoret — lægeundersøgelser) 69	69
2007/C 269/125	Sag F-146/06: Kendelse afsagt af EU-Personaleretten den 10. september 2007 — Speiser mod Europa-Parlamentet (Personalesag — midlertidigt ansat — aflønning — udlandstillæg — for sent indgivet klage — åbenbart, at sagen må afvises) 69	69
2007/C 269/126	Sag F-12/07 AJ: Kendelse afsagt af EU-Personaleretten (Første Afdeling) den 11. september 2007 — O'Connor mod Kommissionen (Juridisk bistand) 69	69
2007/C 269/127	Sag F-65/07: Sag anlagt den 29. juni 2007 — Aayhan m.fl. mod Parlamentet 70	70
2007/C 269/128	Sag F-71/07: Sag anlagt den 16. juli 2007 — Karatzoglou mod EAR 70	70
2007/C 269/129	Sag F-85/07: Sag anlagt den 22. august 2007 — Anselmo m.fl. mod Rådet 71	71
2007/C 269/130	Sag F-89/07: Sag anlagt den 6. september 2007 — Kuchta mod ECB 71	71
2007/C 269/131	Sag F-90/07: Sag anlagt den 17. september 2007 — Traore mod Kommissionen 72	72
2007/C 269/132	Sag F-91/07: Sag anlagt den 13. september 2007 — Torijano Montero mod Rådet 72	72
2007/C 269/133	Sag F-100/07: Sag anlagt den 1. oktober 2007 — Tsirimiagos mod Regionsudvalget 73	73
2007/C 269/134	Sag F-101/07: Sag anlagt den 3. oktober 2007 — Cova mod Kommissionen 73	73

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG
ORGANER

DOMSTOLEN

(2007/C 269/01)

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 247 af 20.10.2007

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 235 af 6.10.2007

EUT C 223 af 22.9.2007

EUT C 211 af 8.9.2007

EUT C 183 af 4.8.2007

EUT C 170 af 21.7.2007

EUT C 155 af 7.7.2007

Teksterne er tilgængelige i:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Udtalelser)

RETLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Valg af afdelingsformænd til afdelinger med tre dommere

(2007/C 269/02)

På et møde den 25. september 2007 har Domstolens dommere i henhold til procesreglementets artikel 10, stk. 1, andet afsnit, for en periode på et år, der udløber den 6. oktober 2008, valgt A. Tizzano, L. Bay Larsen, U. Løhmus og G. Arestis til formænd for henholdsvis Femte, Sjette, Syvende og Ottende Afdeling med tre dommere.

Dommernes fordeling mellem afdelinger med tre dommere

(2007/C 269/03)

På et møde den 9. oktober 2007 har Domstolen besluttet, at dommerne tilknyttes afdelingerne som følger:

Femte Afdeling

A. Tizzano, afdelingsformand

R. Schintgen, A. Borg Barthet, M. Ilešič og E. Levits, dommere

Sjette Afdeling

L. Bay Larsen, afdelingsformand

K. Schiemann, J. Makarczyk, P. Küris, J.-C. Bonichot og C. Toader, dommere

Syvende Afdeling

U. Løhmus, afdelingsformand

J.N. Cunha Rodrigues, J. Klučka, A. Ó Caoimh, P. Lindh og A. Arabadjiev, dommere

Ottende Afdeling

G. Arestis, afdelingsformand

R. Silva de Lapuerta, E. Juhász, J. Malenovský og T. von Danwitz, dommere

Lister til fastlæggelse af sammensætningen af dommerkollegierne

(2007/C 269/04)

På et møde den 9. oktober 2007 har Domstolen udarbejdet listerne som omhandlet i procesreglementets artikel 11c, stk. 2, andet afsnit, til fastlæggelse af sammensætningen af afdelinger med tre dommere:

Femte Afdeling

R. Schintgen

A. Borg Barthet

M. Ilešič

E. Levits

Sjette Afdeling

K. Schiemann

J. Makarczyk

P. Küris

J.-C. Bonichot

C. Toader

Syvende Afdeling

J.N. Cunha Rodrigues

J. Klučka

A. Ó Caoimh

P. Lindh

A. Arabadjiev

Ottende Afdeling

R. Silva de Lapuerta

E. Juhász

J. Malenovsky

T. von Danwitz

**Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. september 2007 —
Maria-Luise Lindorfer mod Rådet for Den Europæiske
Union**

(Sag C-227/04 P) ⁽¹⁾

(Appel — tjenestemænd — overførsel af pensionsrettigheder — erhvervsmæssig virksomhed inden tiltrædelsen af tjenesten ved Fællesskaberne — beregning af pensionsgivende tjenesteår — artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten — almindelige gennemførelsesbestemmelser — det principielle forbud mod forskelsbehandling — ligebehandlingsprincippet)

(2007/C 269/07)

Processprog: fransk

Udpegelsen af førstegeneraladvokat

(2007/C 269/05)

I henhold til procesreglementets artikel 10, stk. 1, tredje afsnit, har Domstolen for en periode på et år, der udløber den 6. oktober 2008, udpeget M. Poiaras Maduro til førstegeneraladvokat.

Parter

Appellant: Maria-Luise Lindorfer (ved advokats G. Vandersanden og L. Levi)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved F. Anton og M. Sims-Robertson, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) den 18. marts 2004 i sag T-204/01, M.-L. Lindorfer mod Rådet for Den Europæiske Union, hvorved Retten frifandt Rådet for en påstand om annullation af Rådets afgørelse af 3. november 2000 om beregningen af det antal pensionsgivende tjenesteår, som sagsøgeren skal godskrives som følge af overførslen til Fællesskabernes ordning af den fastsatte tilbagekøbsværdi af de pensionsrettigheder, hun har optjent i Østrig

De nye medlemmer af Retten i Første Instans aflægger ed

(2007/C 269/06)

Efter at A. Dittrich, S. Soldevila Fragoso og L. Truchot for perioden fra den 1. september 2007 til den 31. august 2013 ved afgørelse af henholdsvis den 25. april 2007 ⁽¹⁾ og den 23. maj 2007 ⁽²⁾, truffet af repræsentanterne for regeringerne for De Europæiske Fællesskabers medlemsstater, er blevet udnævnt til dommere ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans, har de den 17. september 2007 aflagt ed for Domstolen.

Efter at S. Frimodt Nielsen for perioden fra den 17. september 2007 til den 31. august 2010 ved afgørelse af 25. april 2007 ⁽³⁾, truffet af repræsentanterne for regeringerne for De Europæiske Fællesskabers medlemsstater, er blevet udnævnt til dommer ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans, har han den 17. september 2007 aflagt ed for Domstolen.

Konklusion

- 1) De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans' dom af 18. marts 2004, Maria-Luise Lindorfer mod Rådet (sag T-204/01) ophæves, for så vidt Rådet herved frifandtes i Maria-Luise Lindorfers søgsmål med henvisning til, at der ikke forelå kønsbettinget forskelsbehandling.
- 2) Rådet for Den Europæiske Unions afgørelse af 3. november 2000 om Maria-Luise Lindorfers pensionsgivende tjenesteår annulleres.
- 3) I øvrigt forkastes appellen.
- 4) Rådet for Den Europæiske Union betaler sagens omkostninger i to instanser.

⁽¹⁾ EUT L 114 af 1.5.2007, s. 27.

⁽²⁾ EUT L 139 af 31.5.2007, s. 32.

⁽³⁾ EUT L 114 af 1.5.2007, s. 26.

⁽¹⁾ EUT C 190 af 24.7.2004.

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 13. september 2007
— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Den Italienske Republik**

(Sag C-260/04) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser — offentlige tjenesteydelseskoncessioner — fornyelse af 329 koncessioner på afholdelse af hestevæddemål uden indkaldelse af konkurrerende bud — krav om offentliggørelse og gennemsigtighed)

(2007/C 269/08)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved K. Wiedner, C. Cattabriga og L. Visaggio, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved I.M. Braguglia, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato G. De Bellis)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kongeriget Danmark (ved J. Molde, som befuldmægtiget) og Kongeriget Spanien (ved F. Díez Moreno, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af princippet om gennemsigtighed og forpligtelsen til offentliggørelse, som følger af artikel 43 ff. EF og artikel 49 ff. EF — fornyelse af 329 tilladelser til at drive hestevæddemål uden iværksættelse af et forudgående udbud

Konklusion

- 1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 43 EF og 49 EF og navnlig det generelle princip om gennemsigtighed samt forpligtelsen til at sikre en tilstrækkelig grad af offentliggørelse, idet den har fornyet 329 koncessioner på afholdelse af hestevæddemål uden nogen form. for indkaldelse af konkurrerende bud.
- 2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 217 af 28.8.2004.

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 20. september 2007
— The Queen, Veli Tum og Mehmet Dari mod Secretary of
State for the Home Department (anmodning om præjudi-
ciel afgørelse fra House of Lords — Det Forenede
Kongerige)**

(Sag C-16/05) ⁽¹⁾

(Associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — tillægsprotokollens artikel 41, stk. 1 — »stand still«-klausul — rækkevidde — lovgivning i en medlemsstat, der efter tillægsprotokollens ikrafttræden har indført nye restriktioner hvad angår tyrkiske statsborgeres første indrejse på dens område med henblik på at udøve etableringsfriheden)

(2007/C 269/09)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

House of Lords

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: The Queen, Veli Tum og Mehmet Dari

Sagsøgt: Secretary of State for the Home Department

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — House of Lords — fortolkning af artikel 41, stk. 1, i tillægsprotokollen, undertegnet den 23. november 1970, til aftale om en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, og om foranstaltninger, der skal træffes med henblik på deres ikrafttræden (Samling af Aftaler indgået af De Europæiske Fællesskaber, bind 3, s. 541) — en medlemsstats adgang til at indføre nye begrænsninger for tyrkiske statsborgeres indrejse med henblik på at etablere virksomhed på dens område

Konklusion

Artikel 41, stk. 1, i tillægsprotokollen, undertegnet den 23. november 1970 i Bruxelles og indgået, godkendt og bekræftet på Fællesskabets vegne ved Rådets forordning (EØF) nr. 2760/72 af 19. december 1972, skal fortolkes således, at den fra den dato, hvor protokollen træder i kraft i forhold til vedkommende medlemsstat, forbyder indførelse af enhver ny restriktion for udøvelsen af etableringsfriheden, herunder restriktioner med hensyn til de materielle vilkår for og/eller fremgangsmåden ved den første indrejse på denne stats område for tyrkiske statsborgere, der agter at udøve virksomhed som selvstændige erhvervsdrivende i denne medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 69 af 19.3.2005.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. september 2007 — Herbert Schwarz, Marga Gootjes-Schwarz mod Finanzamt Bergisch Gladbach (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Köln — Tyskland)

(Sag C-76/05) ⁽¹⁾

(EF-traktatens artikel 8A (efter ændring nu artikel 18 EF) — unionsborgerskab — EF-traktatens artikel 59 (efter ændring nu artikel 49 EF) — fri udveksling af tjenesteydelser — indkomstskattelovgivning — skolepenge — udelukkende ret til fradrag for skolepenge til private indenlandske institutioner)

(2007/C 269/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Herbert Schwarz, Marga Gootjes-Schwarz

Sagsøgt: Finanzamt Bergisch Gladbach

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Köln — forenelighed med artikel 18 EF, 39 EF, 43 EF og 49 EF af nationale bestemmelser om indkomstbeskatning, hvorefter nedslag i indkomstskatten for betaling af skolepenge for børns skolegang er betinget af, at børnene går i skole i bestemte indenlandske institutioner — børn, der går i skole i institutioner i andre medlemsstater

Konklusion

- 1) Når skattepligtige i en medlemsstat sender deres børn på en skole beliggende i en anden medlemsstat, der i det væsentlige finansieres med private midler, skal artikel 49 EF fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats lovgivning, der giver skattepligtige mulighed for at angive betaling af skolepenge til bestemte privatskoler, etableret på det nationale område, som en særlig udgift, der giver ret til nedslag i indkomstskatten, men generelt udelukker denne mulighed med hensyn til skolepenge, der betales til en privatskole etableret i en anden medlemsstat.
- 2) Når skattepligtige i en medlemsstat sender deres børn på en skole etableret i en anden medlemsstat, hvis ydelser ikke er omfattet af artikel 49 EF, er artikel 18 EF til hinder for en medlemsstats

lovgivning, der giver skattepligtige mulighed for at angive betaling af skolepenge til bestemte privatskoler, etableret på det nationale område, som en særlig udgift, der giver ret til nedslag i indkomstskatten, men generelt udelukker denne mulighed med hensyn til skolepenge, der betales til en privatskole etableret i en anden medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 93 af 16.4.2005.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. september 2007 — D.P.W. Hendrix mod Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Centrale Raad van Beroep — Nederlandene)

(Sag C-287/05) ⁽¹⁾

(Social sikring af vandrende arbejdstagere — artikel 12 EF, 17 EF, 18 EF og 39 EF — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 4, stk. 2a, artikel 10a og bilag IIa — forordning nr. 1612/68/EØF — artikel 7, stk. 1 — særlige ikke-bidragspligtige sociale ydelser — nederlandsk ydelse til handicappede unge — manglende mulighed for eksport)

(2007/C 269/11)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Centrale Raad van Beroep

Parter i hovedsagen

Sagsøger: D.P.W. Hendrix

Sagsøgt: Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Centrale Raad van Beroep — fortolkning af artikel 4, stk. 2a, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige

erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996 (EFT 1997 L 28, s. 1), som ændret ved Rådets forordning 1223/98 af 4. juni 1998 (EFT L 168, s. 1) samt om rækkevidden af artikel 12 EF, 18 EF, 39 EF og artikel 7, stk. 1, i Rådets forordning nr. 1612/68/EØF af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT 1968 II, s. 467)

Konklusion

- 1) En ydelse som den, der ydes efter lov om hjælp ved uarbejdsdygtighed til handicappede unge (Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten) af 24. april 1997, skal betragtes som en særlig ikke-bidragpligtig ydelse i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 4, stk. 2a, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1223/98 af 4. juni 1998, således at det i forhold til personer, der befinder sig i samme situation som sagsøgeren i hovedsagen, udelukkende er koordineringsreglen i forordningens artikel 10a, der finder anvendelse, og udbetalingen af denne ydelse kan lovligt begrænses til personer bosiddende i den medlemsstat, der udbetaler ydelsen. Den omstændighed, at den pågældende tidligere modtog en ydelse til handicappede unge, som kunne eksporteres, er uden betydning for anvendelsen af de pågældende bestemmelser.
- 2) Artikel 39 EF og artikel 7 i Rådets forordning nr. 1612/68/EØF af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, som anvender artikel 4, stk. 2a, og artikel 10a i forordning nr. 1408/71, i den version, der er ændret og ajourført ved forordning nr. 118/97, som ændret ved forordning nr. 1223/98, og fastsætter, at en særlig ikke-bidragpligtig ydelse, som er anført i bilag IIa til sidstnævnte forordning, kun kan ydes til personer, der er bosiddende på det nationale område. Gennemførelsen af denne lovgivning må imidlertid ikke gøre et indgreb i de rettigheder, som en person i sagsøgeren i hovedsagens situation har, der går videre, end hvad der er nødvendigt henset til gennemførelsen af det lovlige formål, som forfølges med den nationale lov. Det tilkommer den nationale ret, som i videst muligt omfang skal fortolke den nationale lov i overensstemmelse med fællesskabsretten, at tage hensyn bl.a. til den omstændighed, at den pågældende arbejdstager har bevaret alle sine økonomiske og sociale bånd til sin oprindelsesstat.

(¹) EUT C 296 af 26.11.2005.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 20. september 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-297/05) (¹)

(Tvungen identificering og teknisk kontrol forud for registrering af køretøjer i en medlemsstat — artikel 28 EF og 30 EF — direktiv 96/96/EF og 1999/37/EF — anerkendelse af registreringsattester udstedt i og teknisk kontrol foretaget i andre medlemsstater)

(2007/C 269/12)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. van Beek og D. Zijlstra, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene (ved H.G. Sevenster og D.J.M. de Grave, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Republikken Finland (ved E. Bygglin, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 28 EF og 30 EF — krav om teknisk kontrol forud for indregistrering af motorkøretøjer i Nederlandene, som allerede er indregistrerede i en anden medlemsstat

Konklusion

- 1) Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 28 EF og 30 EF, idet det stiller krav om, at køretøjer, der er ældre end tre år, og som tidligere har været indregistreret i en anden medlemsstat, skal undergå teknisk kontrol med hensyn til deres fysiske stand, inden de indregistreres i Nederlandene.
- 2) I øvrigt frifindes Kongeriget Nederlandene.
- 3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Kongeriget Nederlandene og Republikken Finland bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 296 af 26.11.2005.

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 20. september 2007
— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Den Italienske Republik**

(Sag C-304/05) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter — direktiv 79/409/EØF — beskyttelse af vilde fugle — vurdering af ændrede skipisters indvirkninger på miljøet)

(2007/C 269/13)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. van Beek og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved I.M. Braguglia og G. Fiengo, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 6, stk. 2-4, sammenholdt med artikel 7 i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206, s. 7) — tilsidesættelse af artikel 4, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (ET L 103, s. 1) — udvidelse af skiområdet Santa Caterina Valfurva, der er beliggende i nationalparken Stelvio (særligt beskyttet område IT 2040044) uden at foretage en vurdering af projektets indvirkninger på miljøet — undladelse af at træffe foranstaltninger for at undgå forstyrrelser og forringelser af levestederne for de fuglearter, for hvilke dette særligt beskyttede område er blevet udlagt

Konklusion

1) Den Italienske Republik har tilsidesat de forpligtelser, som påhviler den i henhold til artikel 6, stk. 2-4, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, sammenholdt med dette direktivs artikel 7, samt artikel 4, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle, idet den

— har tilladt, at der blev truffet foranstaltninger, der kan få væsentlig indvirkning på det særligt beskyttede område IT 2040044, Parco Nazionale dello Stelvio, uden at have underlagt disse foranstaltninger en korrekt vurdering af deres indvirkninger henset til nævnte områdes bevaringsmålsætninger

— har tilladt, at der blev truffet sådanne foranstaltninger, uden at have overholdt de bestemmelser, der kun giver mulighed for i tilfælde af, at virkningerne er vurderet negativt, at gennemføre et projekt af bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser, såfremt der ikke findes nogen alternativ løsning, og kun efter at have vedtaget og underrettet Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om alle de nødvendige

kompensationsforanstaltninger for at sikre opretholdelsen af den globale sammenhæng for Natura 2000

— ikke har truffet foranstaltninger for at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne samt forstyrrelser af de arter, for hvilke det særligt beskyttede område IT 2040044, Parco Nazionale dello Stelvio, er udpeget.

2) I øvrigt frifindes Den Italienske Republik.

3) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 229 af 17.9.2005.

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. september 2007
— Yolanda Del Cerro Alonso mod Osakidetza (Servicio Vasco de Salud) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social de San Sebastián — Spanien)**

(Sag C-307/05) ⁽¹⁾

(Direktiv 1999/70/EF — § 4 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse — princippet om ikke-diskrimination — begrebet »arbejdsvilkår« — anciennitetstillæg — omfattet — objektive forhold, der berettiger forskelsbehandling — foreligger ikke)

(2007/C 269/14)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social de San Sebastián

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Yolanda Del Cerro Alonso

Sagsøgt: Osakidetza (Servicio Vasco de Salud)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Juzgado de lo Social de San Sebastián — fortolkning af Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175, s. 43) — spørgsmålet om udtrykket ansættelsesvilkår omfatter økonomiske vilkår — anciennitetstillæg — manglende udbetaling af dette tillæg på grund af aftaler indgået mellem de ansattes fagforeningsrepræsentanter og det offentlige — tilstrækkelig objektiv begrundelse

Konklusion

- 1) Begrebet »arbejdsvilkår« som omhandlet i § 4, stk. 1, i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået den 18. marts 1999, og som er vedføjet som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at det kan danne retsgrundlag for et krav som det i hovedsagen omhandlede om, at en arbejdstager med tidsbegrænset ansættelse tildeles et anciennitetstillæg, der i henhold til national ret er forbeholdt arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse.
- 2) Rammeaftalens § 4, stk. 1, skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for indførelsen af forskelsbehandling mellem arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse og arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse, der alene er begrundet i, at den er fastsat i en retsforskrift eller administrativ bestemmelse i en medlemsstat eller i en kollektiv overenskomst, der er indgået mellem de ansattes fagforeningsrepræsentanter og den berørte arbejdsgiver.

(¹) EUT C 257 af 15.10.2005.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. september 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-318/05) (¹)

(Traktatbrud — artikel 18 EF, 39 EF, 43 EF og 49 EF — indkomstskattelovgivning — skolepenge — udelukkende ret til fradrag for skolepenge til private indenlandske institutioner)

(2007/C 269/15)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved K. Gross og R. Lyal, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland (ved M. Lumma og U. Forsthoft, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 18 EF, 39 EF, 43 EF og 49 EF — nationale indkomstskatteregler, der uden undtagelse udelukker muligheden for skattefradrag for skolepenge betalt til børns uddannelse på skoler i udlandet

Konklusion

- 1) Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 18 EF, 39 EF, 43 EF og 49 EF, idet den generelt udelukker skolepenge for skolegang på en skole beliggende i en anden medlemsstat fra bestemmelsen om skattefradrag for særlige udgifter i § 10, stk. 1, nr. 9, i Einkommensteuergesetz (lov om indkomstskat) i den den 19. oktober 2002 offentliggjorte aftaltelse.
- 2) I øvrigt frifindes Forbundsrepublikken Tyskland.
- 3) Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 257 af 15.10.2005.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 20. september 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-388/05) (¹)

(Traktatbrud — bevaring af naturtyper — vilde dyr og planter — det særligt beskyttede område »Valloni e steppe pedegarganiche«)

(2007/C 269/16)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Aresu og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved I.M. Braguglia, som befuldmægtiget, avvocato dello Stato G. Fiengo)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 4, stk. 4 i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EFT L 103, s. 1) samt af artikel 6, stk. 2, 3, 4 og 7 i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206, s. 7) — pligt til at træffe passende foranstaltninger for at undgå forringelse af naturtyper og levesteder i de særlige bevaringsområder — industriel udvikling, der påvirker nationalparken i Gargano

Konklusion

1) Den Italienske Republik har med hensyn til perioden forud for den 28. december 1998 tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 4, i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle og har med hensyn til perioden efter denne dato tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 2, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, idet den ikke har truffet passende foranstaltninger til i det særligt beskyttede område »Valloni e steppe pedegarganiche« at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne samt forstyrrelser af de arter, for hvilke dette område er udpeget.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 22 af 28.1.2006.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. september 2007 — Merck Genéricos-Produtos Farmacêuticos L.^{da} mod Merck & Co. Inc., Merck Sharp & Dohme, L.^{da} (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal de Justiça — Portugal)

(Sag C-431/05) (¹)

(Overenskomst om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen — artikel 33 i TRIPs-aftalen — patenter — minimumsvarighed af beskyttelsen — medlemsstats lovgivning, der fastsætter en kortere varighed — artikel 234 EF — Domstolens kompetence — direkte virkning)

(2007/C 269/17)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal de Justiça

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Merck Genéricos-Produtos Farmacêuticos L.^{da}

Sagsøgt: Merck & Co. Inc., Merck Sharp & Dohme, L.^{da}

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Supremo Tribunal de Justiça — fortolkning af artikel 33 i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (»TRIPs«-aftalen) vedlagt som bilag til overenskomsten om oprettelse af »verdenshandelsorganisationen« (EFT L 336, s. 214) — fortolkningskompetence — direkte virkning

Konklusion

Fællesskabsretten er på sit nuværende udviklingsstrin på patentområdet ikke til hinder for, at artikel 33 i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, som udgør bilag I C til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO), underskrevet i Marrakech den 15. april 1994 og godkendt ved Rådets afgørelse 94/800/EF af 22. december 1994 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af de aftaler, der er resultatet af de multilaterale forhandlinger i Uruguay-rundens regi (1986-1994), for så vidt angår de områder, der hører under Fællesskabets kompetence, anvendes direkte af den nationale ret på de i den nationale lovgivning fastsatte betingelser.

(¹) EUT C 36 af 11.2.2006.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. september 2007 — Land Oberösterreich og Republikken Østrig mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Forenede sager C-439/05 P og C-454/05 P) (¹)

(Appel — direktiv 2001/18/EF — afgørelse 2003/653/EF — udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer — artikel 95, stk. 5, EF — nationale bestemmelser, som fraviger en harmoniseringsforanstaltning, og som er begrundet i et nyt videnskabeligt belæg og i et problem, der er specifikt for en medlemsstat — kontradiktionsprincippet)

(2007/C 269/18)

Processprog: tysk

Parter

Appellanter: Land Oberösterreich (ved G. Hörmanseder, som befuldmægtiget, og Rechtsanwalt F. Mittendorfer) og Republikken Østrig (ved H. Dossi og A. Hable, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved U. Wölker og M. Patakia, som befuldmægtigede)

Sagernes genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) den 5. oktober 2005 i de forenede sager Land Oberösterreich mod Kommissionen (sag T-366/03) og Østrig mod Kommissionen (sag T-235/04), hvorved Retten frifandt Kommissionen for en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2003/653/EF af 2. september 2003 om de af Republikken Østrig i henhold til EF-traktatens artikel 95, stk. 5, meddelte nationale bestemmelser om forbud mod anvendelse af genetisk modificerede organismer i regionen Oberösterreich — nationale bestemmelser, som fraviger en harmoniseringsforanstaltning, og som er begrundet i et problem, der er specifikt for en medlemsstat

Konklusion

- 1) Appellerne forkastes.
- 2) Land Oberösterreich og Republikken Østrig betaler sagernes omkostninger.

(¹) EUT C 48 af 25.2.2006.
EUT C 60 af 11.3.2006.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. september 2007 — Common Market Fertilizers SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-443/05 P) (¹)

(Appel — antidumpingtold — artikel 239 i toldkodeksen — fritagelse for importafgifter — artikel 907, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2454/93 — fortolkning — lovlighed — Kommissionens beslutning — »ekspertgruppe« forsamlet i Toldkodeksudvalget — særskilt funktionel enhed — artikel 2 og artikel 5, stk. 2, i Rådets afgørelse 1999/468/EF — artikel 4, stk. 1, i Toldkodeksudvalgets forretningsorden — betingelser for anvendelse af artikel 239 i toldkodeksen — ikke udvist åbenbar forsømmelighed)

(2007/C 269/19)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Common Market Fertilizers SA (ved barrister A. Sutton, og avocat N. Flandin)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved X. Lewis, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Første Udvidede Afdeling) den 27. september 2005 i de forenede sager T-134/03 og T-135/03, CMF mod Kommissionen, hvorved Retten ikke gav sagsøgeren medhold i en påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2002) 5217 endelig udg. og K(2002) 5218 endelig udg. af 20. december 2002, der fastslog, at det i et givet tilfælde ikke var berettiget at indrømme fritagelse for importafgifter

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Common Market Fertilizers SA betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 36 af 11.2.2006.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 13. september 2007 — Mohamed Jouini, Okay Gönen, Hasan Bajric, Gerald Huber, Manfred Ortner, Sükran Karacatepe, Franz Mühlberger, Nakil Bakii, Hannes Kranzler, Jürgen Mörth, Anton Schneeberger, Dietmar Susteric, Sascha Wörnhör, Aynur Savci, Elena Peter, Egon Schmöger, Mehmet Yaman, Dejan Preradovic, Andreas Mitter, Wolfgang Sorger, Franz Schachenhofer, Herbert Weiss, Harald Kaineder, Ognen Stajkovski, Jovica Vidovic mod Princess Personal Service GmbH (PPS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig)

(Sag C-458/05) (¹)

(Socialpolitik — direktiv 2001/23/EF — varetagelse af arbejdstagernes rettigheder — overførsel af virksomheder — begrebet »overførsel« — vikarbureau)

(2007/C 269/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Mohamed Jouini, Okay Gönen, Hasan Bajric, Gerald Huber, Manfred Ortner, Sükran Karacatepe, Franz Mühlberger, Nakil Bakii, Hannes Kranzler, Jürgen Mörth, Anton Schneeberger, Dietmar Susteric, Sascha Wörnhör, Aynur Savci, Elena Peter, Egon Schmöger, Mehmet Yaman, Dejan Preradovic, Andreas Mitter, Wolfgang Sorger, Franz Schachenhofer, Herbert Weiss, Harald Kaineder, Ognen Stajkovski og Jovica Vidovic

Sagsøgt: Princess Personal Service GmbH (PPS)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberster Gerichtshof — fortolkning af artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EFT L 82, s. 16) — anvendelsesområde — begrebet »del af bedrift« — overførsel mellem to personaleudlejningsvirksomheder af en kontoransat, en filialdirektør, en kunderådgiver og direktøren samt en tredjedel af de udlejede arbejdstagere samt dertilhørende kunder

Konklusion

Artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter skal fortolkes således, at direktivet finder anvendelse, når en del af det administrative personale og en del af vikarerne overføres til et andet vikarbureau for dér at udføre tilsvarende opgaver for de samme kunder, og — hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve — de elementer, der er berørt af overførslen, i sig selv er tilstrækkelige til at muliggøre fortsat at udbyde tjenester, der er karakteristiske for den omhandlede økonomiske aktivitet, uden at gøre brug af andre driftsmidler eller andre dele af virksomheden.

(¹) EUT C 178 af 29.7.2006.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. september 2007 — Céline SARL mod Céline SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Nancy — Frankrig)

(Sag C-17/06) (¹)

(Varemærker — artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 6, stk. 1, litra a), i første direktiv 89/104/EØF — ret for indehaveren af et registreret varemærke til at modsætte sig en tredjemands brug af et tegn, der er identisk med varemærket — brug af tegnet som selskabsnavn, forretningsbetegnelse eller forretningsskilt — tredjemands ret til at gøre brug af sit eget navn)

(2007/C 269/21)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Nancy

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Céline SARL

Sagsøgt: Céline SA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Cour d'appel de Nancy — fortolkning af artikel 5, stk. 1, i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT L 40, s. 1) — benyttelse som selskabsnavn og navn på en forretning af et tegn, der er identisk med et registreret ordmærke, i forbindelse med markedsføringen af varer af samme art

Konklusion

Tredjemands brug — uden tilladelse hertil — af et selskabsnavn, en forretningsbetegnelse eller et forretningsskilt, der er identisk med et ældre varemærke, i forbindelse med markedsføringen af varer af samme art som dem, for hvilke varemærket er blevet registreret, udgør en brug, som indehaveren af dette varemærke i henhold til artikel 5, stk. 1, litra a), i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker er berettiget til at forbyde, hvis det drejer sig om en brug for varer, som gør indgreb eller kan gøre indgreb i varemærkets funktioner.

Hvis dette er tilfældet, kan artikel 6, stk. 1, litra a), i direktiv 89/104 kun være til hinder for et sådant forbud, hvis tredjemands brug af sit selskabsnavn eller sin forretningsbetegnelse sker i overensstemmelse med redelig markedsføringsskik.

(¹) EUT C 74 af 25.3.2006.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 20. september 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-74/06) (¹)

(Traktatbrud — artikel 90 EF — registreringsafgift af indførte brugte køretøjer — fastsættelse af den afgiftspligtige værdi — værdiforringelse alene baseret på køretøjernes alder — offentliggørelse af kriterierne for beregning — mulighed for at anfægte anvendelsen af en fast beregningsmetode)

(2007/C 269/22)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Triantafyllou, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik (ved P. Mylonopoulos og K. Boskovits, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 90 EF — diskriminerende beskatning af importerede brugte køretøjer

Konklusion

- 1) Den Helleniske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 90 EF, idet den ved beregningen af den afgiftspligtige værdi af brugte køretøjer, der er indført til Grækenland fra en anden medlemsstat, for at fastlægge registreringsafgiften alene anvender et kriterium for værdiforringelse, som er baseret på disse køretøjers alder, og idet den foretager en nedsættelse på 7 % for køretøjer, som har været brugt mellem 6 og 12 måneder, eller 14 % for køretøjer, der har været brugt i et år, hvilket ikke sikrer, at den skyldige afgift ikke — selv om det kun måtte ske i enkelte tilfælde — overstiger størrelsen af den residualafgift, som er indeholdt i værdien af tilsvarende brugte køretøjer, som allerede er blevet registreret i landet.
- 2) I øvrigt frifindes Den Helleniske Republik.
- 3) Den Helleniske Republik og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 108 af 6.5.2006.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 20. september 2007
— Staat der Nederlanden mod Antroposana, Patiëntenvereniging voor Antroposofische Gezondheidszorg, Nederlandse Vereniging van Antroposofische Artsen, Weleda Nederland NV og Wala Nederland NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-84/06) (¹)

(Fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler — artikel 28 EF og 30 EF — tilladelse til markedsføring og registrering — antroposofiske lægemidler)

(2007/C 269/23)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staat der Nederlanden

Sagsøgte: Antroposana, Patiëntenvereniging voor Antroposofische Gezondheidszorg, Nederlandse Vereniging van Antroposofische Artsen, Weleda Nederland NV og Wala Nederland NV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311, s. 67) — tilladelse til markedsføring af antroposofiske lægemidler, som ikke er homøopatiske lægemidler i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i direktivets afsnit III, kapitel 2 — national lovgivning, hvorefter antroposofiske lægemidler er undergivet betingelserne i direktivets afsnit III, kapitel 1 — artikel 28 EF og 30 EF

Konklusion

Antroposofiske lægemidler må kun markedsføres på den betingelse, at de er godkendt i overensstemmelse med en af de procedurer, som er fastsat i artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler.

(¹) EUT C 108 af 6.5.2006.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 20. september 2007
— Sari Kiiski mod Tampereen kaupunki (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tampereen käräjäoikeus, Finland)

(Sag C-116/06) (¹)

(Ligebehandling af mænd og kvinder — beskyttelse af gravide arbejdstagere — artikel 2 i direktiv 76/207/EØF — ret til barselsorlov — artikel 8 og 11 i direktiv 92/85/EØF — indvirkning på retten til at ændre varigheden af en »børnepasningsorlov«)

(2007/C 269/24)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Tampereen käräjäoikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sari Kiiski

Sagsøgt: Tampereen kaupunki

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tampereen käräjäoikeus, Finland — fortolkning af artikel 2 i Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår (EFT L 39, s. 40), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/73/EF af 23. september 2002 (EFT L 269, s. 15) og artikel 8 og 11 i direktiv Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere som er gravide, som lige har født, eller som ammer (EFT L 348, s. 1) — en arbejdsgivers afslag på at afkorte varigheden af en børnepasningsorlov — anmodning indgivet inden orlovens begyndelse med den begrundelse, at vedkommende atter er gravid — nationale bestemmelser, der som betingelse for ændring af orlovens varighed foreskriver, at der skal foreligge en uforudset og begrundet årsag, idet praksis i henhold til en kollektiv overenskomst udelukker, at graviditet kan være en sådan årsag

Konklusion

Artikel 2 i Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/73/EF af 23. september 2002, der forbyder enhver direkte eller indirekte forskelsbehandling på grundlag af køn for så vidt angår arbejdsvilkår, samt artikel 8 og 11 i Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer (tiende særdirrektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), der fastsætter regler for barselorlov, er til hinder for nationale bestemmelser om børnepasningsorlov, der, i det omfang de ikke tager hensyn til de ændringer, der følger af den pågældende arbejdstagers graviditet i den periode, som er begrænset til mindst 14 uger før og efter en fødsel, ikke giver den berørte adgang til, efter ansøgning, at opnå en ændring i perioden for børnepasningsorloven på det tidspunkt, hun gør sin ret til barselorlov gældende, og således fratager hende de rettigheder, der følger af barselorloven.

(¹) EUT C 121 af 20.5.2006.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 20. september 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-177/06) (¹)

(Statsstøtte — støtteordning — uforenelig med fællesmarkedet — Kommissionens beslutning — gennemførelse — ophævelse af støtteordningen — indstilling af støtte, der endnu ikke er udbetalt — tilbagesøgning af støtte, der allerede er stillet til rådighed — undladelse — sagsøgtes anbringender — beslutningens ugyldighed — absolut umulighed for gennemførelsen)

(2007/C 269/25)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved F. Castillo de la Torre og C. Urraca Caviedes, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved N. Díaz Abad, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige foranstaltninger for at sikre gennemførelse af artikel 2 og 3 i Kommissionens beslutninger af 20. december 2001 om den spanske stats støtteordning fra 1993 for nyoprettede virksomheder i provinsen Guipúzcoa (Spanien) (K(2002) 4448) (EFT L 77, s. 1), i provinsen Álava (Spanien) (K(2001) 4475) (EFT L 17, s. 20), og i provinsen Vizcaya (Spanien) (K(2001) 4478) (EFT L 40, s. 11).

Konklusion

1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 og 3 i de nedenfor nævnte beslutninger, da det ikke inden for de angivne frister har truffet alle de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme disse bestemmelser:

— Kommissionens beslutning 2003/28/EF af 20. december 2001 om den spanske stats støtteordning fra 1993 for nyoprettede virksomheder i Álava (Spanien)

— Kommissionens beslutning 2003/86/EF af 20. december 2001 om den spanske stats støtteordning fra 1993 for nyoprettede virksomheder i Vizcaya (Spanien)

— Kommissionens beslutning 2003/192/EF af 20. december 2001 om den spanske stats støtteordning fra 1993 for nyoprettede virksomheder i Guipúzcoa (Spanien).

2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 143 af 17.6.2006.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 20. september 2007 — Société des Produits Nestlé SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), Quick restaurants SA

(Sag C-193/06 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b) — figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »QUICKY« — indsigelse fra indehaveren af de ældre nationale ordmærker QUICKIES — risiko for forveksling — helhedsvurdering)

(2007/C 269/26)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Société des Produits Nestlé SA (ved avocat D. Masson)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget), Quick restaurants SA (ved advokats E. De Gryse, F. de Visscher og D. Moreau)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Første Afdeling) den 22. februar 2006 i sag T-74/04, Nestlé mod KHIM, intervenient: Quick restaurant SA, hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i et annullationssøgsmål anlagt til prøvelse af afgørelsen truffet den 17. december 2003 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 922/2001-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Société des produits Nestlé SA og Quick restaurants SA

Konklusion

- 1) Dommen afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 22. februar 2006, Nestlé mod KHIM — Quick (QUICKY) (sag T-74/04) ophæves, da Retten i strid med artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker ikke tog stilling til den visuelle lighed mellem de berørte tegn, men lagde helhedsindtrykket af tegnene til grund.
- 2) I øvrigt forkastes appellen.
- 3) Sagen hjemvises til De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans.
- 4) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 165 af 15.7.2006.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 13. september 2007 — Il Ponte Finanziaria SpA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), F.M.G. Textiles Srl, tidligere Marine Enterprise Projects — Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl

(Sag C-234/06 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — registrering af varemærket BAINBRIDGE — indsigelse fra indehaveren af ældre nationale varemærker, der alle har bestanddelen »Bridge« til fælles — indsigelsen forkastet — varemærkefamilie — bevis for brug — begrebet »defensive varemærker«)

(2007/C 269/27)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Il Ponte Finanziaria SpA (ved advokati P.L. Roncaglia, A. Torrigiani Malaspina og M. Boletto)

De andre parter i sagen ved appelkammeret: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved O. Montalto og M. Buffolo, som befuldmægtigede), F.M.G. Textiles Srl, tidligere Marine Enterprise Projects — Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl (ved avvocato D. Marchi)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) den 23. februar 2006 i sag T-194/03, Il Ponte Finanziaria SpA mod KHIM, hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i en sag anlagt af indehaveren af ord- og figurmærkerne og de tredimensionelle varemærker »Bridge«, »Old Bridge«, »The Bridge Basket«, »THE BRIDGE«, »The Bridge«, »FOOTBRIDGE«, »The Bridge Wayfarer« og »OVER THE BRIDGE« for varer i klasse 18 og 25, med påstand om annullation af afgørelse R 1015/2001-4, truffet den 17. marts 2003 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), vedrørende afslag på en klage over Indsigelsesafdelingens afgørelse om afslag på indsigelsen mod ansøgningen om registrering af figurmærket »Bainbridge« for varer i klasse 18 og 25

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Il Ponte Finanziaria SpA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 178 af 29.7.2006.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 20. september 2007 — Benetton Group SpA mod G-Star International BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-371/06) ⁽¹⁾

(Varemærker — direktiv 89/104/EØF — artikel 3, stk. 1, litra e), tredje led, og artikel 3, stk. 3 — tegn — udformning, som giver varen en væsentlig værdi — brug — reklamekampagner — udformningens tiltrækningskraft, som forud for registreringsansøgningen er opnået som følge af kendskabet til udformningen som et tegn med særpræg)

(2007/C 269/28)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Benetton Group SpA

Sagsøgt: G-Star International BV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af artikel 3, stk. 1, litra e), tredje led, i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT L 40, s. 1) — jeans, der som kendetegn med adskillelsesevne har karakter af arbejds- eller motorcykeltøj med knæstykker — tegnet består af en udformning, som giver varen en væsentlig værdi

Konklusion

Artikel 3, stk. 1, litra e), tredje led, i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker skal fortolkes således, at en vares udformning, hvorved varen får en væsentlig værdi, ikke i henhold til dette direktivs artikel 3, stk. 3, kan udgøre et varemærke, når fornen forud for registreringsansøgningen har opnået tiltrækningskraft på grund af kendskabet til den som et tegn med særpræg som følge af reklamekampagner, der har præsenteret den pågældende vares særlige kendetegn.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 2.12.2006.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 13. september 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-381/06) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2002/14/EF — information og høring af arbejdstagere — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2007/C 269/29)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Patakia og J. Enegren, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik (ved N. Dafniou, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af alle de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11. marts 2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab — Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring om arbejdstagerrepræsentation (EFT L 80, s. 29)

Konklusion

- 1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11. marts 2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser til gennemførelse af direktivet.
- 2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 261 af 28.10.2006.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 13. september 2007 — Codirex Expeditie BV mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-400/06) ⁽¹⁾

(Den fælles toldtarif — kombineret nomenklatur — tarifering — underposition 0202 30 50 — frosne, udbenede kødudskæringer af et stykke af forfjerdingen af hornkvæg)

(2007/C 269/30)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Codirex Expeditie BV

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af den supplerende bestemmelse 1, punkt A, litra h), nr. 11, til kapitel 2 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2204/1999 af 12. oktober 1999, om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 278, s. 1) — frosset, udbenet kød, der stammer fra en udskæring af forfjerdingen

Konklusion

- 1) Bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2204/1999 af 12. oktober 1999, skal fortolkes således, at frosset, udbenet kød, der stammer fra forfjerdingen af hornkvæg, henhører under underposition 0202 30 50 i den kombinerede nomenklatur.
- 2) Bilag I til forordning nr. 2658/87, som ændret ved forordning nr. 2204/1999, skal fortolkes således, at frosne, udbenede kødstykker fra forfjerdingen af hornkvæg ikke skal opfylde andre betingelser, herunder betingelsen om, at de skal stamme fra samme dyr, for at kunne tariferes i underposition 0202 30 50.

⁽¹⁾ EUT C 310 af 16.12.2006.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Klagenfurt (Østrig) den 9. juli 2007 — A-Punkt Schmuckhandels GmbH mod Claudia Schmidt

(Sag C-315/07)

(2007/C 269/31)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Klagenfurt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A-Punkt Schmuckhandels GmbH

Sagsøgt: Claudia Schmidt

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en retsforordning i en medlemsstat, der forbyder salg af sølvsmykker ved at private opsøges med det formål at sælge og optage bestillinger på sølvsmykker med en værdi på højst 40 EUR pr. stk., en restriktion for de frie varebevægelser i artikel 28 EF's og 30 EF's forstand, hvis fællesskabsvarer kun kan få adgang til markedet ved, at de påføres yderligere omkostninger til ændring af salgsstrukturen eller til ændring og udvidelse af sortimentet?
Såfremt dette spørgsmål skal besvares bekræftende:
- 2) Er en national retsforordning, der i strid med artikel 28 EF og 30 EF forbyder salg af sølvsmykker med en værdi på højst 40 EUR pr. stk. ved at private opsøges med det formål at sælge og optage bestillinger på sådanne sølvsmykker, en begrundet og forholdsmæssig foranstaltning, der er til hinder for en persons ret til at sælge sølvsmykker med en værdi på højst 40 EUR pr. stk. ved at opsøge private med det formål at sælge og optage bestillinger på sølvsmykker?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Gießen (Tyskland) den 9. juli 2007 — Markus Stoß mod Wetteraukreis

(Sag C-316/07)

(2007/C 269/32)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Gießen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Markus Stoß

Sagsøgt: Wetteraukreis

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 43 EF og 49 EF fortolkes således, at de er til hinder for et nationalt monopol på visse hasardspil, f.eks. sportsvæddemål, såfremt der i den pågældende medlemsstat ikke under ét findes en sammenhængende og systematisk politik til begrænsning af hasardspil, navnlig idet de nationalt koncessionerede arrangører yder tilskyndelse til deltagelse i andre hasardspil — såsom statslige lotterier og kasinospil — ligesom private tjenesteydere må tilbyde andre spil, der må antages at indebære tilsvarende eller større potentiel risiko for afhængighed — såsom væddemål om visse sportsbegivenheder (f.eks. hestevæddeløb) og automatspil?
- 2) Skal artikel 43 EF og 49 EF fortolkes således, at tilladelser udstedt af kompetente statslige organer i medlemsstaterne til at foranstalte sportsvæddemål, der ikke er begrænset til den pågældende stats område, berettiger indehaveren af godkendelsen samt tredjemænd, som handler på hans vegne, til tillige at fremsætte og gennemføre tilbud om indgåelse af aftaler i andre medlemsstater, uden at dette kræver yderligere nationale tilladelser?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien (Østrig) den 16. juli 2007 — Jobra Vermögensverwaltungs-Gesellschaft mbH mod Finanzamt Amstetten Melk Scheibbs

(Sag C-330/07)

(2007/C 269/33)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jobra Vermögensverwaltungs-Gesellschaft mbH

Sagsøgt: Finanzamt Amstetten Melk Scheibbs

Præjudicielle spørgsmål

Er bestemmelserne om etableringsfrihed (artikel 43 EF ff.) og/eller bestemmelserne om den frie udveksling af tjeneste-

ydelser (artikel 49 EF ff.) til hinder for nationale bestemmelser, der var gældende den 31. december 2003, og som giver en skattefordel (investeringstilvækstpræmie) til virksomheder når de anskaffer nye driftsaktiver, bl.a. på den betingelse, at disse aktiver udelukkende anvendes på et fast driftssted i indlandet og som derfor indebærer, at denne skattefordel (investeringstilvækstpræmien) nægtes virksomheder, der anskaffer nye driftsaktiver, som anvendes på et fast driftssted, der er beliggende i et andet område inden for Den Europæiske Union?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 17. juli 2007 — Josep Holzinger mod Bundesministerium für Bildung, Wissenschaft und Kultur

(Sag C-332/07)

(2007/C 269/34)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Josep Holzinger

Sagsøgt: Bundesministerium für Bildung, Wissenschaft und Kultur

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Har artikel 9, stk. 1, i bilag I til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer ⁽¹⁾ direkte virkning?
- 2) Kan nævnte bestemmelse fortolkes således, at beskæftigelsesperioder, der er tilbagelagt i Schweiz, før denne aftale trådte i kraft (den 1. juni 2002), uanset hvornår de blev tilbagelagt, skal indgå i beregningen af ancienniteten i en tilsvarende stilling, som den pågældende senere beklæder i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater?

⁽¹⁾ EFT L 114, s. 6.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Verwaltungsgericht Stuttgart (Tyskland) den 20. juli 2007
— Ibrahim Altun mod Stadt Böblingen**

(Sag C-337/07)

(2007/C 269/35)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Stuttgart

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ibrahim Altun

Sagsøgt: Stadt Böblingen

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Forudsætter erhvervelse af rettigheder i medfør af artikel 7, stk. 1, i afgørelse nr. 1/80 fra associeringsrådet EØF/Tyrkiet, at den »hovedberettigede«, hos hvem familied medlemmet har haft lovlig bopæl i løbet af perioden på tre år, har opfyldt betingelserne i artikel 7, stk. 1, i associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 i hele denne periode?
- 2) Er det i denne henseende tilstrækkeligt til, at et familied medlem erhverver de i artikel 7, stk. 1, i associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 omhandlede rettigheder, at den »hovedberettigede« i løbet af denne periode har haft beskæftigelse hos forskellige arbejdsgivere i to år og seks måneder og herefter har været ufrivilligt arbejdsløs i seks måneder og forbliver arbejdsløs i en længere periode herefter?
- 3) Kan artikel 7, stk. 1, i associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 ligeledes gøres gældende af en person, der har fået opholdstilladelse som familied medlem til en tyrkisk statsborger, hvis opholdsret og dermed adgang til det lovlige arbejdsmarked i en medlemsstat udelukkende hviler på tildeling af politisk asyl begrundet i politisk forfølgelse i Tyrkiet?
- 4) Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende: Kan et familied medlem ligeledes påberåbe sig artikel 7, stk. 1, i associeringsrådets afgørelse nr. 1/80, når tildelingen af politisk asyl og den heraf afledte opholdsret og adgang til det lovlige arbejdsmarked for den »hovedberettigede« (i dette tilfælde faderen) hviler på urigtige oplysninger?
- 5) Såfremt det fjerde spørgsmål besvares benægtende: Er det i givet fald nødvendigt for at nægte at indrømme familied medlemmer de rettigheder, der følger af artikel 7, stk. 1, i associeringsrådets afgørelse nr. 1/80, at den »hovedberettigedes« rettigheder (i dette tilfælde faderen) forinden er blevet formelt trukket tilbage eller tilbagekaldt?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Bundesgerichtshof (Tyskland) den 20. juli 2007 — advokat
Christopher Seagon som kurator i konkursboet Frick
Teppichboden Supermärkte GmbH mod Deko Marty
Belgium N.V.**

(Sag C-339/07)

(2007/C 269/36)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: advokat Christopher Seagon som kurator i konkursboet Frick Teppichboden Supermärkte GmbH

Sagsøgt: Deko Marty Belgium N.V.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs ⁽¹⁾ (herefter »konkursforordningen«) og artikel 1, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽²⁾ (herefter »kompetenceforordningen«) fortolkes således, at retterne i den medlemsstat, på hvis område insolvensbehandlingen af skyldnerens formue er blevet indledt, ifølge konkursforordningen har international kompetence til at behandle en sag vedrørende omstødelse i konkurs, som anlægges mod en sagsøgt, der har sit vedtægtsmæssige hjemsted i en anden medlemsstat?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 skal besvares benægtende:

Er en sag vedrørende omstødelse i konkurs omfattet af kompetenceforordningens artikel 1, stk. 2, litra b)?

⁽¹⁾ EFT L 160, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 12, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sächsischen Landessozialgericht (Tyskland) den 30. juli 2007 — Kattner Stahlbau GmbH mod Maschinenbau- und Metall-Berufsgenossenschaft

(Sag C-350/07)

(2007/C 269/37)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Sächsischen Landessozialgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kattner Stahlbau GmbH

Sagsøgt: Maschinenbau- und Metall-Berufsgenossenschaft

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er sagsøgte, Maschinenbau- und Metall- Berufsgenossenschaft, en virksomhed i den forstand, hvori dette udtryk anvendes i artikel 81 og 82 EF?
- 2) Er sagsøgerens obligatoriske medlemskab hos sagsøgte i strid med fællesskabsretlige bestemmelser?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Stuttgart (Tyskland) den 2. august 2007 — Kulpa Automaten-Service Asperg GmbH mod Land Baden-Württemberg

(Sag C-358/07)

(2007/C 269/38)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Stuttgart

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kulpa Automaten-Service Asperg GmbH

Sagsøgt: Land Baden-Württemberg

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 43 EF og 49 EF fortolkes således, at de er til hinder for et nationalt monopol på bestemte hasardspil, eksempelvis sportsvæddemål og lotterier, når der i den

pågældende medlemsstat ikke findes en sammenhængende og systematisk politik med det formål at begrænse hasardspil, fordi den nationale organisator, der har en koncession, opmuntrer til deltagelse i andre hasardspil — såsom statslige sportsvæddemål og lotterier — og reklamerer herfor, og andre spil med samme eller endog større spilafhængighedsrisiko — såsom spil på bestemte sportsbegivenheder (hestevæddeløb), automatspil og spil på kasinoer — desuden kan udbydes af private tjenesteudbydere?

- 2) Skal artikel 43 EF og 49 EF fortolkes således, at tilladelser, der er givet af de kompetente instanser i medlemsstaterne, til organisering af sportsvæddemål, der ikke er begrænset til den pågældende stats område, giver såvel indehaveren af tilladelsen som tredjemand, der handler på opdrag fra indehaveren, ret til — uden yderligere nationale tilladelser — også at tilbyde og organisere de pågældende tilbud om indgåelse af aftaler på de øvrige medlemsstaters område?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichts Stuttgart (Tyskland) den 2. august 2007 — SOBO Sport & Entertainment GmbH mod Land Baden-Württemberg

(Sag C-359/07)

(2007/C 269/39)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Stuttgart

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SOBO Sport & Entertainment GmbH

Sagsøgt: Land Baden-Württemberg

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 43 EF og 49 EF fortolkes således, at de er til hinder for et nationalt monopol på bestemte hasardspil, eksempelvis sportsvæddemål og lotterier, når der i den pågældende medlemsstat ikke findes en sammenhængende og systematisk politik med det formål at begrænse hasardspil, fordi den nationale organisator, der har en koncession, opmuntrer til deltagelse i andre hasardspil — såsom statslige sportsvæddemål og lotterier — og reklamerer herfor, og andre spil med samme eller endog større spilafhængighedsrisiko — såsom spil på bestemte sportsbegivenheder (hestevæddeløb), automatspil og spil på kasinoer — desuden kan udbydes af private tjenesteudbydere?

2) Skal artikel 43 EF og 49 EF fortolkes således, at tilladelser, der er givet af de kompetente instanser i medlemsstaterne, til organisering af sportsvæddemål, der ikke er begrænset til den pågældende stats område, giver såvel indehaveren af tilladelsen som tredjemand, der handler på opdrag fra indehaveren, ret til — uden yderligere nationale tilladelser — også at tilbyde og organisere de pågældende tilbud om indgåelse af aftaler på de øvrige medlemsstaters område?

delsen som tredjemand, der handler på opdrag fra indehaveren, ret til — uden yderligere nationale tilladelser — også at tilbyde og organisere de pågældende tilbud om indgåelse af aftaler på de øvrige medlemsstaters område?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Verwaltungsgericht Stuttgart (Tyskland) den 2. august 2007
— Andreas Kunert mod Land Baden-Württemberg**

(Sag C-360/07)

(2007/C 269/40)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Stuttgart

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Andreas Kunert

Sagsøgt: Land Baden-Württemberg

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 43 EF og 49 EF fortolkes således, at de er til hinder for et nationalt monopol på bestemte hasardspil, eksempelvis sportsvæddemål og lotterier, når der i den pågældende medlemsstat ikke findes en sammenhængende og systematisk politik med det formål at begrænse hasardspil, fordi den nationale organisator, der har en koncession, opmuntrer til deltagelse i andre hasardspil — såsom statslige sportsvæddemål og lotterier — og reklamerer herfor, og andre spil med samme eller endog større spilafhængighedsrisiko — såsom spil på bestemte sportsbegivenheder (hestevæddeløb), automatspil og spil på kasinoer — desuden kan udbydes af private tjenesteudbydere?
- 2) Skal artikel 43 EF og 49 EF fortolkes således, at tilladelser, der er givet af de kompetente instanser i medlemsstaterne, til organisering af sportsvæddemål, der ikke er begrænset til den pågældende stats område, giver såvel indehaveren af tilladelsen som tredjemand, der handler på opdrag fra indehaveren, ret til — uden yderligere nationale tilladelser — også at tilbyde og organisere de pågældende tilbud om indgåelse af aftaler på de øvrige medlemsstaters område?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil de
prud'hommes de Beauvais (Frankrig) den 2. august 2007 —
Olivier Polier mod Najar EURL**

(Sag C-361/07)

(2007/C 269/41)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil de prud'hommes de Beauvais

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Olivier Polier

Sagsøgt: Najar EURL

Præjudicielle spørgsmål

Er bekendtgørelse nr. 2005-893 af 21. august 2005 ⁽¹⁾, som tillader, at en arbejdstager kan afskediges i den konsolideringsperiode på to år, som gælder for Contrat Nouvelle Embauche, uden at afskedigelsen begrundes og uden forudgående information, gyldig i henhold til

- 1) fællesskabsretten som defineret i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, hvorefter en arbejdstager har ret til at ikke at blive afskediget uden gyldig,
- 2) den Internationale Arbejdsorganisations [konvention nr.] 158 om afskedigelse og
- 3) bestemmelserne i den europæiske socialpagt?

⁽¹⁾ Bekendtgørelse nr. 2005-893 af 2.8.2005 vedrørende arbejdskontrakten »nouvelles embauches«, JORF, nr. 179 af 3.8.2005, s. 12689.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal d'instance du VIIème arrondissement de Paris (Frankrig) den 2. august 2007 — Kip Europe SA, Kip UK Ltd, Caretrex Logistiek BV, Utax GmbH mod Administration des douanes — Direction générale des douanes et droits indirects

(Sag C-362/07)

(2007/C 269/42)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal d'instance du VIIème arrondissement de Paris

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Kip Europe SA, Kip UK Ltd, Caretrex Logistiek BV, Utax GmbH

Sagsøgt: Administration des douanes — Direction générale des douanes et droits indirects

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør kopifunktionen i et flerfunktionsapparat som det, der er genstand for den foreliggende sag, der er udformet med det formål at kunne fungere direkte i forbindelse med eller via et netværk med en eller flere computere, men som for så vidt angår kopieringsfunktionen — og kun denne — kan fungere selvstændigt, en »selvstændig funktion, bortset fra databehandling« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i bestemmelse 5 E til kapitel 84 i den kombinerede nomenklatur?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, udelukker denne selvstændige funktion, hvorom det udtrykkeligt er fastslået, at den ikke giver apparatet sin væsentligste karakter, tarifiering under position 84 i medfør af bestemmelse 5 E trods printer- og scannerfunktionerne, der udføres i forbindelse med databehandling?
- 3) Skal tarifieringen i et sådant tilfælde og i relation til et anlæg, der består af tre fysisk adskilte moduler (printer, scanner og computer), ske på grundlag af bestemmelse 3b i de almindelige tarifieringsbestemmelser?
- 4) Følger det af en korrekt fortolkning af det harmoniserede system og den kombinerede nomenklatur mere generelt, at printere som dem, der er genstand for sagen, skal henføres til position 8471 60 eller til position 9009 12 00?
- 5) Er Kommissionens forordning (EF) nr. 400/2006 af 8. marts 2006 ⁽¹⁾ ugyldig, nemlig som følge af uoverensstemmelse med det harmoniserede system, med den kombinerede nomenklatur og med bestemmelse 1 og 3b i de almindelige tarifieringsbestemmelser til det harmoniserede system og den kombinerede nomenklatur, for så vidt som forordningen er begrundet med henvisning til begrebet »funktion, der giver apparatet dets væsentligste karakter«, og den fører til, at prin-

tere som de ovenfor beskrevne henføres til position 9009 12 00?

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 400/2006 af 8.3.2006 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur (EUT L 70, s. 9).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal d'instance du VIIème arrondissement de Paris (Frankrig) den 2. august 2007 — Hewlett Packard International SARL mod Administration des douanes — Direction générale des douanes et droits indirects

(Sag C-363/07)

(2007/C 269/43)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal d'instance du VIIème arrondissement de Paris

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hewlett Packard International SARL

Sagsøgt: Administration des douanes — Direction générale des douanes et droits indirects

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør kopifunktionen i et flerfunktionsapparat som det, der er genstand for den foreliggende sag, der er udformet med det formål at kunne fungere direkte i forbindelse med eller via et netværk med en eller flere computere, men som for så vidt angår kopieringsfunktionen — og kun denne — kan fungere selvstændigt, en »selvstændig funktion, bortset fra databehandling« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i bestemmelse 5 E til kapitel 84 i den kombinerede nomenklatur?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, udelukker denne selvstændige funktion, hvorom det udtrykkeligt er fastslået, at den ikke giver apparatet sin væsentligste karakter, tarifiering under position 84 i medfør af bestemmelse 5 E trods printer- og scannerfunktionerne, der udføres i forbindelse med databehandling?
- 3) Skal tarifieringen i et sådant tilfælde og i relation til et anlæg, der består af to fysisk adskilte moduler (printer og scanner) ske på grundlag af bestemmelse 3b i de almindelige tarifieringsbestemmelser?

- 4) Følger det af en korrekt fortolkning af det harmoniserede system og den kombinerede nomenklatur mere generelt, at printere som dem, der er genstand for sagen, skal henføres til position 8471 60 eller til position 9009 12 00?
- 5) Er Kommissionens forordning (EF) nr. 400/2006 af 8. marts 2006 ⁽¹⁾ ugyldig, nemlig som følge af uoverensstemmelse med det harmoniserede system, med den kombinerede nomenklatur og med bestemmelse 1 og 3b i de almindelige tarifieringsbestemmelser til det harmoniserede system og den kombinerede nomenklatur, for så vidt som forordningen er begrundet med henvisning til begrebet »funktion, der giver apparatet dets væsentligste karakter«, og den fører til, at printere som de ovenfor beskrevne henføres til toldposition 9009 12 00?

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 400/2006 af 8.3.2006 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur (EUT L 70, s. 9).

Sag anlagt den 3. august 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-369/07)

(2007/C 269/44)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. Righini og I. Chatzigiannis)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Domstolens dom af 12. maj 2005 i sag C-415/03 og artikel 228, stk. 1, EF, idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af denne dom, som vedrører Den Helleniske Republiks manglende opfyldelse af sine forpligtelser i henhold til artikel 3 i beslutningen fra 2002 om støtte fra den græske stat til Olympic Airways.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale Kommissionen en tvangsbøde på 53 611 EUR pr. dag, hvormed opfyldelsen af dommen i sag C-415/03 vedrørende beslutningen fra 2002

forsinkes, regnet fra afsigelsen af dommen i nærværende sag, og indtil dommen i sag C-415/03 er fuldstændig opfyldt.

- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale Kommissionen et fast beløb, hvis størrelse fremkommer ved at multiplicere et dagligt beløb med det antal dage, overtrædelsen varer fra den dag, dommen blev afsagt i sag C-415/03 vedrørende beslutningen fra 2002, indtil den dag, dommen i nærværende sag afsiges.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1. Domstolen fastslog ved dom af 12. maj 2005 i sag C-415/03, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3 i Kommissionens beslutning 2003/372/EF, idet den ikke inden for den fastsatte frist har truffet alle de nødvendige foranstaltninger for at tilbage-søge det støttebeløb, som blev fundet retsstridigt og uforeneligt med fællesmarkedet — bortset fra bidragene til Idryma Kinonikon Asfaliseon (den nationale socialsikringsinstitution) — i henhold til beslutnings artikel 3.
2. Kommissionen har besluttet at anlægge sag ved Domstolen i henhold til artikel 228 EF, idet den konstaterer, at Den Helleniske Republik ikke har givet Kommissionens tjenestegrene meddelelse om nogen foranstaltning til opfyldelse af Domstolens dom i sag C-415/03 trods de græske myndigheds forsikringer om det modsatte, og at den endnu ikke har gennemført en tilbagesøgning af de støtteforanstaltninger, som i beslutningen fra 2002 blev anset for uforenelige med traktaten.
3. I overensstemmelse med artikel 228 EF og Domstolens retspraksis kan Kommissionen indbringe en sag for Domstolen, såfremt en medlemsstat ikke har truffet de til demmens opfyldelse nødvendige foranstaltninger inden for den frist, som Kommissionen har fastsat, og angiver i denne forbindelse størrelsen af det faste beløb og/eller den tvangsbøde, som den pågældende medlemsstat skal betale, og som Kommissionen under omstændighederne finder passende. Domstolen træffer endelig afgørelse vedrørende pålæg af de sanktioner, som er fastsat i artikel 228 EF, og har herved fuld kompetence.
4. Både størrelsen af tvangsbøden og størrelsen af det faste beløb, som Kommissionen nedlægger påstand om i stævningen, er fastsat på grundlag af den metode til beregning, som blev fastsat i Kommissionens meddelelse af 13. december 2005 om gennemførelse af artikel 228 EF.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 3. august 2007 — Staatssecretaris van Financiën mod Heuschen & Schroff Oriental Foods Trading BV

(Sag C-375/07)

(2007/C 269/45)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgt: Heuschen & Schroff Oriental Foods Trading BV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Falder plader som defineret i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1196/97 af 27. juni 1997 ⁽¹⁾, ind under den kombinerede nomenklatur position 1905, såfremt der er tale om plader fremstillet af rismel, salt og vand, som er tørret, men ikke har undergået nogen varmebehandling?
- 2) Er den ovennævnte forordning gyldig i betragtning af svaret på det foregående spørgsmål?
- 3) Skal artikel 871 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽²⁾, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1677/98 af 29. juli 1998 ⁽³⁾, fortolkes således, at såfremt der i henhold til den nævnte artikel 871, stk. 1, påhviler toldmyndighederne en forpligtelse til at forelægge Kommissionen en sag, før de kan træffe afgørelse om, hvorvidt det skal undlades at foretage efterfølgende bogføring i denne sag, har den nationale ret, der træffer afgørelse i en sag, som afgiftsdebitor har anlagt til prøvelse af toldmyndighedernes afgørelse om (faktisk) at overtage efterfølgende bogføring, ikke kompetence til at annullere den efterfølgende bogføring med den begrundelse, at den finder, at betingelserne i artikel 220, stk. 2, litra b), for, at det (skal) undlades at foretage efterfølgende bogføring, er opfyldt, når denne opfattelse ikke støttes af Kommissionen?
- 4) Såfremt svaret på spørgsmål 3) lyder, at den omstændighed, at der er overladt Kommissionen en beslutningskompetence med hensyn til efteropkrævning af told, ikke medfører nogen begrænsning af den kompetence, som tilkommer den nationale ret, der skal træffe afgørelse i en sag om efteropkrævning af told, indeholder fællesskabsretten da en anden regel,

som sikrer en ensartet anvendelse af fællesskabsretten, når der i et konkret tilfælde foretages divergerende vurderinger af Kommissionen og af den nationale ret efter de kriterier, som anvendes inden for rammerne af toldkodeksens artikel 220 ⁽⁴⁾ for at afgøre, om en afgiftsdebitor kan opdage en fejl begået af toldmyndighederne?

⁽¹⁾ Forordning om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur (EFT L 170, s. 13).

⁽²⁾ EFT L 253, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 212, s. 18.

⁽⁴⁾ EFT L 302, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 3. august 2007 — Staatssecretaris van Financiën mod Kamino International Logistics BV

(Sag C-376/07)

(2007/C 269/46)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgt: Kamino International Logistics BV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bestemmelse 5B til kapitel 84 i KN, som affattet i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 1789/2003 af 11. september 2003 ⁽¹⁾, fortolkes således, at en farvemonitor, der er i stand til at reproducere signaler fra såvel en automatisk databehandlingsmaskine som omhandlet i position 8471 i KN som fra andre kilder, ikke kan tariferes i position 8471 i KN?
- 2) Hvis den i spørgsmål 1 omhandlede monitor skal tariferes i position 8471 i KN, hvilke kriterier skal da lægges til grund med henblik på at fastslå, om der er tale om en sådan enhed, der udelukkende eller hovedsageligt anvendes i en automatisk databehandlingsmaskine?

3) Omfatter anvendelsesområdet for Kommissionens forordning (EF) nr. 754/2004 af 21. april 2004 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur ^(?) ligeledes den omhandlede monitor, og er denne forordning i bekræftende fald gyldig, henset til svaret på de to første spørgsmål?

(¹) Forordning om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EUT L 281, s. 1).

(²) EUT L 118, s. 32.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Monomeles Protodikio Rethymnis (Grækenland) den 8. august 2007 — K. Aggelidaki, A. Aivali, A. Vavouraki, C. Kaparou, M. Lioni, E. Makrigiannaki, E. Nisanaki, C. Panagiotou, A. Pitsidianaki, M. Chalkiadaki og C. Chalkiadaki mod Nomarchiaki Autodiikisi Rethymnis

(Sag C-378/07)

(2007/C 269/47)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Monomeles Protodikio Rethymnis

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Kyriaki Aggelidaki Anastasia Aivali, Angeliki Vavouraki, Chrysi Kaparou, Manina Lioni, Evangelia Makrigiannaki, Eleonora Nisanaki, Christiana Panagiotou, Anna Pitsidianaki, Maria Chalkiadaki og Chrysi Chalkiadaki

Sagsøgt: Nomarchiaki Autodiikisi Rethymnis

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal § 5 og § 8, stk. 1 og 3, i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, som er indgået af EFS, UNICE og CEEP og udgør en uadskillelig del af Rådets direktiv 1999/70/EF (EFT L 175 af 10.7.1999), fortolkes således, at fællesskabsretten (som en følge af anvendelsen af denne rammeaftale) er til hinder for, at en medlemsstat indfører retsregler, a) når der i national ret allerede før direktivets ikrafttræden findes retsregler med tilsvarende virkning, jf. rammeaftalens § 5, stk. 1, og b) de indførte retsregler til gennemførelse af rammeaftalen medfører, at det generelle niveau for beskyttelse af arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse forringes i national ret?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, er en forringelse af den ydede beskyttelse af arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse, i de tilfælde, hvor der ikke er tale om

flere på hinanden følgende kontrakter, men kun om én tidsbegrænset ansættelseskontrakt, som i virkeligheden drejer sig om, at den ansatte præsterer arbejde for at dække ikke midlertidige eller ekstraordinære eller uopsættelige behov, men derimod »faste og varige« behov, da forbundet med anvendelsen af rammeaftalen og direktivet, og er en sådan forringelse derfor utilladelig eller tilladt ud fra et fællesskabsretligt synspunkt?

- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, og eftersom der i national ret allerede før direktiv 1999/70/EF's ikrafttræden har eksisteret retsregler med tilsvarende virkning som omhandlet i rammeaftalens § 5, stk. 1, såsom den i hovedsagen omtvistede artikel 8, stk. 3, i lov nr. 2112/1920, er det da en utilladelig forringelse af det generelle niveau for beskyttelse af arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse i national ret, jf. rammeaftalens § 8, stk. 1 og 3, hvis der indføres retsregler, som er begrundet i anvendelsen af rammeaftalen, såsom den i hovedsagen omtvistede artikel 11 i præsidentdekret nr. 164/2004:

a) når anvendelsesområdet for de pågældende retsregler til gennemførelse af rammeaftalen kun omfatter tilfælde af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter eller arbejdsforhold, mens tilfælde, hvor kontraktansatte, som har indgået (ikke flere på hinanden følgende, men) kun én tidsbegrænset ansættelseskontrakt med henblik på at dække »faste og varige« behov hos arbejdsgiveren, ikke er omfattet, hvorimod de tidligere eksisterende tilsvarende retsregler omfatter samtlige tilfælde af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, herunder dem, hvor arbejdstagere kun har indgået én tidsbegrænset ansættelseskontrakt, som i virkeligheden går ud på, at den ansattes arbejde skal dække ikke midlertidige eller ekstraordinære eller uopsættelige behov, men derimod »faste og varige« behov?

b) når de pågældende retsregler til gennemførelse af rammeaftalen som en retsvirkning, der skal beskytte deltidsansatte og forhindre misbrug i rammeaftalens forstand i forbindelse med tidsbegrænset arbejde, bestemmer, at tidsbegrænsede ansættelseskontrakter skal kvalificeres som tidsbegrænsede ansættelseskontrakter fremover (ex tunc), hvorimod de tidligere eksisterende retsregler med tilsvarende virkning bestemmer, at tidsbegrænsede ansættelseskontrakter skal kvalificeres som tidsbegrænsede ansættelseskontrakter fra den oprindelige indgåelse (ex tunc)?

- 4) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, og eftersom der i national ret allerede før direktiv 1999/70/EF's ikrafttræden har eksisteret retsregler med tilsvarende virkning som omhandlet i § 5, stk. 1, i rammeaftalen om tidsbegrænset arbejde, som udgør en uadskillelig del af direktivet, såsom den i hovedsagen omtvistede artikel 8, stk. 3, i lov nr. 2112/1920, er det da en utilladelig forringelse i den nationale lovgivning af det generelle niveau for beskyttelse af arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse, jf. rammeaftalens § 8, stk. 1 og 3, når den græske lovgiver ved gennemførelsen

af det nævnte direktiv har valgt for det første at lade de tilfælde af misbrug, hvor arbejdstageren kun har indgået én tidsbegrænset ansættelseskontrakt, som i virkeligheden går ud på, at den ansattes arbejde skal dække ikke midlertidige eller ekstraordinære eller uopsættelige behov, men derimod »faste og varige« behov, ligge uden for præsidentdekret nr. 164/2004's beskyttelsesområde, og for det andet har undladt at indføre en tilsvarende, effektiv foranstaltning, der er særligt møntet på sådanne tilfælde og har retsvirkning for beskyttelsen af arbejdstagerne mod denne særlige form for misbrug, ud over den generelle beskyttelse, som er en fast bestanddel af den almindelige arbejdsret inden for græsk lovgivning i ethvert tilfælde, hvor der præsteres arbejde på grundlag af en ugyldig kontrakt, uafhængigt af, om der foreligger misbrug i rammeaftalens forstand, og som omfatter arbejdstagerens krav på at få udbetalt løn og afskedigelsesgodtgørelse, hvad enten han har arbejdet på grundlag af en gyldig kontrakt eller ikke, idet det tages i betragtning,

- a) at der i national ret er fastsat en forpligtelse til at betale løn og afskedigelsesgodtgørelse i ethvert ansættelsesforhold, en forpligtelse, der ikke tager specielt sigte på at forhindre misbrug i rammeaftalens forstand, og
- b) at anvendelsen af de før direktivets ikrafttræden eksisterende retsregler med tilsvarende virkning har den retsvirkning, at (blot én enkelt) tidsbegrænset ansættelseskontrakt skal anerkendes som tidsbegrænset?
- 5) Såfremt de ovenstående spørgsmål besvares bekræftende, skal den nationale retsinstans da ved fortolkningen af de nationale regler i overensstemmelse med direktiv 1999/70/EF lade de bestemmelser ude af betragtning, som ikke er forenelige med direktivet, i de retsregler, der blev indført med henblik på gennemførelse af rammeaftalen, men som fører til en forringelse i national ret af det generelle niveau for beskyttelse af arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse, såsom bestemmelserne i præsidentdekret nr. 164/2004, der stiltiende og indirekte, men klart udelukker, at der ydes denne beskyttelse i de tilfælde af misbrug, hvor arbejdstageren kun har indgået én tidsbegrænset ansættelseskontrakt, som i virkeligheden går ud på, at den ansattes arbejde skal dække ikke midlertidige eller ekstraordinære eller uopsættelige behov, men derimod »faste og varige« behov, og i stedet anvende bestemmelserne i de før direktivets ikrafttræden eksisterende retsregler med tilsvarende virkning, såsom bestemmelserne i artikel 8, stk. 3, i lov nr. 2112/1920?
- 6) Såfremt den nationale retsinstans finder, at der i en tvist vedrørende tidsbegrænset arbejde — i princippet — skal anvendes en bestemmelse (i den foreliggende sag artikel 8, stk. 3, i lov nr. 2112/1920), som udgør en retsregel med tilsvarende virkning som omhandlet i § 5, stk. 1, i rammeaftalen om tidsbegrænset arbejde, som udgør en uadskillelig del af direktiv 1999/70/EF, og hvis det på grundlag af denne bestemmelse fastslås, at der er indgået — om så blot én enkelt — tidsbegrænset ansættelseskontrakt, uden at arbejdets natur, art og karakteristika giver nogen objektiv begrundelse herfor, og dette medfører, at denne

kontrakt skal anerkendes som en tidsbegrænset ansættelseskontrakt:

- a) Er det da foreneligt med fællesskabsretten, når en national retsinstans fortolker og anvender de nationale regler således, at det ifølge fortolkningen under alle omstændigheder udgør en objektiv begrundelse for at indgå tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, at der som retsgrundlag for udformningen af dem er anvendt en lovbestemmelse om beskæftigelse med tidsbegrænsede ansættelseskontrakter til dækning af sæsonafhængige, periodiske, midlertidige, ekstraordinære eller supplerende sociale behov (i den foreliggende sag bestemmelserne i lov nr. 3250/2004, FEK A 124/7.7.2004), selv når de behov, der dækkes, i virkeligheden er faste og varige?
- b) Er det da foreneligt med fællesskabsretten, når en national retsinstans fortolker og anvender nationale regler således, at en bestemmelse, som forbyder ændring af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter i den offentlige sektor til tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, ifølge denne fortolkning skal forstås således, at det i den offentlige sektor er helt og aldeles forbudt at ændre en tidsbegrænset ansættelseskontrakt eller et tidsbegrænset arbejdsforhold til tidsbegrænset, også selv om kontrakten uretmæssigt er indgået som tidsbegrænset, eller når de behov, der dækkes, i virkeligheden er faste og varige, og at der i et sådant tilfælde ikke er overladt den nationale retsinstans nogen mulighed for at fastslå den sande karakter af det omtvistede retsforhold vedrørende arbejdet og den korrekte kvalificering af dette som tidsbegrænset ansættelseskontrakt? Eller skal det pågældende forbud begrænses til kun at gælde de tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, som reelt er indgået med henblik på dækning af midlertidige, uforudsete, uopsættelige, ekstraordinære eller tilsvarende særlige behov, men ikke i de tilfælde, hvor de i virkeligheden er indgået til dækning af faste og varige behov?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Monomeles Protodikio Rethymnis (Grækenland) den 8. august 2007 — Chariklia Giannoudi mod Dimos Geropotamou (Geropotamou kommune)

(Sag C-379/07)

(2007/C 269/48)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Monomeles Protodikio Rethymnis

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Chariklia Giannoudi

Sagsøgt: Dimos Geropotamou (Geropotamou kommune)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal § 5 og § 8, stk. 1 og 3, i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, som er indgået af EFS, UNICE og CEEP og udgør en uadskillelig del af Rådets direktiv 1999/70/EF (EFT L 175 af 10.7.1999), fortolkes således, at fællesskabsretten (som en følge af anvendelsen af denne rammeaftale) er til hinder for, at en medlemsstat indfører retsregler,
- når der i national ret allerede før direktivets ikrafttræden findes retsregler med tilsvarende virkning, jf. rammeaftalens § 8, stk. 1, og
 - de indførte retsregler til gennemførelse af rammeaftalen medfører, at det generelle niveau for beskyttelse af arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse forringes i national ret?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, og eftersom der i national ret allerede før direktiv 1999/70/EF's ikrafttræden har eksisteret retsregler med tilsvarende virkning som omhandlet i rammeaftalens § 5, stk. 1, såsom den i hovedsagen omtvistede artikel 8, stk. 3, i lov nr. 2112/1920, er det da en utilladelig forringelse af det generelle niveau for beskyttelse af arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse i national ret, jf. rammeaftalens § 8, stk. 1 og 3, hvis der indføres retsregler, som er begrundet i anvendelsen af rammeaftalen, såsom den i hovedsagen omtvistede artikel 11 i præsidentdekret nr. 164/2004:
- når de pågældende retsregler til gennemførelse af rammeaftalen er indført efter udløbet af fristen for gennemførelse af direktiv 1999/70/EF, men deres tidsmæssige anvendelsesområde, kun omfatter tidsbegrænsede ansættelseskontrakter og -forhold, som løb indtil dekretets ikrafttræden eller udløb en vis tid inden dekretets ikrafttræden, men efter udløbet af fristen for gennemførelse af direktivet, mens anvendelsesområdet for de tidligere eksisterende tilsvarende retsregler ikke har nogen tidsmæssig begrænsning og omfatter alle de tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, der var indgået, som løb eller var udløbet på tidspunktet for direktivets ikrafttræden og ved udløbet af fristen for dets gennemførelse?
 - når anvendelsesområdet for de pågældende retsregler til gennemførelse af rammeaftalen kun omfatter tidsbegrænsede ansættelseskontrakter og -forhold, som for at kunne anses for flere på hinanden følgende i de pågældende reglers forstand skal opfylde følgende kumulative betingelser:
 - der må højst være forløbet tre måneder mellem dem, og derudover
 - skal de have en samlet varighed på 24 måneder før de pågældende reglers ikrafttræden, uanset antallet af fornyelser af kontrakterne, eller den samlede beskæftigelsestid på grundlag af kontrakterne skal have været på mindst 18 måneder inden for en periode på 24 måneder fra den oprindelige kontrakt, forudsat at der er mindst tre fornyelser ud over den oprindelige kontrakt, hvorimod de tidligere eksisterende tilsvarende retsregler ikke stiller sådanne betingelser, men omfatter samtlige (på hinanden følgende) tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, uden hensyn til en samlet mindstebeskæftigelsestid og et mindsteantal fornyelser?
- c) når de pågældende retsregler til gennemførelse af rammeaftalen bestemmer som en retsvirkning, der skal beskytte arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse og forhindre misbrug i den forstand, hvori udtrykket »tidsbegrænset ansættelse« er anvendt i rammeaftalen, at tidsbegrænsede ansættelseskontrakter skal kvalificeres som tidsbegrænsede fremover (ex nunc), mens de tidligere eksisterende tilsvarende retsregler bestemmer, at tidsbegrænsede ansættelseskontrakter skal kvalificeres som tidsbegrænsede fra tidspunktet for indgåelsen af de oprindelige kontrakter (ex tunc)?
- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, og eftersom der i national ret allerede før direktiv 1999/70/EF's ikrafttræden har eksisteret retsregler med tilsvarende virkning som omhandlet i § 5, stk. 1, i rammeaftalen om tidsbegrænset arbejde, der udgør en uadskillelig del af direktivet, såsom den i hovedsagen omtvistede artikel 8, stk. 3, i lov nr. 2112/1920, er det da en utilladelig forringelse i national ret af det generelle niveau for beskyttelse af arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse, jf. rammeaftalens § 8, stk. 1 og 3, at der er indført en retsregel, begrundet i gennemførelsen af rammeaftalen, såsom den i hovedsagen omtvistede artikel 7 i præsidentdekret nr. 164/2004, når denne artikel som eneste middel til beskyttelse af arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse mod misbrug fastsætter en forpligtelse for arbejdsgiveren til at betale løn og afskedigelsesgodtgørelse i tilfælde af ulovlig beskæftigelse ved flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, når følgende tages i betragtning:
- at den nationale lovgivning indeholder en forpligtelse til at betale løn og afskedigelsesgodtgørelse i ethvert ansættelsesforhold og ikke særskilt tager sigte på at forhindre misbrug i rammeaftalens forstand, og
 - at anvendelsen af de tidligere eksisterende tilsvarende retsregler har den retsvirkning, at flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter anerkendes som tidsbegrænsede?

4) Såfremt de ovenstående spørgsmål besvares bekræftende, skal den nationale retsinstans da ved fortolkningen af de nationale regler i overensstemmelse med direktiv 1999/70/EF lade de bestemmelser ude af betragtning, som ikke er forenelige med direktivet, i de retsregler, der blev indført med henblik på gennemførelse af rammeaftalen, men som fører til en forringelse i national ret af det generelle niveau for beskyttelse af arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse, såsom bestemmelserne i artikel 7 og 11 i præsidentdekret 164/2004, og i stedet anvende bestemmelserne i de før direktivets ikrafttræden eksisterende retsregler med tilsvarende virkning, såsom bestemmelserne i artikel 8, stk. 3, i lov nr. 2112/1920?

5) Såfremt den nationale retsinstans finder, at der i en tvist vedrørende tidsbegrænset arbejde — i princippet — skal anvendes en bestemmelse (i den foreliggende sag artikel 8, stk. 3, i lov nr. 2112/1920), som udgør en retsregel med tilsvarende virkning som omhandlet i § 5, stk. 1, i rammeaftalen om tidsbegrænset arbejde, der udgør en uadskillelig del af direktiv 1999/70/EF, og hvis det på grundlag af denne bestemmelse fastslås, at der er indgået på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, uden at det ydede arbejdes natur, art og karakteristika giver nogen objektiv begrundelse herfor, og dette medfører, at disse kontrakter skal anerkendes som tidsbegrænsede ansættelseskontrakter:

a) Er det da foreneligt med fællesskabsretten, når en national retsinstans fortolker og anvender de nationale regler således, at det ifølge fortolkningen under alle omstændigheder udgør en objektiv begrundelse for at indgå tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, at der som retsgrundlag for udformningen af dem er anvendt en lovbestemmelse om beskæftigelse med tidsbegrænsede ansættelseskontrakter til dækning af sæsonafhængige, periodiske, midlertidige eller ekstraordinære behov, selv om de behov, der dækkes, i virkeligheden er »faste og varige«?

b) Er det da foreneligt med fællesskabsretten, når en national retsinstans fortolker og anvender nationale regler således, at en bestemmelse, som forbyder ændring af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter i den offentlige sektor til tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, ifølge denne fortolkning skal forstås således, at det i den offentlige sektor er helt og aldeles forbudt at konvertere en tidsbegrænset ansættelseskontrakt eller et tidsbegrænset arbejdsforhold til tidsbegrænset, også selv om kontrakten uretmæssigt er indgået som tidsbegrænset, eller når de behov, der dækkes, i virkeligheden er »faste og varige«, og at der i et sådant tilfælde ikke er overladt den nationale retsinstans nogen mulighed for at fastslå den sande karakter af det omtvistede retsforhold vedrørende arbejdet og den korrekte kvalificering af dette som tidsbegrænset ansættelseskontrakt? Eller skal det pågældende forbud begrænses til kun at gælde de tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, som reelt er indgået med henblik på dækning af midlertidige, uforudsete, uopsættelige, ekstraordinære eller tilsvarende særlige behov, men ikke i de tilfælde, hvor de i virkeligheden er indgået til dækning af »faste og varige« behov?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Monomeles Protodikio Rethymnis (Grækenland) den 8. august 2007 — Georgios Karabousanos og Sofoklis Michopoulos mod Dimos Geropotamou (Geropotamou kommune)

(Sag C-380/07)

(2007/C 269/49)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Monomeles Protodikio Rethymnis

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Georgios Karabousanos og Sofoklis Michopoulos

Sagsøgt: Dimos Geropotamou (Geropotamou kommune)

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal § 5 og § 8, stk. 1 og 3, i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, som er indgået af EFS, UNICE og CEEP og udgør en uadskillelig del af Rådets direktiv 1999/70/EF (EFT L 175 af 10.7.1999), fortolkes således, at fællesskabsretten (som en følge af anvendelsen af denne rammeaftale) er til hinder for, at en medlemsstat indfører retsregler, a) når der i national ret allerede før direktivets ikrafttræden findes retsregler med tilsvarende virkning, jf. rammeaftalens § 8, stk. 1, og b) de indførte retsregler til gennemførelse af rammeaftalen medfører, at det generelle niveau for beskyttelse af arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse forringes i national ret?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, og eftersom der i national ret allerede før direktiv 1999/70/EF's ikrafttræden har eksisteret retsregler med tilsvarende virkning som omhandlet i rammeaftalens § 5, stk. 1, såsom den i hovedsagen omtvistede artikel 8, stk. 3, i lov nr. 2112/1920, er det da en utiladelig forringelse af det generelle niveau for beskyttelse af arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse i national ret, jf. rammeaftalens § 8, stk. 1 og 3, hvis der indføres retsregler, som er begrundet i anvendelsen af rammeaftalen, såsom den i hovedsagen omtvistede artikel 11 i præsidentdekret nr. 164/2004:

a) når de pågældende retsregler til gennemførelse af rammeaftalen er indført efter udløbet af fristen for gennemførelse af direktiv 1999/70/EF, men deres tidsmæssige anvendelsesområde, kun omfatter tidsbegrænsede ansættelseskontrakter og -forhold, som løb indtil dekretets

ikrafttræden eller udløb en vis tid inden dekretets ikrafttræden, men efter udløbet af fristen for gennemførelse af direktivet, mens anvendelsesområdet for de tidligere eksisterende tilsvarende retsregler ikke har nogen tidsmæssig begrænsning og omfatter alle de tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, der var indgået, som løb eller var udløbet på tidspunktet for direktivets ikrafttræden og ved udløbet af fristen for dets gennemførelse?

b) når anvendelsesområdet for de pågældende retsregler til gennemførelse af rammeaftalen kun omfatter tidsbegrænsede ansættelseskontrakter og -forhold, som for at kunne anses for flere på hinanden følgende i de pågældende reglers forstand skal opfylde følgende kumulative betingelser:

(1) der må højst være forløbet tre måneder mellem dem, og derudover

(2) skal de have en samlet varighed på 24 måneder for de pågældende reglers ikrafttræden, uanset antallet af fornyelser af kontrakterne, eller den samlede beskæftigelsestid på grundlag af kontrakterne skal have været på mindst 18 måneder inden for en periode på 24 måneder fra den oprindelige kontrakt, forudsat at der er mindst tre fornyelser ud over den oprindelige kontrakt, hvorimod de tidligere eksisterende tilsvarende retsregler ikke stiller sådanne betingelser, men omfatter samtlige (på hinanden følgende) tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, uden hensyn til en samlet mindstebeskæftigelsestid og et mindsteantal fornyelser?

c) når de pågældende retsregler til gennemførelse af rammeaftalen bestemmer som en retsvirkning, der skal beskytte arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse og forhindre misbrug i den forstand, hvori udtrykket »tidsbegrænset ansættelse« er anvendt i rammeaftalen, at tidsbegrænsede ansættelseskontrakter skal kvalificeres som tidsbegrænsede fremover (ex nunc), mens de tidligere eksisterende tilsvarende retsregler bestemmer, at tidsbegrænsede ansættelseskontrakter skal kvalificeres som tidsbegrænsede fra tidspunktet for indgåelsen af de oprindelige kontrakter (ex tunc)?

3) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, og eftersom der i national ret allerede før direktiv 1999/70/EF's ikrafttræden har eksisteret retsregler med tilsvarende virkning som omhandlet i § 5, stk. 1, i rammeaftalen om tidsbegrænset arbejde, der udgør en uadskillelig del af direktivet, såsom den i hovedsagen omtvistede artikel 8, stk. 3, i lov nr. 2112/1920, er det da en utilsigelig forringelse i national ret af det generelle niveau for beskyttelse af arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse, jf. rammeaftalens § 8, stk. 1 og 3, at der er indført en retsregel, begrundet i gennemførelsen af rammeaftalen, såsom den i hovedsagen omtvistede

artikel 7 i præsidentdekret nr. 164/2004, når denne artikel som eneste middel til beskyttelse af arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse mod misbrug fastsætter en forpligtelse for arbejdsgiveren til at betale løn og afskedigelsesgodtgørelse i tilfælde af ulovlig beskæftigelse ved flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, når følgende tages i betragtning:

a) at den nationale lovgivning indeholder en forpligtelse til at betale løn og afskedigelsesgodtgørelse i ethvert ansættelsesforhold og ikke særskilt tager sigte på at forhindre misbrug i rammeaftalens forstand, og

b) at anvendelsen af de tidligere eksisterende tilsvarende retsregler har den retsvirkning, at flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter anerkendes som tidsbegrænsede?

4) Såfremt de ovenstående spørgsmål besvares bekræftende, skal den nationale retsinstans da ved fortolkningen af de nationale regler i overensstemmelse med direktiv 1999/70/EF lade de bestemmelser ude af betragtning, som ikke er forenelige med direktivet, i de retsregler, der blev indført med henblik på gennemførelse af rammeaftalen, men som fører til en forringelse i national ret af det generelle niveau for beskyttelse af arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse, såsom bestemmelserne i artikel 7 og 11 i præsidentdekret 164/2004, og i stedet anvende bestemmelserne i de før direktivets ikrafttræden eksisterende retsregler med tilsvarende virkning, såsom bestemmelserne i artikel 8, stk. 3, i lov nr. 2112/1920?

5) Såfremt den nationale retsinstans finder, at der i en tvist vedrørende tidsbegrænset arbejde — i princippet — skal anvendes en bestemmelse (i den foreliggende sag artikel 8, stk. 3, i lov nr. 2112/1920), som udgør en retsregel med tilsvarende virkning som omhandlet i § 5, stk. 1, i rammeaftalen om tidsbegrænset arbejde, der udgør en uadskillelig del af direktiv 1999/70/EF, og hvis det på grundlag af denne bestemmelse fastslås, at der er indgået på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, uden at det ydede arbejdes natur, art og karakteristika giver nogen objektiv begrundelse herfor, og dette medfører, at disse kontrakter skal anerkendes som tidsbegrænsede ansættelseskontrakter:

a) Er det da foreneligt med fællesskabsretten, når en national retsinstans fortolker og anvender de nationale regler således, at det ifølge fortolkningen under alle omstændigheder udgør en objektiv begrundelse for at indgå tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, at der som retsgrundlag for udformningen af dem er anvendt en lovbestemmelse om beskæftigelse med tidsbegrænsede ansættelseskontrakter til dækning af sæsonafhængige, periodiske, midlertidige eller ekstraordinære behov, selv om de behov, der dækkes, i virkeligheden er »faste og varige«?

b) Er det da foreneligt med fællesskabsretten, når en national retsinstant fortolker og anvender nationale regler således, at en bestemmelse, som forbyder ændring af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter i den offentlige sektor til tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, ifølge denne fortolking skal forstås således, at det i den offentlige sektor er helt og aldeles forbudt at konvertere en tidsbegrænset ansættelseskontrakt eller et tidsbegrænset arbejdsforhold til tidsbegrænset, også selv om kontrakten uretmæssigt er indgået som tidsbegrænset, eller når de behov, der dækkes, i virkeligheden er »faste og varige«, og at der i et sådant tilfælde ikke er overladt den nationale retsinstant nogen mulighed for at fastslå den sande karakter af det omtvistede retsforhold vedrørende arbejdet og den korrekte kvalificering af dette som tidsbegrænset ansættelseskontrakt? Eller skal det pågældende forbud begrænses til kun at gælde de tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, som reelt er indgået med henblik på dækning af midlertidige, uforudsete, uopsættelige, ekstraordinære eller tilsvarende særlige behov, men ikke i de tilfælde, hvor de i virkeligheden er indgået til dækning af »faste og varige« behov?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 8. august 2007 — Association nationale pour la protection des eaux et rivières — TOS mod Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables

(Sag C-381/07)

(2007/C 269/50)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Association nationale pour la protection des eaux et rivières — TOS

Sagsøgt: Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables

Præjudicielle spørgsmål

Kan artikel 6 i [Europa-Parlamentets og Rådets] direktiv 2006/11/EF af 15. februar 2006 vedrørende forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø⁽¹⁾ fortolkes således, at den tillader medlemsstaterne — når der på grundlag af denne artikel er fastsat programmer

til nedbringelse af forureningen af vandressourcerne omfattende miljøkvalitetskrav — for visse anlæg, der ikke anses for særlig forurenende, at indføre en erklæringsordning ledsaget af en henvisning til disse krav og en ret for den administrative myndighed til at gøre indsigelse mod åbning af driften eller til at pålægge grænseværdier for udledning for det berørte anlæg?

⁽¹⁾ EUT L 64, s. 52.

Appel iværksat den 13. august 2007 af Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH til prøvelse af dom afsagt den 24. maj 2007 af Retten i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-151/01, Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Vfw AG, Landbell AG für Rückhol-Systeme og Belland Vision GmbH

(Sag C-385/07 P)

(2007/C 269/51)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH (ved Rechtsanwältin W. Deselaers, E. Wagner og B. Meyring)

De andre parter i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Vfw AG, Landbell AG für Rückhol-Systeme og Belland Vision GmbH

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Retten i Første Instans den 24. maj 2007 i sag T-151/01 ophæves.
- Kommissionens beslutning 2001/463/EF af 20. april 2001 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 82 (sag COMP D3/34493 — DSD)⁽¹⁾ annulleres.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten til fornyet afgørelse i overensstemmelse med den retlige vurdering, Domstolen anlægger i dommen
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes under alle omstændigheder at betale omkostningerne ved begge retsinstanter.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for sin appel af den nævnte dom afsagt af Retten har appellanten gjort otte anbringender gældende.

Appellanten gør som det første anbringende gældende, at Retten har tilsidesat sin begrundelsespligt og dermed artikel 82 EF ved en selvmodsigende konstatering af den adfærd, der angiveligt har medført misbruget. På den ene side begrundede Retten misbruget med, at appellanten har opkrævet den fulde licensafgift af virksomheder, som ikke eller kun med hensyn til delmængder af salgsemballage, der er forsynet med »Der Grüne Punkt«-varemærket, anvender dens ordning. På den anden side fastslår Retten, at appellanten for salgsemballage, der ikke er omfattet af appellansens ordning, kun »muligvis« opkræver prisen for indsamlings- og nyttiggørelsesydelser efter de omtvistede bestemmelser i varemærkeaftalen.

Det andet, femte og sjette anbringende retter sig mod den utilstrækkelige respektive åbenbart fordrejede bedømmelse af omfanget af den af appellanten tilbudte licens, der modsiges af sagens akter og de fremlagte bevismidler. Ved en retlig korrekt bedømmelse burde Retten have indset, at appellanten ikke tildeler en enkeltstående licens, hvorfor den anfægtede beslutning skal forstås således, at nægtelsen af en sådan licens udgør misbrug, henholdsvis at pålægget i artikel 3 i den anfægtede beslutning om at bringe tilsidesættelsen til ophør kan sidestilles med indførelsen af en tvangslicens. Retten har dog undladt at iagttage den efter retspraksis bestående forpligtelse til at begrunde beslutningen om indførelsen af en tvangslicens, ligesom Retten ser bort fra, at en tvangslicens er udelukket i henhold til reglerne om varemærker og emballage. Appellanten gør i den forbindelse gældende, at der er sket tilsidesættelse af begrundelsespligten, proportionalitetsprincippet, henholdsvis artikel 82 EF og artikel 3 i Rådets forordning nr. 17.

Som tredje og fjerde anbringende gør appellanten gældende, at Retten har tilsidesat begrundelsespligten og dermed også artikel 82 EF ved sin utilstrækkeligt begrundede konstatering, der er fremkommet ved en retligt urigtig og fordrejet fortolkning af de tyske regler om varemærker og emballage, hvorefter »Der Grüne Punkt«-varemærket ikke kan være genstand for den »påberåbte eksklusivret«. Med denne konstatering tilsidesætter Retten endog det grundlæggende princip inden for EU-varemærkeret, hvorefter et registreret varemærke sikrer sin indehaver en eksklusiv ret, navnlig med henblik på anvendelsen af varemærket på varer og tjenesteydelser, der er identiske med eller af lignende slags som de varer og tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret.

Med sit syvende og ottende anbringende gør appellanten to procedurefejl gældende. På den ene side har Retten foretaget nye bedømmelser respektive ex officio foretaget bedømmelser af forhold, der ikke var genstand for den anfægtede beslutning eller gjort gældende af parterne i den foreliggende retssag. På den anden side har Retten begået en rettergangsfejl i strid med appellansens interesser, idet den har tilsidesat det grundlæggende fællesskabsretlige princip om, at retssager skal behandles inden for en rimelig tid.

(¹) EFT L 166, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 20. august 2007 — Glencore Grain Rotterdam BV mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sag C-391/07)

(2007/C 269/52)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Glencore Grain Rotterdam BV

Sagsøgt: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 13 i forordning (EF) nr. 1501/95 fortolkes således, at der ved tilvejebringelsen af det i stk. 2 omhandlede bevis ikke alene sker fritagelse fra forpligtelsen til at fremlægge bevis for afslutning af toldformaliteterne for overgang til frit forbrug, men også fritagelse fra forpligtelsen til at fremlægge transportdokumentet (artikel 18, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 3665/87, nu artikel 16, stk. 3, i forordning (EF) nr. 800/99)?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein oikeus (Finland) den 27. august 2007 — Mirja Juuri mod Fazer Amica Oy

(Sag C-396/07)

(2007/C 269/53)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mirja Juuri

Sagsøgt: Fazer Amica Oy

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 2001/23/EF⁽¹⁾ fortolkes således, at medlemsstaten i de tilfælde, hvor arbejdstageren selv ophæver sin arbejdskontrakt, fordi dennes arbejdsvilkår som følge af virksomhedsoverførslen er blevet væsentligt forringet, er forpligtet til at garantere arbejdstageren en lovhjemlet ret til hos arbejdsgiveren at opnå økonomisk erstatning, på samme måde som hvis arbejdsgiveren retsstridigt havde ophævet arbejdskontrakten, når henses til, at arbejdsgiveren i henhold til direktivets artikel 3, stk. 3, kun vil overholde den for overdrageren bindende kollektivaf-tale, som sikrer arbejdstageren bedre arbejdsvilkår, indtil dennes udløb, og arbejdsgiveren dermed har forårsaget forringelsen af arbejdsvilkårene?
- 2) Skal det i direktivet omhandlede arbejdsgiveransvar — også hvis det ikke er så omfattende som beskrevet i spørgsmål 1 — alligevel fortolkes således, at eksempelvis løn og andre ydelser skal erstattes for det opsigelsesvarsel, som arbejdsgiveren skal overholde?

⁽¹⁾ Af 12.3.2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EFT L 82 af 22.3.2001, s. 16).

Sag anlagt den 27. august 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-397/07)

(2007/C 269/54)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. Gippini Fournier og M. Afonso, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969⁽¹⁾
- idet det opstiller visse betingelser for anvendelsen af de obligatoriske fritagelser for kapitaltilførselsafgift

- idet det pålægger en afgift ved forlæggelse til Spanien af sædet for den egentlige ledelse eller det vedtægtsmæssige hjemsted for selskaber, der ikke er blevet pålagt en tilsvarende afgift i deres oprindelsesland
- idet det lægger en afgift på kapital, der anvendes til at gennemføre handelsmæssige dispositioner ved mellemkomst af filialer eller af faste driftssteder for selskaber, der er etableret i en medlemsstat, som ikke pålægger en afgift svarende til den spanske afgift.
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- Direktiv 69/335 opretholder status quo med hensyn til medlemsstaternes mulighed for at genindføre en kapitaltilførselsafgift eller på ny at lægge en sådan afgift på dispositioner, som i realiteten er fritaget. Følgelig kan Spanien ikke ophæve sine fritagelser og afgiftspålægge alle de dispositioner, som særordningen i kongeligt lovdekret nr. 4/2004 finder anvendelse på, men som er udelukket fra anvendelsesområdet for den tidligere artikel 7, stk. 1, litra b) og b). Spanien er forpligtet til at anvende fritagelsen i artikel 45, stk. 1, punkt B, litra 10, i kongeligt lovdekret nr. 1/1993 på alle dispositioner henhørende under særordningen i kongeligt dekret nr. 4/2004, uanset om denne særordning rent faktisk finder anvendelse eller ej.
- Artikel 4 i direktiv 69/335 opstiller en udtømmende liste over dispositioner, som er pålagt kapitaltilførselsafgift. I henhold til artikel 4, stk. 1, litra g), pålægges der kapitaltilførselsafgift ved forlæggelse af sædet for den egentlige ledelse for et selskab, en personsammenslutning eller en juridisk person, der med hensyn til opkrævning af kapitaltilførselsafgift anses som et kapitalselskab i værtsstaten, men derimod ikke anses som et kapitalselskab i oprindelsesmedlemsstaten. Følgelig kan Spanien ikke pålægge en kapitaltilførselsafgift ved forlæggelse af sædet for den egentlige ledelse eller det vedtægtsmæssige hjemsted for et kapitalselskab, der ikke er undergivet en tilsvarende afgift i dets oprindelsesmedlemsstat. Et kapitalselskabs forlæggelse af sit hjemsted til en anden medlemsstat udløser ikke kapitaltilførselsafgift, selv om den medlemsstat, hvori dette selskab er stiftet, ikke har opkrævet nævnte afgift. Desuden er der intet, som tyder på, at den spanske lovgivning udelukkende finder anvendelse i tilfælde af skatteunddragelse eller skattesvig.
- Spanien kan ikke lægge kapitaltilførselsafgift på den del af kapitalen, der anvendes til at gennemføre handelsmæssige dispositioner på spansk område ved mellemkomst af filialer eller af faste driftssteder. Som det klart fremgår af artikel 2, stk. 1, i direktiv 69/335, kan Spanien ikke bebyrde selskaber, hvis egentlige ledelses sæde er beliggende i en anden medlemsstat og ikke i Spanien, med en kapitaltilførselsafgift. Artikel 2, stk. 3, i direktiv 69/335 forbeholder foranstaltninger som den, Spanien anvender, til de særlige

tilfælde, hvor selskabets vedtægtsmæssige hjemsted og sædet for selskabets egentlige ledelse er beliggende i et tredjeland. For så vidt angår hensynet til at undgå svig eller skatteunddragelse har Kommissionen anført, at de spanske bestemmelser finder anvendelse uden nogen begrænsning, og uden at der sondres mellem situationer, hvor der foreligger henholdsvis ikke foreligger skatteunddragelse eller skattesvig. Følgelig kan Spanien ikke med rette påberåbe sig denne begrundelse.

(¹) Rådets direktiv 69/335/EØF af 17.7.1969 om kapitaltilførselsafgifter, EFT 1969 II, s. 405.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 29. august 2007 — SALF SpA mod Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute

(Sag C-400/07)

(2007/C 269/55)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SALF SpA

Sagsøgt: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) og Ministero della Salute

Præjudicielle spørgsmål

1) Bestemmelserne i artikel 2 og 3 (¹) regulerer forholdet mellem de offentlige myndigheder i en medlemsstat og medicinalfirmaerne — idet fastsættelsen af prisen på et lægemiddel eller forhøjelsen heraf foretages på grundlag af firmaernes oplysninger, men under forbehold af den kompetente myndigheds godkendelse, dvs. på grundlag af en dialog mellem medicinalfirmaerne og de myndigheder, som har til opgave at overvåge udgifterne på lægemidler — hvorimod [direktivets] artikel 4, stk. 1, regulerer det tilfælde, hvor der indføres »et prisstop for alle lægemidler eller bestemte kategorier af lægemidler«, hvilket prisstop anses for en generel foranstaltning, som den pågældende medlemsstat skal undersøge mindst én gang årligt på grundlag af de nationaløkonomiske forhold i medlemsstaten, med henblik på at træffe afgørelse om, hvorvidt prisstoppet kan opretholdes.

Ifølge denne bestemmelse har de kompetente myndigheder en frist på 90 dage, inden for hvilken de skal give meddelelse om de eventuelle prisforhøjelser eller nedsættelser.

I den forbindelse ønsker retten et svar på følgende spørgsmål: »Skal udtrykket i denne bestemmelse de eventuelle [pris]nedsættelser« fortolkes således, at der ud over den generelle foranstaltning, som et prisstop for alle eller bestemte kategorier af lægemidler består af, kan anvendes en anden generel foranstaltning i form af en nedsættelse af priserne på alle lægemidler eller bestemte kategorier af lægemidler, eller sigter udtrykket »eventuelle prisnedsættelser« kun til de lægemidler, som i forvejen er omfattet af prisstoppet?

2) Kan bestemmelsen i artikel 4, stk. 1, hvorefter de kompetente myndigheder i en medlemsstat, når der er indført et prisstop, mindst én gang årligt er forpligtet til at undersøge, om de nationaløkonomiske forhold gør det berettiget at opretholde prisstoppet, fortolkes således, at det er muligt i det tilfælde, hvor det, som svar på det første spørgsmål, er lovligt at nedsætte priserne, at anvende en sådan foranstaltning flere gange i løbet af et år og gentage dette over flere år (fra 2002 til 2010)?

3) Er det ifølge artikel 4 — når denne fortolkes ud fra det hensyn, at foranstaltningerne for priskontrol med lægemidler primært har til formål at »fremme folkesundheden, idet de skal sikre et tilstrækkeligt udbud af lægemidler til rimelige priser« og hensynet til at undgå, at »foranstaltningerne er forskellige, [hvilket] kan [...] hindre eller fordreje handelen med lægemidler inden for Fællesskabet« — foreneligt med Fællesskabets bestemmelser at vedtage foranstaltninger med henvisning til udgifternes omfang, når disse kun skønnes og ikke fastslås (spørgsmålet vedrører begge tilfælde)?

4) Skal kravene vedrørende overholdelsen af udgiftslofterne for lægemidler, som hver enkelt medlemsstat har kompetence til at fastsætte, udelukkende have direkte sammenhæng med udgifterne til lægemidler, eller har medlemsstaterne også skønsmæssig beføjelse til at tage hensyn til data vedrørende andre udgifter inden for sundhedssektoren?

5) Skal de principper om gennemsigtighed og de pågældende virksomheders deltagelse i beslutningerne om prisstop eller en generel nedsættelse af priserne på lægemidler, som kan udledes af direktivet, fortolkes således, at der altid skal være mulighed for at fravige et prisstop (artikel 4, stk. 2, i direktivet) og for, at den virksomhed, der ansøger derom, konkret deltager i beslutningen, med den følge, at myndighederne er forpligtet til at begrunde et eventuelt afslag?

(¹) Rådets direktiv 89/105/EØF af 21.12.1988 om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler til mennesker og disse lægemidlers inddragelse under de nationale sygesikringsordninger (EFT L 40, s. 8).

Sag anlagt den 29. august 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-401/07)

(2007/C 269/56)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved H. van Vliet, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 249, stk. 4, EF og artikel 2 og 3 i Kommissionens beslutning 2001/521/EF af 13. december 2000 om Kongeriget Nederlandenes støtteordning til fordel for seks gødningsforberedningsanlæg ⁽¹⁾, idet det ikke har gennemført denne beslutning for så vidt angår selskabet Fleuren Compost BV inden for den fastsatte frist.
- Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har med beslutning 2001/521 bestemt, at Nederlandene skal tilbagesøge den ulovlige støtte, der er tildelt selskabet Fleuren Compost BV (i det følgende: »Fleuren«), og som beløber sig til 487 328,13 EUR, med tillæg af renter. På tidspunktet for indleveringen af stævningen i den foreliggende retssag var det nævnte beløb endnu ikke tilbagebetalt. Fleuren har indtil nu alene stillet en bankgaranti for beløbet. Sagsøgeren gør gældende, at dette er en tilsidesættelse af artikel 14, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ⁽²⁾, der foreskriver en omgående og effektiv gennemførelse af Kommissionens beslutning. Hertil kommer, at Retten i Første Instans ved dom af 14. januar 2004 har frifundet Kommissionen i en sag anlagt af Fleuren om annullation af beslutningen (sag T-109/01), og Fleuren har ikke anket dommen.

Sagsøgeren gør bl.a. gældende, at de for denne sag relevante nederlandske regler, som de fortolkes af det nederlandske Raad van State, gør gennemførelsen af beslutningen unødvendigt kompliceret og tidskrævende. Efter denne fortolkning skal hovedbeløbet nemlig kræves tilbagebetalt under en forvaltningsretssag, hvorimod renterne skal opkræves gennem et civil søgsmål. Endvidere kan en bankgaranti ikke sidestilles med en egentlig tilbagebetaling af støttebeløbet. En bankgaranti fjerner

ikke den økonomiske fordel, som Fleuren har haft i årevis derved, at sagsøgte har udbetalt støtten til Fleuren uden Kommissionens godkendelse i strid med artikel 88, stk. 3, EF.

⁽¹⁾ EFT 2001 L 189, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 83, s. 1.

Appel iværksat den 3. september 2007 af Kongeriget Nederlandene til prøvelse af dom afsagt den 27. juni 2007 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-182/06, Kongeriget Nederlandene mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-405/07 P)

(2007/C 269/57)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellant: Kongeriget Nederlandene (ved D.J.M. de Grave og C. M. Wissels, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten i Første Instans med henblik på, at den tager stilling til de øvrige anbringender.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Appellanten har fremført to anbringender til støtte for appellen.

Appellanten gør med sit første anbringende gældende, at Retten i Første Instans har anlagt en urigtig fortolkning af princippet om omhyggelig forvaltning og af begrundelsespligten i henhold til artikel 253 EF, da den fastslog, at Kommissionen ikke havde tilsidesat dette princip og denne pligt, når de relevante oplysninger, som den pågældende medlemsstat havde fremlagt rettidigt forud for den anfægtede beslutning ⁽¹⁾, uden særlig begrundelse ikke blev taget i betragtning.

Appellanten gør med sit andet anbringende gældende, at Retten i Første Instans har anvendt urigtige retlige kriterier, da den i forbindelse med efterprøvelsen af, om der forelå et specifikt problem som omhandlet i artikel 95, stk. 5, EF, fastslog følgende:

- i) spørgsmålet, om der foreligger et specifikt luftkvalitetsproblem, skal alene efterprøves på grundlag af kriterierne i direktiv 1999/30/EF⁽¹⁾, uden at en medlemsstats manglende mulighed for at træffe foranstaltninger mod grænseoverskridende forurening og uden at kriterier som stor befolkningstæthed, trafikintensiteten i mange områder og beboelsesområders beliggenhed langs med vejene har nogen relevans i denne henseende.
- ii) der foreligger ikke noget specifikt problem i ovennævnte forstand, hvis et meget lille antal medlemsstater også har et luftkvalitetsproblem.

(¹) Kommissionens beslutning 2006/372/EF af 3.5.2006 om udkast til nationale bestemmelser om grænseværdier for dieseldrevne køretøjers partikelemission, som Kongeriget Nederlandene har givet meddelelse om i henhold til EF-traktatens artikel 95, stk. 5 (EUT L 142, s. 16).

(²) Rådets direktiv af 22.4.1999 om luftkvalitetsgrænseværdier for svovldioxid, nitrogendioxid og nitrogenoxider, partikler og bly i luften (EFT L 163, s. 41).

Sag anlagt den 4. september 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-406/07)

(2007/C 269/58)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Triantafyllo)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat

- a) sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 56 og 43 og EØS-aftalens artikel 40 og 31, idet den anvender

en skatteordning på udbytte af udenlandsk oprindelse, som er mindre gunstig end den, der anvendes på udbytte af indenlandsk oprindelse

- b) sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 43 og EØS-aftalens artikel 31, idet den opretholder bestemmelser i lov om indkomstskat (lov nr. 2238/1994, senest ændret ved lov nr. 3296/2004), hvorved udenlandske selskaber i Grækenland beskattes hårdere end indenlandske.

— Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har anført, at medlemsstaterne ikke kan beskatte udbytte af udenlandsk oprindelse med en højere skattesats end den, der gælder for udbytte af indenlandsk oprindelse.

Den skattefritagelse, der er fastsat i græsk lovgivning, har til formål at undgå dobbeltbeskatning af udbytte, som udloddes til selskabsdeltagerne, men anvendes kun på udbytte fra indenlandske selskaber.

Følgelig bevirker den græske skattelovgivning, at fysiske og juridiske personer, som er fuldt skattepligtige i Grækenland, afskrækkes fra at investere deres overskud i selskaber, som er hjemmehørende i en anden medlemsstat.

De græske retsfor skrifter har ligeledes en restriktiv virkning for selskaber, som er hjemmehørende i andre medlemsstater, da de udgør en hindring for, at disse selskaber kan rejse kapital i Grækenland.

Eftersom indkomst, som hidrører fra kapital af ikke-græsk oprindelse, er undergivet en mindre gunstig skattemæssig behandling i forhold til udbytte, som udeloddes af selskaber, som er hjemmehørende i Grækenland, er deltagelse i selskaber, som er hjemmehørende i andre medlemsstater, mindre attraktiv for de investorer, som er bosiddende i Grækenland, i forhold til deltagelse i selskaber, som har deres hjemsted i Grækenland.

Det følger af ovenstående, at retsfor skrifter som de omhandlede udgør en begrænsning af de frie kapitalbevægelser, hvilket i princippet er forbudt i henhold til artikel 56 EF.

For så vidt angår fysiske og juridiske personer, som er fuldt skattepligtige i Grækenland, og som besidder udenlandske selskabsandele, som giver dem mulighed for at udøve tydelig indflydelse på virksomhedens beslutninger og for at bestemme dens aktiviteter, er der ligeledes tale om en begrænsning af den fri etableringsret, som er forbudt i henhold til artikel 43 EF.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Wojewódzki Sąd Administracyjny, Krakow (Polen) den 10. september 2007 — Magoora Sp. z.o.o. mod Dyrektor Izby Skarbowej, Krakow

(Sag C-414/07)

(2007/C 269/59)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Wojewódzki Sąd Administracyjny, Krakow

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Magoora Sp. z.o.o.

Sagsøgt: Dyrektor Izby Skarbowej, Krakow

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er sjette direktivs ⁽¹⁾ artikel 17, stk. 2 og 6, til hinder for, at Republikken Polen den 1. maj 2004 fuldstændigt ophævede de hidtidige nationale bestemmelser om begrænsning af fradraget for den afgift, der beregnes ved køb af brændstof til køretøjer, der anvendes til afgiftspligtig virksomhed, og i disses sted indførte andre begrænsninger af fradraget for den afgift, der beregnes ved køb af brændstof til køretøjer, der anvendes til afgiftspligtig virksomhed, men som i national ret imidlertid defineres efter andre kriterier end dem, der var gældende før den 1. maj 2004, og for, at Republikken Polen derefter den 22. august 2005 på ny ændrede disse kriterier?
- 2) Såfremt første spørgsmål besvares bekræftende: Er sjette direktivs artikel 17, stk. 6, til hinder for, at Republikken Polen på denne måde ændrede de ovennævnte kriterier med henblik på de facto at begrænse fradragets anvendelsesområde sammenlignet med de nationale bestemmelser, der var gældende den 30. april 2004, eller med de nationale bestemmelser, der var gældende før den ændring, der blev gennemført med virkning fra den 22. august 2005? Såfremt Republikken Polen derved har tilsidesat sjette direktivs artikel 17, stk. 6, er den afgiftspligtige person så kun berettiget til at foretaget fradrag, for så vidt som ændringerne af de nationale bestemmelser medfører begrænsninger, der går ud over de begrænsninger, som var foreskrevet i de nationale bestemmelser, der var gældende den 30. april 2004, og som blev ophævet denne dag?
- 3) Er sjette direktivs artikel 17, stk. 6, til hinder for, at Republikken Polen, idet den påberåbte sig medlemsstaternes beføjelse i henhold til denne bestemmelse til at begrænse fradraget for den afgift, der beregnes ved udgifter, der ikke er af streng erhvervmæssig karakter, som f.eks. udgifter til luksusforbrug, underholdning eller repræsentation, begræn-

se fradragets retten i forhold til den retstilstand, der var gældende den 30. april 2004, således at den udelukkede fradrag for den afgift, der beregnes ved køb af brændstof til personbiler eller andre køretøjer med tilladt totalvægt på ikke over 3,5 tons med undtagelse af køretøjer som omhandlet i artikel 86, stk. 4, i lov af 11. marts 2004 om afgift på varer og tjenesteydelser i den affattelse, der har været gældende siden den 22. august 2005?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vestre Landsret (Danmark) den 13. september 2007, Anklagemyndigheden mod Frede Damgaard

(Sag C-421/07)

(2007/C 269/60)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Vestre Landsret

Part

Frede Damgaard

Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 86 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fælleskabskodeks for humanmedicinske lægemidler ⁽¹⁾, med senere ændringer, fortolkes således, at en tredjemands udbredelse af oplysninger om et lægemiddel, herunder navnlig om lægemidlets helbredende eller forebyggende egenskaber skal anses for reklame, selvom den pågældende tredjemand handler på eget initiativ og er retligt og faktisk helt uafhængig af producenten og sælgeren?

⁽¹⁾ EFT L 311, s. 67.

Appel iværksat den 14. september 2007 af AEPI Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktisias AE til prøvelse af dom afsagt den 12. juli 2007 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-229/05, AEPI Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktisias AE mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-425/07 P)

(2007/C 269/61)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: AEPI Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktisias AE (ved advokat T. Asprogerakas-Grivas)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling.
- Den appellerede dom afsagt den 12. juli 2007 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-229/05, AEPI AE mod De Europæiske Fællesskaber, ophæves i dens helhed.
- Appellantens søgsmål af 14.6.2005 (i henhold til EF-traktatens artikel 230) nr. 001/4372, 56(2001)A/3603/2, anlagt ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans til prøvelse af Kommissionens afgørelse SG-Greffe (2005) D/201832 af 18. april 2005 om afslag på klagen af 22.3.2001 (2001/4372, 56(2001)A/3603/2, pådømmes enten af Domstolen eller af Retten i Første Instans, som har afsagt den appellerede dom således, at appellanten gives medhold i disse påstande af de grunde, som er angivet i sagen.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Retten i Første Instans har i sin dom anlagt en fejlfortolkning af EF-traktatens artikel 81 og 82, for så vidt den ikke har undersøgt, om Kommissionen i den anfægtede afgørelse har overskredet sit skøn, ikke har taget hensyn til Domstolens praksis på området, ikke har taget hensyn til de faktiske omstændigheder, som var anført i sagen, og som godtgjorde, at der forelå en hindring for samhandelen mellem medlemsstaterne. Retten har ved en fejlfortolkning og -anvendelse af EF-traktatens artikel 81 og 82 fastslået, at fællesskabsrettens konkurrencebestemmelser nødvendigvis forudsætter, at der foreligger en reel hindring for samhandelen mellem medlemsstaterne, mens det ved en korrekt

fortolkning og anvendelse af nævnte bestemmelser forholder sig således, at alene muligheden for en sådan hindring kan udgøre en overtrædelse af nævnte bestemmelser.

Sag anlagt den 14. september 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland

(Sag C-427/07)

(2007/C 269/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Recchia og D. Lawunmi, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 1, og artikel 4, stk. 2-4, i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet ⁽¹⁾ som ændret ved Rådets direktiv 97/11/EF, da det ikke har truffet foranstaltninger til sikring af, at projekter — der kan have en væsentlig indvirkning på miljøet i kategorien for vejanlæg, hvilken kategori er omfattet af gruppe 10, litra e), i bilag II til direktiv 85/337/EØF — før tilladelse udstedes, er genstand for krav om gennemførelsestilladelse og om en vurdering af virkningerne heraf i overensstemmelse med direktivets artikel 5-10.
- Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1, og stk. 3-7, og artikel 4, stk. 1-6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet ⁽²⁾ og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse, da man ikke i overensstemmelse med direktivets artikel 6 har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Gennemførelse af direktiv 85/337/EØF

Kommissionen er af den opfattelse, at Irland ikke fuldt ud har gennemført direktiv 85/337/EØF, da man ikke har truffet foranstaltninger til opfyldelse af kravene i direktivets artikel 2, stk. 1, og artikel 4 med hensyn til projekter om private vejanlæg. Kommissionen finder, at projekter om private vejanlæg (planlagt af private bygherrer) er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 85/337/EØF. Hertil kommer, at der ikke er grundlag for at antage, at sådanne projekter ikke vil have en væsentlig indvirkning på miljøet. Det forhold, at projekter om vejanlæg planlagt af private bygherrer ikke er omfattet, betyder at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til de nævnte bestemmelser i direktivet.

Gennemførelse af direktiv 2003/35/EF

Kommissionen har gjort gældende, at Irland har tilsidesat forpligtelsen i artikel 6 i direktiv 2003/35/EF til at vedtage de nødvendige bestemmelser i national ret for at efterkomme direktivets artikel 3 og 4, og til at underrette Kommissionen herom. Nærmere bestemt indeholder direktivets artikel 3, stk. 1, og stk. 3-6 særlige ændringer til flere artikler i direktiv 85/337/EØF. Irland har ikke bestridt, at gennemførelsen kræver ændringer af både irsk planlægningslovgivning og lovgivning, der vedrører andre tilladelsesordninger. Irland har ikke underrettet om ændringer til sin planlægningslovgivning inden for fristen ifølge den supplerende begrundede udtalelse, og man har under alle omstændigheder endnu ikke underrettet om lovgivning, der vedrører andre tilladelsesordninger. Direktivets artikel 3, stk. 7, og artikel 4, stk. 4, indeholder ikke blot krav om indførelse af ordninger til prøvelse af beslutningsproceduren, men også ordninger, der fastlægger bestemte garantier. For så vidt som Irland har gjort gældende, at landets eksisterende klagedomstolssystem opfylder kravene i artikel 3, stk. 7, og artikel 4, stk. 4, har man undladt at indbringe tilstrækkelige oplysninger til at opfylde kravene i direktivets artikel 6, stk. 1, andet punktum.

⁽¹⁾ EFT L 175, s. 40.

⁽²⁾ EUT L 156, s. 17.

Appel iværksat den 18. september 2007 af Bouygues SA og Bouygues Télécom SA til prøvelse af dom afsagt den 4. juli 2007 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-475/04, Bouygues og Bouygues Télécom mod Kommissionen

(Sag C-431/07 P)

(2007/C 269/63)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Bouygues SA og Bouygues Télécom SA (ved avocats F. Sureau, D. Théophile, S. Perrotet, A. Bénabent, J. Vogel og L. Vogel)

De andre parter i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Den Franske Republik, Société française du radiotéléphone — SFR, Orange France SA

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt den 4. juli 2007 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans i sag T-475/04, Bouygues og Bouygues Télécom mod Kommissionen, ophæves.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på fornyet behandling, hvorunder der tages hensyn til de af Domstolen fremsatte rettlige bemærkninger.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger.

Appelgrunde og væsentligste argumenter

Appellanterne har til støtte for deres appel påberåbt sig fire anbringender.

Med det første anbringende har appellanterne først og fremmest gjort gældende, at Retten har tilsidesat sin begrundelsespligt, idet den har fundet, at det henset til »opbygningen af systemet« var uundgåeligt at give afkald på den fordring, der lå til grund for denne sag. Eftersom denne opbygning reelt er en undtagelse til princippet om, at forskelsbehandling mellem flere forskellige virksomheder nødvendigvis skaber en selektiv fordel, skulle Retten udtrykkeligt have begrundet såvel indholdet af opbygningen af det system, den henviser til, som årsagsforbindelsen mellem denne opbygning af systemet og det afkald på statslige midler, man har fastslået.

Med det andet anbringende har appellanterne endvidere gjort gældende, at Retten har foretaget urigtig retsanvendelse ved at finde, at Kommissionen ikke var forpligtet til at indlede en formel undersøgelsesprocedure, alene fordi undersøgelsen til grund for sagen efter Kommissionens opfattelse godtgjorde, at der ikke var ført bevis for, at Orange og SFR havde opnået en fordel. Indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 88, stk. 2, EF er nemlig begrundet, hver gang Kommissionen ud fra de oplysninger, den har til rådighed under den indledende undersøgelse, ikke kan afgøre, om en foranstaltning er forenelig med traktatens bestemmelser.

Med det tredje anbringende har appellanterne gjort gældende, at Retten har begået tre fejl ved den retlige kvalifikation af de faktiske omstændigheder. Det drejer sig for det første om den påståede ensartethed af procedurerne for tildeling af UMTS-tilladelser, for det andet om den såkaldt usikre karakter af de fordringer, staten har givet afkald på, og for det tredje om affattelsen af ministerens skrivelse af 22. februar 2001, hvorved der tages hensyn til en garanti om at foretage retfærdig behandling af de erhvervsdrivende og ikke ligebehandling af disse.

Med det fjerde anbringende har appellanterne endelig gjort gældende, at Retten har foretaget urigtig retsanvendelse i flere tilfælde i forbindelse med anvendelse af artikel 87, stk. 1, EF. Denne urigtige retsanvendelse vedrører henholdsvis anvendelsen af undtagelsen støttet på opbygningen af systemet, vurderingen af, om der foreligger en konkurrencemæssig fordel, og anvendelsen af princippet om forbud mod forskelsbehandling.

Sag anlagt den 18. september 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-433/07)

(2007/C 269/64)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Zadra og M. Telles Romão, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv

2005/30/EF af 22. april 2005 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske udvikling, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/24/EF og 2002/24/EF vedrørende standardtypegodkendelse af to- og trehjulede motordrevne køretøjer ⁽¹⁾, idet den ikke har sat de love og administrative bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 17. maj 2006.

⁽¹⁾ EUT L 106, s. 17.

Sag anlagt den 18. september 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-434/07)

(2007/C 269/65)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Zadra og M. Telles Romão, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/41/EF af 7. september 2005 om ændring af Rådets direktiv 76/115/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om sikkerhedssellers forankring i motordrevne køretøjer ⁽¹⁾, idet den ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at gennemføre direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 19. april 2006.

(¹) EUT L 255, s. 149.

Sag anlagt den 18. september 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-435/07)

(2007/C 269/66)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Zadra og M. Telles Romão, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/39/EF af 7. september 2005 om ændring af Rådets direktiv 74/408/EØF om motorkøretøjer for så vidt angår sæder, disses forankringer og nakkestøtter (¹), idet den ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 19. april 2006.

(¹) EUT L 255, s. 143.

Appel iværksat den 14. september 2007 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 12. juli 2007 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-312/05, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Evfrosyni Alexiadou

(Sag C-436/07 P)

(2007/C 269/67)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Triantafyllou)

Den anden part i appelsagen: Evfrosyni Alexiadou

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt den 12. juli 2007 af Retten i Første Instans i sag T-312/05, Kommissionen mod E. Alexiadou, som blev forkyndt for Kommissionen den 18. juli 2007, ophæves.
- Kommissionen gives medhold i sine påstande.
- Appellindstævnte tilpligtes at betale sagens omkostninger for appelinstanten og førsteinstansen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Retten har fortolket generalklausulerne i kontrakten fejlagtigt og navnlig klausulen vedrørende finansiel kontrol, hvori der løseligt henvises til kontrol som en simpel mulighed. En anden klausul, som Retten har behandlet ex officio, omtaler ikke engang kontrol, selv om der er tale om mangelfuld opfyldelse af aftalen. Forpligtelsen til at foretage kontrol fremgår således uafhængigt af, hvilken klausul der påberåbes.

Under ingen omstændigheder kunne der kræves finansiel kontrol, hvis der ikke var en egentlig genstand, da *impossibilium nulla est obligatio*, og klausulerne skal fortolkes således, at de har effektiv virkning.

Princippet om god forvaltningsskik kræver, at Kommissionen ikke foretager kontrol uden grund. Retten udelukkede fra starten anvendelsen af princippet om god tro og af sædvane, som kunne have påvirket dens fortolkning.

Da Retten har afsagt udeblivelsesdom, kan den ikke foreholde Kommissionen, at den ikke har begrundet bestemte handlinger (navnlig den umiddelbart foranstående), uden at tilsidesætte retsikkerhedsprincippet.

RET TEN I FØRSTE INSTANS

Valg af præsident for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans

(2007/C 269/68)

I henhold til procesreglementets artikel 7 har dommerne ved Retten i Første Instans den 17. september 2007 valgt dommer Marc Jaeger til præsident for Retten i Første Instans for perioden fra den 17. september 2007 til den 31. august 2010.

Valg af afdelingsformænd

(2007/C 269/69)

Retten i Første Instans har den 20. september 2007 i medfør af procesreglementets artikel 15 valgt dommerne V. Tiili, J. Azizi, W.H. Meij, M. Vilaras, N.J. Forwood, M.E. Martins Ribeiro, O. Czúcz og I. Pelikánová til formænd for de afdelinger, der sættes af fem dommere, og de afdelinger, der sættes af tre dommere, for perioden fra den 20. september 2007 til den 31. august 2010.

Dommernes fordeling mellem afdelingerne

(2007/C 269/70)

Retten i Første Instans har den 19. og 25. september 2007 truffet bestemmelse om af sin midte at oprette otte afdelinger bestående af fem dommere og otte afdelinger bestående af tre dommere for perioden fra den 25. september 2007 til den 31. august 2010, og at fordele dommerne mellem afdelingerne på følgende måde:

Første Udvidede Afdeling, der sættes af fem dommere:

Afdelingsformand V. Tiili og dommerne F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, K. Jürimäe og S. Soldevila Fragoso

Første Afdeling, der sættes af tre dommere:

Afdelingsformand V. Tiili

dommer F. Dehousse

dommer I. Wiszniewska-Białecka

Anden Udvidede Afdeling, der sættes af fem dommere:

Afdelingsformand I. Pelikánová og dommerne F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, K. Jürimäe og S. Soldevila Fragoso

Anden Afdeling, der sættes af tre dommere:

Afdelingsformand I. Pelikánová

dommer K. Jürimäe

dommer S. Soldevila Fragoso

Tredje Udvidede Afdeling, der sættes af fem dommere:

Afdelingsformand J. Azizi og dommerne J.D. Cooke, E. Cremona, I. Labucka og S. Frimodt Nielsen

Tredje Afdeling, der sættes af tre dommere:

Afdelingsformand M J. Azizi

dommer E. Cremona

dommer S. Frimodt Nielsen

Fjerde Udvidede Afdeling, der sættes af fem dommere:

Afdelingsformand O. Czúcz og dommerne J.D. Cooke, E. Cremona, I. Labucka og S. Frimodt Nielsen

Fjerde Afdeling, der sættes af tre dommere:

Afdelingsformand O. Czúcz

dommer J.D. Cooke

dommer I. Labucka

Femte Udvidede Afdeling, der sættes af fem dommere:

Afdelingsformand M. Vilaras og dommerne V. Vadapalas, M. Prek, T. Tchipev og V. Ciučă

Femte Afdeling, der sættes af tre dommere:

Afdelingsformand M. Vilaras

dommer M. Prek

dommer V. Ciucă

Sjette Udvidede Afdeling, der sættes af fem dommere:

Afdelingsformand W.H. Meij og dommerne V. Vadapalas, M. Prek, T. Tchipev og V. Ciucă

Sjette Afdeling, der sættes af tre dommere:

Afdelingsformand W.H. Meij

dommer V. Vadapalas

dommer T. Tchipev

Syvende Udvidede Afdeling, der sættes af fem dommere:

Afdelingsformand N.J. Forwood og dommerne D. Šváby, S. Papasavvas, E. Moavero Milanesi, N. Wahl, A. Dittrich og L. Truchot

Syvende Afdeling, der sættes af tre dommere:

Afdelingsformand N.J. Forwood

a) dommerne D. Šváby og E. Moavero Milanesi

b) dommerne D. Šváby og L. Truchot

c) dommerne E. Moavero Milanesi og L. Truchot

Ottende Udvidede Afdeling, der sættes af fem dommere:

Afdelingsformand M.E. Martins Ribeiro og dommerne D. Šváby, S. Papasavvas, E. Moavero Milanesi, N. Wahl, A. Dittrich og L. Truchot

Ottende Afdeling, der sættes af tre dommere:

Afdelingsformand M.E. Martins Ribeiro

a) dommerne S. Papasavvas og N. Wahl

b) dommerne S. Papasavvas og A. Dittrich

c) dommerne N. Wahl og A. Dittrich

I Syvende og Ottende Udvidede Afdeling, der sættes af fem dommere, er de dommere, der sammen med afdelingsformanden udgør dommerkollegiet på fem dommere, de tre dommere i det dommerkollegium, for hvilket sagen oprindeligt er indbragt, den fjerde dommer i denne afdeling og en dommer fra en anden afdeling bestående af fire dommere. Sidstnævnte dommer, som ikke kan være afdelingsformand, udpeges for et år efter den rangfølge, der er fastsat i artikel 6 i procesreglementet for Retten i Første Instans.

I Syvende og Ottende Afdeling, der sættes af tre dommere, fungerer afdelingsformanden successivt med de tre dommere, der er nævnt under a), b) eller c), afhængig af, hvilket dommerkollegium den refererende dommer tilhører. I de sager, hvor afdelingsformanden er refererende dommer, fungerer afdelingsformanden med dommerne fra hvert af disse dommerkollegier på skift og efter den rækkefølge, hvori sagerne registreres, med forbehold af konnekse sager.

Sammensætning af den store afdeling

(2007/C 269/71)

Retten i Første Instans har den 19. september 2007 besluttet, at for perioden fra den 25. september 2007 til den 31. august 2010 er de tretten dommere, som den store afdeling er sammensat af i medfør af procesreglementets artikel 10, stk. 1, Rettens præsident, afdelingsformændene for de syv afdelinger, der ikke behandler sagen, og de dommere i den udvidede afdeling, som skulle have truffet afgørelse i sagen, hvis denne var blevet fordelt til en afdeling bestående af fem dommere.

Rettens plenum

(2007/C 269/72)

Retten i Første Instans har den 2. oktober 2007 i medfør af procesreglementets artikel 32, stk. 1, andet afsnit, besluttet — for de tilfælde, hvor Rettens plenum, efter at der i medfør af procesreglementets artikel 17 er udpeget en generaladvokat, består af et lige antal dommere — at den forud fastlagte rækkefølge skal være gældende i den periode på tre år, for hvilken formændene for afdelinger sammensat af fem dommere er valgt, og at rækkefølgen, ud fra hvilken Rettens præsident udpeger den dommer, der ikke deltager i sagens påkendelse, skal være den omvendte af dommernes rangfølge efter deres anciennitet i embedet, jf. procesreglementets artikel 6, medmindre den således udpegede dommer er den refererende dommer. I så fald udpeges den dommer, der er placeret umiddelbart over ham i rangfølgen.

Appelafdelingen

(2007/C 269/73)

Den 19. september 2007 har Retten i Første Instans besluttet, at appelafdelingen for perioden fra den 25. september 2007 til den 30. september 2008 sættes af Rettens præsident og på skift af fire afdelingsformænd.

Kriterier for fordeling af sager til afdelingerne

(2007/C 269/74)

Retten i Første Instans har den 25. september 2007 i henhold til procesreglementets artikel 12 fastsat følgende retningslinjer for sagernes fordeling mellem afdelingerne for perioden fra den 25. september 2007 til den 30. september 2008:

1. Appeller, der iværksættes mod afgørelser fra EU-Personalretten, skal, så snart appelskriftet er indleveret, tildeles appelafdelingen, dog med forbehold af en eventuel senere beslutning i medfør af procesreglementets artikel 14 og 51.
2. Andre sager end de i stk. 1 omhandlede fordeles umiddelbart efter indleveringen af stævningen til afdelinger bestående af tre dommere, dog med forbehold af en eventuel senere beslutning i medfør af procesreglementets artikel 14 og 51.

De i dette stykke omhandlede sager fordeles mellem afdelingerne efter tur i den rækkefølge, hvori de registreres på Justitskontoret, særskilt for:

- sager vedrørende konkurrencereglerne for virksomheder, reglerne om statsstøtte og reglerne vedrørende handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger
- de i procesreglementets artikel 130, stk. 1, omhandlede sager om intellektuel ejendomsret
- alle andre sager.

I denne rækkefølge tages de to afdelinger med fire dommere, som sættes af tre dommere, i betragtning to gange ved hver tredje fordeling efter tur.

Rettens præsident kan fravige rækkefølgen under hensyntagen til sammenhængen mellem visse sager eller med henblik på at sikre en ligelig fordeling af arbejdsbyrden.

Udpegelse af den dommer, der afløser Rettens præsident som den dommer, der behandler sager om foreløbige forholdsregler

(2007/C 269/75)

Retten i Første Instans har den 19. september 2007 i medfør af procesreglementets artikel 106 besluttet at udpege dommer J.D. Cooke til at erstatte Rettens præsident i sager om foreløbige forholdsregler, i tilfælde af, at præsidenten er fraværende eller har forfald, for perioden fra den 18. september 2007 til den 30. september 2008.

For så vidt angår de sager om foreløbige forholdsregler, hvori der er blevet afholdt retsmøde og/eller bevisoptagelsen er blevet afsluttet før den 17. september 2007, har den dommer, der er udpeget til at behandle sager om foreløbige forholdsregler i perioden fra den 1. oktober 2006 til den 17. september 2007 (EUT 2006 C 180, s. 15, og EUT 2007 C 155, s. 19), dog fortsat kompetence til at underskrive kendelserne i disse sager efter den 17. september 2007.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 27. september 2007 — Pelle og Konrad mod Rådet og Kommissionen(Forenede sager T-8/95 og T-9/95) ⁽¹⁾

(»Ansvar uden for kontraktforhold — mælk — tillægsafgift — referencemængde — forordning (EØF) nr. 2187/93 — erstatning til producenter — suspension af foreldelse«)

(2007/C 269/76)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Wilhelm Pelle (Kluse-Ahlen, Tyskland) og Ernst-Reinhard Konrad (Löllbach, Tyskland) (ved advokats B. Meisterernst, M. Düsing, D. Manstetten, F. Schulze og W. Haneklaus)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (først ved A. Brautigam og A.-M. Colaert, derefter ved A.-M. Colaert, som befuldmægtigede) og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (først ved D. Booß og M. Niejahr, som befuldmægtigede, derefter ved T. van Rijn og M. Niejahr, bistået af advokats H.-J. Rabe, G. Berrisch og M. Núñez-Müller)

Sagens genstand

Erstatningspåstande i henhold til EF-traktatens artikel 178 (nu artikel 235 EF) og EF-traktatens artikel 215, stk. 2 (nu artikel 288, stk. 2, EF), for det tab, sagsøgerne angiveligt har lidt som følge af anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 857/84 af 31. marts 1984 om almindelige regler for anvendelsen af den i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede afgift på mælk og mejeriprodukter (EFT L 90, s. 13), som suppleret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1371/84 af 16. maj 1984 om gennemførelsesbestemmelserne for den tillægsafgift, der er omhandlet i artikel 5c i forordning nr. 804/68 (EFT L 132, s. 11).

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber skal erstatte det tab, som Wilhelm Pelle og Ernst-Reinhard Konrad har lidt som følge af anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 857/84 af 31. marts 1984 om almindelige regler for anvendelsen af den i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede afgift på mælk og mejeriprodukter, som suppleret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1371/84 af 16. maj 1984 om gennemførelsesbestemmelserne for den tillægsafgift, der er omhandlet i artikel 5c i forordning nr. 804/68, for så vidt som disse forordninger ikke indeholder nogen bestemmelse om tildeling af en referencemængde til producenter, som efter at have påtaget sig en forpligtelse i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1078/77 af 17. maj 1977 om indførelse af en præmieordning for ikke-markedsføring af mælk og mejeriprodukter og for omstilling af malkekvægsbesætninger ikke har leveret mælk i det af den pågældende medlemsstat valgte referencår.
- 2) Wilhelm Pelle, sagsøger i sag T-8/95, holdes skadesløs for tabet ved anvendelsen af forordning nr. 857/84 for perioden mellem den 5. december 1987 og den 28. marts 1989.
- 3) Ernst-Reinhard Konrad, sagsøger i sag T-9/95, holdes skadesløs for tabet ved anvendelsen af forordning nr. 857/84 for perioden mellem den 27. november 1986 og den 28. marts 1989.
- 4) Senest seks måneder efter afsigelsen af denne dom giver parterne Retten meddelelse om de beløb, som de efter fælles overenskomst er blevet enige om skal betales i erstatning.
- 5) Såfremt parterne ikke når til enighed, giver de inden for samme frist Retten meddelelse om deres påstande med beløbsangivelser.
- 6) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

(¹) EUT C 132 af 28.5.2005.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 17. september 2007 — Akzo Nobel Chemicals og Akcros Chemicals mod Kommissionen

(Forenede sager T-125/03 og T-253/03) (¹)

(Konkurrence — administrativ procedure — Kommissionens beføjelser til at foretage kontrolundersøgelser — dokumenter beslaglagt under en kontrolundersøgelse — beskyttelse af fortroligheden af korrespondance mellem advokater og klienter — formalitet)

(2007/C 269/77)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Akzo Nobel Chemicals Ltd (Hersham, Walton on Thames, Surrey, Det Forenede Kongerige) og Akcros Chemicals Ltd (Hersham) (ved advocats C. Swaak, M. Mollica og M. van der Woude)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (først ved R. Wainwright og C. Ingen-Housz, og derefter ved F. Castillo de la Torre og X. Lewis, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgerne: Conseil des barreaux européens (CCBE) (Bruxelles, Belgien) (ved J. Flynn, QC), Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten (Haag, Nederlandene) (ved advocats O. Brouwer og C. Schillemans), European Company Lawyers Association (ECLA) (Bruxelles) (ved advocats M. Dolmans og K. Nordlander, samt solicitor J. Temple Lang), American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter (Paris, Frankrig) (ved avocat G. Berrisch og solicitor D. Hull) og International Bar Association (IBA) (London, Det Forenede Kongerige) (ved avocat J. Buhart)

Sagens genstand

For det første påstand dels om annullation af Kommissionens beslutning K(2003) 559/4 af 10. februar 2003 og, om nødvendigt, Kommissionens beslutning K(2003) 85/4 af 30. januar 2003, som indeholder pålæg til Akzo Nobel Chemicals Ltd, Akcros Chemicals Ltd og Akcros Chemicals samt disses respektive datterselskaber om at gennemgå kontrolundersøgelser i henhold til artikel 14, stk. 3, i Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962, den første forordning om anvendelse af artikel [81 EF] og [82 EF] (EFT 1959-1962, s. 81) (sag COMP/E-1/38.589), dels om, at Kommissionen tilpligtes at tilbagelevere visse dokumenter, som er beslaglagt under den pågældende kontrolundersøgelse og forbydes at anvende disses indhold (sag T-125/03), og for det andet påstand om annullation af Kommissionens beslutning K (2003) 1533 endelig udg. af 8. maj 2003, som indeholder afslag på en anmodning om beskyttelse af dokumenterne, der begrundes med hensynet til fortroligheden i korrespondancen mellem advokater og klienter (sag T-253/03).

Konklusion

- 1) Sag T-125/03 afvises.
- 2) Sagsøgte i sag T-253/03 frifindes.
- 3) Akzo Nobel Chemicals Ltd og Akcros Chemicals Ltd bærer tre femtedele af deres egne omkostninger i hovedsagen og i sagen om foreløbige forholdsregler. Endvidere betaler de tre femtedele af de omkostninger, Kommissionen har afholdt i hovedsagen og i sagen om foreløbige forholdsregler.
- 4) Kommissionen bærer to femtedele af sine egne omkostninger i hovedsagen og i sagen om foreløbige forholdsregler. Endvidere betaler den to femtedele af de omkostninger, Akzo Nobel Chemicals og Akcros Chemicals har afholdt i hovedsagen og i sagen om foreløbige forholdsregler.
- 5) Intervenienterne bærer deres egne omkostninger i hovedsagen og i sagen om foreløbige forholdsregler.

(¹) EUT C 146 af 21.6.2003.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 20. september 2007 — Fachvereinigung Mineralfaserindustrie mod Kommissionen

(Sag T-375/03) (¹)

(Statsstøtte — foranstaltninger til fremme af anvendelsen af isoleringsmateriale fremstillet af fornyelige råstoffer — beslutning, hvorved støtten blev erklæret forenelig med fællesmarkedet — indledende undersøgelsesprocedure — annullations-søgsmål — formaliteten — begrebet interesseret i henhold til artikel 88, stk. 2, EF — Kommissionens forpligtelse til at indlede en kontradiktorisk sagsbehandling)

(2007/C 269/78)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Fachvereinigung Mineralfaserindustrie eV Deutsche Gruppe der Eurima — European Insulation Manufacturers Association (Frankfurt am Main, Tyskland) (ved Rechtsanwälte T. Schmidt-Kötters, D. Uwer og K. Najork)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Kreuzschitz og M. Niejahr, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Forbundsrepublikken Tyskland (først ved W.-D. Plessing, M. Lumma og C. Schulze-Bahr,

derefter ved W.-D. Plessing og C. Schulze-Bahr, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2003) 1473 endelig udg. af 9. juli 2003, hvorved de tyske myndigheders påtænkte foranstaltninger til fremme af anvendelsen af isoleringsmaterialer fremstillet af fornyelige råstoffer (støtte N 694/2002) erklæres forenelige med det fælles marked.

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Fachvereinigung Mineralfaserindustrie eV Deutsche Gruppe der Eurima — European Insulation Manufacturers Association bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.
- 3) Forbundsrepublikken Tyskland bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 35 af 7.2.2004.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 27. september 2007 — La Mer Technology mod KHIM — Laboratoires Goëmar (LA MER)

(Sag T-418/03) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket LA MER — ældre, nationalt ordmærke LABORATOIRE DE LA MER — relativ registreringshindring — reel brug af varemærket — artikel 43, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 40/94 — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94)

(2007/C 269/79)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: La Mer Technology, Inc. (New York, New York, De Forenede Stater) (først ved avocats V. von Bomhard, A. Renck og A. Pohlmann, derefter ved V. von Bomhard og A. Renck)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Botis, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og intervenient ved Retten: Laboratoires Goëmar (Saint-Malo, Frankrig) (ved avocats E. Baud og S. Strittmatter)

Sagens genstand

Sag anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 23. oktober 2003 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 814/2000-2) vedrørende en indsigelsessag mellem selskabet Laboratoires Goëmar og La Mer Technology, Inc.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) La Mer Technology, Inc., bærer sine egne omkostninger og betaler omkostningerne afholdt af Harmoniseringskontoret og Laboratoires Goëmar.

(¹) EUT C 47 af 21.2.2004.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 17. september 2007 — Microsoft mod Kommissionen

(Sag T-201/04) (¹)

(Konkurrence — misbrug af dominerende stilling — operativsystemer for klient-pc'er — operativsystemer for arbejdsgruppereserve — multimedieafspillere, der kan afspille streamet indhold — beslutning der fastslår overtrædelser af artikel 82 EF — den dominerende virksomheds nægtelse af at give oplysninger vedrørende interoperabilitet og tillade, at sådanne oplysninger anvendes — den dominerende virksomheds levering af dens operativsystem for klient-pc'er gjort betinget af samtidig anskaffelse af virksomhedens multimedieafspiller — foranstaltninger til afhjælpning — udpegning af en uafhængig tilsynsførende — bøde — fastsættelse af beløbet — forholdsmæssighed)

(2007/C 269/80)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Microsoft Corp. (Redmond, Washington, De Forenede Stater) (ved avocat J.F. Bellis og I. Forrester, QC)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (først ved R. Wainwright, F. Castillo de la Torre, P. Hellström og A. Whelan, som befuldmægtigede, derefter ved F. Castillo de la Torre, P. Hellström og A. Whelan)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: The Computing Technology Industry Association, Inc. (Oakbrook Terrace, Illinois, De Forenede Stater) (ved avocats G. van Gerven og T. Franchoo, og solicitor B. Kilpatrick), DMDsecure.com BV (Amsterdam, Nederlandene), MPS Broadband AB (Stockholm, Sverige), Pace Micro Technology plc (Shipley, West Yorkshire, Det Forenede

Kongerige), Quantel Ltd (Newbury, Berkshire, Det Forenede Kongerige), Tandberg Television Ltd (Southampton, Hampshire, Det Forenede Kongerige) (ved avocat J. Bourgeois), Association for Competitive Technology, Inc. (Washington, DC, De Forenede Stater) (ved avocats L. Ruessmann og P. Hecker, samt barrister K. Bacon), TeamSystem SpA (Pesaro, Italien), Mamut ASA (Oslo, Norge) (ved avocat G. Berrisch) og Exor AB (Uppsala, Sverige) (ved avocats S. Martínez Lage, H. Brokelmann og R. Allendesalazar Corcho)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Software & Information Industry Association (Washington, DC) (ved J. Flynn, QC, solicitors C. Simpson og T. Vinje, avocats D. Paemen, N. Dodoo og M. Dolmans), Free Software Foundation Europe eV (Hamburg, Tyskland) (ved avocat C. Piana), Audiobanner.com (Los Angeles, Californien, De Forenede Stater) (ved avocat L. Alvizar Ceballos), og European Committee for Interoperable Systems (ECIS) (Bruxelles, Belgien) (ved avocats D. Paemen, N. Dodoo og M. Dolmans, samt J. Flynn, QC)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2007/53/EF af 24. marts 2004 vedrørende en procedure i henhold til artikel 82 [EF] og EØS-aftalens artikel 54 indledt mod Microsoft Corp. (sag COMP/C-3/37.792 Microsoft) (EUT 2007 L 32, s. 23), eller subsidiært annullation eller nedsættelse af den bøde, som sagsøgeren er blevet pålagt ved denne beslutning.

Konklusion

- 1) Artikel 7 i Kommissionens beslutning af 24. marts 2004 om en procedure i henhold til artikel 82 [EF] og EØS-aftalens artikel 54 indledt med Microsoft Corp. (Sag COMP/C-3/37.792 — Microsoft) annulleres, for så vidt som:
 - bestemmelsen pålægger Microsoft at fremsætte et forslag vedrørende indførelse af en mekanisme, der skal omfatte udpegningen af en uafhængig tilsynsførende, der uafhængigt af Kommissionen skal have adgang til bistand, oplysninger og dokumenter fra Microsoft, til Microsofts lokaler og ansatte såvel som til »source code« for de relevante Microsoft-produkter
 - bestemmelsen kræver, at forslaget vedrørende indførelse af denne mekanisme skal bestemme, at samtlige omkostninger forbundet med udpegningen af den tilsynsførende, herunder dennes vederlag, bæres af Microsoft
 - bestemmelsen forbeholder Kommissionen ret til ved beslutning at påbyde en mekanisme som den, der er omhandlet i første og andet led ovenfor.

- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes i øvrigt.

- 3) Microsoft bærer 80 % af sine egne sagsomkostninger og 80 % af Kommissionens omkostninger, med undtagelse af Kommissionens omkostninger i forbindelse med interventionerne fra The Computing Technology Industry Association, Inc., Association for Competitive Technology, Inc., TeamSystem SpA, Mamut ASA, DMDsecure.com BV, MPS Broadband AB, Pace Micro Technology plc, Quantel Ltd, Tandberg Television Ltd og Exor AB.

- 4) Microsoft bærer sine egne sagsomkostninger og Kommissionens omkostninger i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler i sag T-201/04 R, med undtagelse af Kommissionens omkostninger i forbindelse med interventionerne fra The Computing Technology Industry Association, Association for Competitive Technology, TeamSystem, Mamut, DMDsecure.com, MPS Broadband, Pace Micro Technology, Quantel, Tandberg Television og Exor.
- 5) Microsoft bærer de omkostninger, der er afholdt af Software & Information Industry Association, Free Software Foundation Europe, Audiobanner.com og European Committee for Interoperable Systems (ECIS), herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.
- 6) Kommissionen bærer 20 % af sine egne sagsomkostninger og 20 % af Microsofts omkostninger, med undtagelse af Microsofts omkostninger i forbindelse med interventionerne fra Software & Information Industry Association, Free Software Foundation Europe, Audiobanner.com og ECIS.
- 7) The Computing Technology Industry Association, Association for Competitive Technology, TeamSystem, Mamut, DMDsecure.com, MPS Broadband, Pace Micro Technology, Quantel, Tandberg Television og Exor bærer hver deres egne omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

(¹) EUT C 179 af 10.7.2004.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 17. september 2007 — Frankrig mod Kommissionen

(Sag T-240/04) (¹)

(Det Europæiske Atomenergifællesskab — investeringer — indberetning til Kommissionen om planlagte investeringer — gennemførelsesbestemmelser — forordning (Euratom) nr. 1352/2003 — Kommissionens manglende kompetence — artikel 41 EA-44 EA — retssikkerhedsprincippet)

(2007/C 269/81)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Den Franske Republik (først ved F. Alabrune, G. de Bergues, C. Lemaire og E. Puisais, derefter ved G. de Bergues og S. Gasri, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Patakia, som befuldmægtiget)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Forbundsrepublikken Tyskland (ved C.-D. Quassowski og A. Tiemann, som befuldmægtigede) og Kongeriget Belgien (først ved D. Haven, derefter ved M. Wimmer og til sidst ved A. Hubert, som befuldmægtigede, bistået af avocat J.-F. De Bock)

Sagens genstand

Annul创新 af Kommissionens forordning (Euratom) nr. 1352/2003 af 23. juli 2003 om ændring af forordning (EF) nr. 1209/2000 om fastlæggelse af reglerne for meddelelse af oplysninger som foreskrevet i artikel 41 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (EFT L 192, s. 15).

Konklusion

- 1) Kommissionens forordning (Euratom) nr. 1352/2003 af 23. juli 2003 om ændring af forordning (EF) nr. 1209/2000 om fastlæggelse af reglerne for meddelelse af oplysninger som foreskrevet i artikel 41 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab annulleres.
- 2) Kommissionen betaler Den Franske Republiks omkostninger.
- 3) Forbundsrepublikken Tyskland og Kongeriget Belgien bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 304 af 13.12.2003 (tidligere sag C-455/03).

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 20. september 2007 — Imagination Technologies mod KHIM (PURE DIGITAL)

(Sag T-461/04) (¹)

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket PURE DIGITAL — absolutte registreringshindringer — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94 — fornødent særpræg opnået ved brug — artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 40/94)

(2007/C 269/82)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Imagination Technologies Ltd (Kings Kangley, Hertfordshire, Det Forenede Kongerige) (ved barrister M. Edenborough, og solicitors P. Brownlow og N. Jenkins)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (først ved D. Schennen, dernæst ved D. Botis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 16. september 2004 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 108/2004-2) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket PURE DIGITAL som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Imagination Technologies Ltd betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 57 af 5.3.2005.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 20. september 2007 — EARL Salvat père & fils m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-136/05) (¹)

(Statsstøtte — foranstaltninger til omstilling af vinproduktionen — beslutning hvorved støtten blev fundet delvis forenelig og delvis uforenelig med fællesmarkedet — annullations-søgsmål — formaliteten — begrundelsespligt — vurdering i henhold til artikel 87, stk. 1, EF)

(2007/C 269/83)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: EARL Salvat père & fils m.fl. (Saint-Paul-de-Fenouillet, Frankrig), Comité interprofessionnel des vins doux naturels et vins de liqueur à appellations contrôlées (CIVDN) (Perpignan, Frankrig) og Comité national des interprofessions des vins à appellation d'origine (CNIV) (Paris, Frankrig) (ved advokats H. Calvet og O. Billard)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Giolito og A. Stobiecka-Kuik, som befuldmægtigede)

Intervenant til støtte for sagsøgerne: Den Franske Republik (ved G. de Bergues, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2007/253/EF af 19. januar 2005 vedrørende Rivesaltes-planen og de skattelignende CIVDN-afgifter, som Frankrig har indført (EUT 2007 L 112, s. 1).

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sagsøgerne betaler sagens omkostninger.
- 3) Den Franske Republik bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 132 af 28.5.2005.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 20. september 2007 — Fachvereinigung Mineralfaserindustrie mod Kommissionen

(Sag T-254/05) (¹)

(Statsstøtte — foranstaltninger til fremme af anvendelsen af isoleringsmateriale fremstillet af fornyelige råstoffer — beslutning, hvorved støtten blev erklæret forenelig med fællesmarkedet — indledende undersøgelsesprocedure — annullations-søgsmål — fagforening — begrebet interesseret i henhold til artikel 88, stk. 2, EF — anbringender om indholdsmangler ved beslutningen — afvisning)

(2007/C 269/84)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Fachvereinigung Mineralfaserindustrie eV Deutsche Gruppe der Eurima — European Insulation Manufacturers Association (Frankfurt am Main, Tyskland) (ved Rechtsanwältin T. Schmidt-Kötters, D. Uwer og K. Najork)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Kreuzschitz, som befuldmægtiget)

Intervenant til støtte for sagsøgte: Forbundsrepublikken Tyskland (ved M. Lumma og C. Schulze-Bahr, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2005) 379 af 11. februar 2005 om statsstøtte N 260b/2004 (Tyskland — Forlængelse af programmet til fremme af anvendelsen af isoleringsmateriale fremstillet af fornyelige råstoffer).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Fachvereinigung Mineralfaserindustrie eV Deutsche Gruppe der Eurima — European Insulation Manufacturers Association bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.
- 3) Forbundsrepublikken Tyskland bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 229 af 17.9.2005.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 5. september 2007 — Document Security Systems mod ECB

(Sag T-295/05) ⁽¹⁾

(Den monetære union — udstedelse af pengesedler i euro — påstået anvendelse af en patenteret opfindelse til at undgå forfalskning — sag om krænkelse af et europæisk patent — Rettens inkompetence — afvisning — erstatningssøgsmål)

(2007/C 269/85)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Document Security Systems, Inc. (Rochester, New York, Forenede Stater) (ved solicitors L. Cohen, H. Sheraton og B. Uphoff og C. Stanbrook, QC)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved C. Zilioli og P. Machado, som befuldmægtigede, bistået af avocats E. Garayar Gutiérrez og G. de Ulloa y Suelves)

Sagens genstand

Søgsmål med påstand om, at det fastslås, at ECB har krænket sagsøgerens europæiske patentrettigheder, og om erstatning for det tab, som sagsøgerne hævder at have lidt som følge af patentkrænkelsen.

Konklusion

- 1) Sagen om patentkrænkelse afvises.
- 2) ECB frifindes for erstatningspåstanden.
- 3) Document Security Systems, Inc., bærer sine egne omkostninger og betaler Den Europæiske Centralbanks omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 229 af 17.9.2005.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 7. september 2007 — González Sánchez mod KHIM — Bankinter (ENCUENTA)

(Sag T-49/06) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — artikel 63, stk. 4, i forordning (EF) nr. 40/94 — manglende søgsmålskompetence — afvisning)

(2007/C 269/86)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Francisco Javier González Sánchez (Madrid, Spanien) (ved avocat G. Justicia González)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved S. Palmero Cabezas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design): Bankinter, SA (Madrid, Spanien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 16. december 2005 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1116/2005-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Bankinter, SA og Confederación Española de Cajas de Ahorros.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Francisco Javier González Sánchez betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 310 af 16.12.2006.

Sag anlagt den 9. august 2007 — Offshore Legends mod KHIM — Acteon (OFFSHORE LEGENDS (i sort og hvidt))

(Sag T-305/07)

(2007/C 269/87)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Offshore Legends NV (Nevele, Belgien) (ved avocats P. Maeyaert og N. Clarembaux)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Acteon SARL (Saint-Tropez, Frankrig)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 29. maj 2007 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1031/2006-2) annulleres delvis.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Offshore Legends NV

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »Offshore Legends« i sort og hvidt for varer i klasse 3, 9, 14, 18, 20, 24, 25, 28 og 35 — ansøgning nr. 3 160 231

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Acteon SARL

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale og internationale figurmærke »Offshore One« for varer i klasse 16, 18 og 25

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet i forhold til alle de anfægtede varer

Appelkammerets afgørelse: Delvis annullation af Indsigelsesafdelingens afgørelse, i det omfang den havde forkastet indsigelsen for varerne i klasse 18 og 25

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾, idet appelkammeret begik en fejl, da det vurderede risikoen for forveksling, og navnlig en fejl ved vurderingen af ligheden mellem de omhandlede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 9. august 2007 — Offshore Legends mod KHIM — Acteon (OFFSHORE LEGENDS (i blå, sort og grønt))

(Sag T-306/07)

(2007/C 269/88)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Offshore Legends NV (Nevele, Belgien) (ved advocats P. Maeyaert og N. Clarembaux)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Acteon SARL (Saint-Tropez, Frankrig)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 29. maj 2007 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1038/2006-2) annulleres delvis.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Offshore Legends NV

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »Offshore Legends« i blå, sort og grønt for varer i klasse 3, 9, 14, 18, 20, 24, 25, 28 og 35 — ansøgning nr. 2 997 021

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Acteon SARL

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale og internationale figurmærke »Offshore One« for varer i klasse 16, 18 og 25

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet i forhold til alle de anfægtede varer

Appelkammerets afgørelse: Delvis annullation af Indsigelsesafdelingens afgørelse, i det omfang den havde forkastet indsigelsen for varerne i klasse 18 og 25

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾, idet appelkammeret begik en fejl, da det vurderede risikoen for forveksling, og navnlig en fejl ved vurderingen af ligheden mellem de omhandlede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 16. august 2007 — Tegebauer mod Parlamentet

(Sag T-308/07)

(2007/C 269/89)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Ingo-Jens Tegebauer (Trier, Tyskland) (ved Rechtsanwalt R. Nieporte)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Udvalget for Andragenders afgørelse af 20. juni 2007 vedrørende andragende nr. 0095/2007 annulleres.
- Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anfægtet Udvalget for Andragenders afgørelse af 20. juni 2007, hvorved sagsøgerens andragende uden videre behandling blev afvist i henhold til artikel 191, stk. 6, i Europa-Parlamentets forretningsorden. Sagsøgerens andragende vedrører kravet om delvis tilbagebetaling af aspirantlønnen, der blev udbetalt under hans praktikperiode for en karriere på mellemniveau i den offentlige forvaltning i byen Braunschweig.

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede afgørelse ikke er tilstrækkeligt begrundet. Desuden har han gjort gældende, at betingelserne for et andragende i henhold til artikel 194 EF — navnlig at det henhører under et område, som Fællesskabet beskæftiger sig med — er opfyldt.

Sag anlagt den 27. august 2007 — Kommissionen mod B2Test

(Sag T-317/07)

(2007/C 269/90)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Bruxelles, Belgien) (ved L. Escobar Guerrero, som befuldmægtiget, og avocat E. Bouttier)

Sagsøgt: B2Test (Gardanne, Frankrig)

Sagsøgerens påstande

- Selskabet B2Test tilpligtes at betale Kommissionen i alt 50 110,72 EUR, svarende til 43 437,94 EUR i hovedstol og 6 672,78 EUR i morarenter påløbet indtil den 23. december 2004.
- Selskabet B2Test tilpligtes endvidere at betale Kommissionen 8,03 EUR pr. dag i påløbne renter fra den 24. december 2004, og indtil betaling sker.
- Selskabet B2Test tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har ved dette søgsmål, der er støtte på en voldgiftsbestemmelse, nedlagt påstand om, at sagsøgte tilpligtes at tilbagebetale det af Fællesskabet forudbetalte beløb og at betale morarenter heraf, idet sagsøgte ikke har opfyldt aftale nr. BRST-CT-98-5422, som blev indgået som led i et særpro-

gram for forskning og teknologisk udvikling, herunder demonstration, inden for industri- og materialeteknologi (1994-1998) ⁽¹⁾, og som vedrørte projektet »Research and development of a new safety flooring based on recycled plastic and rubber materials for an environmental and economical added value«.

Sagsøgte skulle i henhold til aftalen regelmæssigt sende Kommissionen de videnskabelige og økonomiske dokumenter, der var nævnt heri. Det er Kommissionens opfattelse, at sagsøgte udelukkende har sendt en del af de af aftalen omfattede dokumenter, og at det er sket med næsten tre års forsinkelse i forhold til de fastsatte frister. Den endelige rapport om projektet er aldrig blevet sendt. Kommissionen gør derfor gældende, at sagsøgte har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til aftalen, og at selskabet skal tilbagebetale de forudbetalte midler, som Kommissionen oprindeligt havde udbetalt.

⁽¹⁾ EFT 1994 L 222, s. 19.

Sag anlagt den 28. august 2007 — Lufthansa AirPlus Servicekarten mod KHIM — Applus Servicios Tecnológicos (A+)

(Sag T-321/07)

(2007/C 269/91)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH (Neu Isenburg, Tyskland) (ved lawyers G. Würtenberger og T. Wittmann)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Applus Servicios Tecnológicos, SL (tidligere Agbar Automotive, SL) (Barcelona, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 7. juni 2007 af Andet Appellkammer i sag R 310/2006-2 angående indsigelsen, der var støttet på EF-varemærkeregistriering nr. 2 335 693 »Airplus International«, mod EF-varemærkeansøgning nr. 2 933 356 »A+« annulleres.
- Indsigelsen mod EF-varemærkeansøgning nr. 2 933 356 »A+« tages til følge, og ansøgningen om registrering af EF-varemærke nr. 2 933 356 »A+« afslås.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Applus Servicios Technolicos, SL (tidligere Agbar Automotive, SL)

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »A+« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 35, 36, 37, 40, 41 og 42 — ansøgning nr. 2 933 356

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-ordmærket »Airplus International« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 35, 36 og 42

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastes

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, og artikel 8, stk. 5, såvel som artikel 73, 74 og 79 i Rådets forordning (EF) nr. 40/94.

Sagsøgeren har gjort gældende, at appelkammeret ikke har foretaget en vurdering af kriteriet om lighed mellem varer og tjenesteydelser samt ligheden mellem varemærkerne, og at appelkammeret ikke har taget hensyn til det ældre varemærkers renommé. Sagsøgeren har endvidere anført, at appelkammeret har tilsidesat sin pligt til at begrunde afgørelsen. Dertil kommer ifølge sagsøgeren, at appelkammeret ikke blot undersøgte de uanfægtede faktiske omstændigheder, beviser og argumenter, som parterne havde fremført. Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at Harmoniseringskontoret har begået et alvorligt indgreb i sagsøgerens ret til kontradiktion ved ikke at have informeret sagsøgeren om, at en anden virksomhed var trådt i stedet for varemærkeindehaveren. Endelig gør sagsøgeren gældende, at appelkammeret har overskredet sine beføjelser, idet det uden at have en begrundelse herfor har taget hensyn til bemærkninger, som varemærkeindehaveren har fremsat efter den af Harmoniseringskontoret fastsatte frist.

Sag anlagt den 27. august 2007 — Kenitex Química mod KHIM — Chemicals International (Kenitex TINTAS A qualidade da cor)

(Sag T-322/07)

(2007/C 269/92)

Stævningen er affattet på portugisisk

Parter

Sagsøger: Kenitex Química S.A. (Manique, Estoril, Portugal) (ved advogada M. Pardete Reis)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Andre parter i sagen for Appelkammeret: Chemicals International Establishment

Sagsøgerens påstande

— Annullation af afgørelse truffet af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) den 19. juni 2007, som sagsøgeren fik meddelelse om ved fax den 25. juni 2007 vedrørende ugyldighedssag nr. 879 C 001553742/1 (EF-varemærkeregistriering nr. 1553742), der svarer til klagesag nr. R 330/2006-4, og følgelig erklæres EF-varemærke nr. 1553742 »KENITEX TINTAS A QUALIDADE DA COR«, der blev ansøgt om den 13. marts 2000, og som blev registreret den 22. maj 2001, for gyldigt.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den 22. maj 2001 blev EF-figurmærket KENITEX TINTAS A QUALIDADE DA COR registreret for varer i klasse 1, 2, og 19 i Nice-klassifikationen (kemiske produkter til industrielle og videnskabelige formål, kunstharpiks, maling, fernis, lak, bejdsemidler; ubehandlet naturharpiks, metalplader til brug for malere; byggematerialer (ikke af metal), asfaltudlægning, beklædning, færdselssikkerhedsanordninger, glas (bygning)).

Chemicals International Establishment indgav en begæring om, at EF-varemærket erklæredes ugyldigt under henvisning til, at der i tidligere registre fandtes grafiske nationale varemærker »Kenitex« for varer i klasse 2 (maling til hus og husrum) i Portugal, »Kenitex« for varer i klasse 2 og 19 (forskellig farvet ydre beklædning af bygninger) i Frankrig og »Kenitex« for varer i klasse 1,2,17 og 19 (ikke-brandbare og vandtætte varer, maling og facadebeklædning) i Benelux-landene.

Annulationsafdelingen imødekom begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt, og appelkammeret afslog sagsøgerens klage over afgørelsen, idet det fandt, at der var en vis risiko for forveksling henset til ligheden mellem varerne og varemærkerne.

Sagsøgeren har gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94 ⁽¹⁾, idet der efter sagsøgerens opfattelse ikke er nogen risiko for forveksling mellem de to varemærker, og sagsøgerens mærke svarer til dets forretningsnavn (firmaets navn) og til det forretningssted, der er registreret i Portugal hos Instituto Nacional de Propriedade Industrial (INPI).

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 30. august 2007 — El Morabit mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag T-323/07)

(2007/C 269/93)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Mohamed El Morabit (Amsterdam, Nederlandene) (ved advocaat U. Sarikaya)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Den anfægtede rådsafgørelse af 28. juni 2007 ophæves.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter Rådets afgørelse ⁽¹⁾, hvori det har besluttet, at der er truffet en afgørelse over for sagsøgeren af en kompetent myndighed som omhandlet i artikel 1, stk. 4, i den fælles holdning, og at sagsøgeren fortsat skal være omfattet af de specifikke restriktive foranstaltninger, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2580/2001.

Sagsøgeren har anført, at han ganske vist er fundet skyldig af en domstol i deltagelse i en kriminel organisation med et terrorformål, men at han har iværksat af appel af dommen. Rådets afgørelse er så også forhastet og i strid med EMRK's artikel 6 og artikel 47 og 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2007/445/EF af 28.6.2007 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af afgørelse 2006/379/EF og 2006/1008/EF (EUT L 169, s. 58).

Sag anlagt den 3. september 2007 — Caisse Fédérale du Crédit Mutuel Centre Est Europe mod KHIM (SURFCARD)

(Sag T-325/07)

(2007/C 269/94)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Caisse Fédérale du Crédit Mutuel Centre Est Europe (Strasbourg, Frankrig) (ved avocats P. Greffe og J. Schouman)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 14. juni 2007 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 1130/2006-1, hvorved der blev givet afslag på registrering af EF-varemærket »SURFCARD«, ansøgning nr. 3 837 564, for så vidt angår en del af de ansøgte varer og tjenesteydelser i klasse 9, 36 og 38, annulleres.
- Det ansøgte EF-varemærke »SURFCARD« nr. 3 837 564 registreres for alle de ansøgte varer og tjenesteydelser.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »SURFCARD« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 36 og 38 (ansøgning nr. 3 837 564)

Undersøgerens afgørelse: Delvis afslag på registrering

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾, da udtrykket »SURFCARD« ifølge sagsøgeren og i modsætning til det anførte i den anfægtede afgørelse er vilkårligt og har fornødent særpræg i forhold til de ansøgte varer og tjenesteydelser.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 30. august 2007 — Kuiburi Fruit Canning mod Rådet

(Sag T-330/07)

(2007/C 269/95)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kuiburi Fruit Canning Co., Ltd (Bangkok, Thailand)
(ved lawyers F. Graafsma og J. Cornelis)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Rådets forordning (EF) nr. 682/2007 af 18. juni 2007 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse former for suktermajs, tilberedt eller konserveret, i form af kerner, med oprindelse i Thailand
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Denne sag er anlagt med påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 682/2007 af 18. juni 2007⁽¹⁾, for så vidt som den er i strid med artikel 17, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/1996⁽²⁾ og artikel 6.10.2 i WTO aftalen⁽³⁾, idet sagsøgerens anmodning om en individuel dumpingmargen afslås, uanset at sagsøgeren er den eneste producent og eksportør, der har fremlagt de nødvendige oplysninger til beregning af den individuelle margen.

Sagsøgeren gør for det første gældende, at Rådet anlagde et åbenbart urigtigt skøn, da det konkluderede, at der var mere end én anmodning om beregning af en individuel margen.

Sagsøgeren gør for det andet gældende, at Rådet — da der kun var én producent og eksportør, der anmodede om beregning af en individuel margen — ikke havde skønsmæssigt til at afgøre, om en individuel behandling i forhold til sagsøgeren ville være urimelig byrdefuld og hindre, at undersøgelsen afsluttedes rettidigt.

For det tilfælde at det antages, at Rådet har en sådan skønsmæssig behandling, gør sagsøgeren for det tredje gældende, at Rådet anlagde et åbenbart urigtigt skøn, da det fandt, at en yderligere undersøgelse af én eksportør ville have været urimelig byrdefuld, idet en sådan undersøgelse ville have hindret, at undersøgelsen afsluttedes rettidigt.

Sagsøgeren gør endelig gældende, at Rådet har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at konkludere, at beregning af en individuel margen for sagsøgeren ville have indebåret en forskelsbehandling af andre eksportører, der ikke indgik i stikprøven.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 682/2007 af 18.6.2007 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse former for suktermajs, tilberedt eller konserveret, i form af kerner, med oprindelse i Thailand (EUT L 159, s. 14).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22.12.1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT L 56, s. 1).

⁽³⁾ Multilaterale forhandlinger i Uruguay-rundens regi (1986-1994) — Bilag 1 — Bilag IA — Aftale om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994 (WTO-GATT 1994) — antidumpingaftalen (EFT 1994 L 336, s. 103).

Sag anlagt den 4. september 2007 — Tyskland mod Kommissionen

(Sag T-332/07)

(2007/C 269/96)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Forbundsrepublikken Tyskland (ved M. Lumma og Rechtsanwalt C. von Donat)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning K(2007) 2619 endelig udg. af 25. juni 2007 om nedsættelse af det økonomiske tilskud fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til et samlet program for Fællesskabets strukturelle investeringer inden for området, der er omfattet af mål 2 i delstaten Nordrhein-Westfalen i Forbundsrepublikken Tyskland (EFRU nr. 94.02.13.012), der var blevet bevilliget ved beslutning nr. K(94) 3379, annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har ved den anfægtede beslutning nedsat tilskuddet fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til et program for Fællesskabets strukturelle investeringer inden for området, der er omfattet af mål 2 i delstaten Nordrhein-Westfalen.

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgeren gældende, at sagsøgte ved den anfægtede beslutning har foretaget en urigtig bedømmelse af sagens faktiske omstændigheder.

Derudover gør sagsøgeren gældende, at betingelserne i artikel 24, stk. 2, i forordning nr. 4253/88 ⁽¹⁾ for en nedsættelse ikke er opfyldt. Sagsøgeren gør i denne forbindelse gældende, at de foretagne ændringer ikke ville udgøre en betydelig ændring af programmet. Det er derudover sagsøgerens opfattelse, at den blotte henvisning til »Retningslinjer vedrørende finansiel afslutning af strukturfondenes operationelle interventioner (1994-1999) (SEK (1999) 1316)« er utilstrækkelig til at begrunde, at der er tale om en betydelig ændring.

Uanset om der måtte foreligge en betydelig ændring af programmet, gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen burde have udøvet sin skønsbeføjelse i henhold til artikel 24, stk. 2, i forordning 4253/88 i forhold til den konkrete programgennemførelse. Ifølge sagsøgeren burde sagsøgte have foretaget en afvejning af, hvorvidt en nedsættelse af EFRU-støtten er forholdsmæssig.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19.12.1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondenes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter (EFT L 374, s. 1).

Sag anlagt den 7. september 2007 — Entrance Services mod Parlamentet

(Sag T-333/07)

(2007/C 269/97)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Entrance Services NV (Vilvoorde, Belgien) (ved advokats A. Delvaux og V. Bertrand)

Sagsøgt: Europa- Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Søgsmålet antages til realitetsbehandling.
- Den beslutning, hvorved Europa-Parlamentet forkastede Entrance Services NV's bud og tildelte kontrakten til en anden budgiver, som blev meddelt sagsøgeren den 14. august 2007, annulleres.
- Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Europa-Parlamentets beslutning af 14. august 2007 om at forkaste det bud, sagsøgeren havde afgivet inden for rammerne af et offentligt udbud af en kontrakt vedrørende rengøring og vedligeholdelse af automatisk udstyr, snedkerkonstruktioner og tilhørende udstyr i Europa-Parlamentets bygninger i Bruxelles ((kontrakt vedrørende levering af tjenesteydelser 2007-2010) (udbud nr. IFIN-BATIBRU-JLD-S0765-00)) ⁽¹⁾.

Sagsøgeren gør til støtte for sit søgsmål for det første gældende, at der er sket tilsidesættelse af artikel 10 i de særlige administrative kontraktbetingelser og af artikel 93, stk. 1, i finansforordningen ⁽²⁾, idet Parlamentet har antaget et tilbud fra en budgiver, der ifølge sagsøgeren befandt sig i en udelukkelsessituation, som fastsat i de særlige administrative kontraktbetingelsers artikel 10, som følge af, at Kommissionen havde konstateret, at budgiveren deltog i et kartel.

Sagsøgeren gør for det andet gældende, at Parlamentet har tilsidesat finansforordningens artikel 97 og 98 samt gennemførelsesforordningens artikel 137 ⁽³⁾, idet institutionen krævede, at budgiverne skulle godtgøre deres tekniske kapacitet til kontraktens udførelse ved hjælp af andre midler end dem, der er omfattet af de nævnte bestemmelser.

For det tredje gør sagsøgeren et anbringende gældende, hvorefter der er sket tilsidesættelse af finansforordningens artikel 97 og 98 samt gennemførelsesforordningens artikel 135, stk. 5, idet Parlamentet krævede, at budgiverne godtgjorde deres økonomiske og finansielle kapacitet til kontraktens udførelse ved hjælp af beviser, der ikke er fastsat i nævnte bestemmelser, og idet institutionen forkastede sagsøgerens bud med den begrundelse, at sagsøgeren ikke havde fremlagt de krævede beviser.

Endelig gør sagsøgeren gældende, at den anfægtede beslutning bør annulleres som følge af en tilsidesættelse af lighedsprincippet, således som det er fastsat i finansforordningens artikel 89, stk. 1, idet Parlamentet har forkastet selskabets tilbud og tildelt en anden budgiver kontrakten, selv om denne budgiver befandt sig i samme situation som sagsøgeren for så vidt angår den manglende fremlæggelse af de i de særlige administrative kontraktbetingelsers artikel 11 krævede godkendelser.

⁽¹⁾ Bekendtgørelse af offentligt udbud: EUT 2006/S 148-159062.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23.12.2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, med senere ændringer (EFT L 357, s. 1).

Sag anlagt den 31. august 2007 — Denka International mod Kommissionen

(Sag T-334/07)

(2007/C 269/98)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Denka International BV (Barneveld, Nederlandene) (ved lawyers C. Mereu og K. Van Maldegem)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Beslutning 2007/387/EF af 6. juni 2007 om afvisning af at optage dichlorvos i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF og om tilbagekaldelse af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder dette stof, annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger samt godtgørelses- og morarenter på 8 %.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerens søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter er de samme som eller ligner dem, der er fremsat i sag T-326/07, *Cheminova m.fl. mod Kommissionen*.

Sag anlagt den 4. september 2007 — Mergel m.fl. mod KHIM (Patentconsult)

(Sag T-335/07)

(2007/C 269/99)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøgere: Volker Mergel (Wiesbaden, Tyskland), Klaus Kampfenkel (Hofheim, Tyskland), Burkart Bill (Darmstadt, Tyskland) og Andreas Herden (Wiesbaden, Tyskland) (ved Rechtsanwalt G. Friderichs)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgernes påstande

- Afgørelse truffet den 25. juni 2007 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 299/2007-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Patentconsult« for tjenesteydelser i klasse 35, 41 og 42 (ansøgning nr. 4 439 774).

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾, da det ansøgte varemærke hverken er beskrivende eller mangler fornødent særpræg.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 10. september 2007 — Telefónica, S.A. og Telefónica de España mod Kommissionen

(Sag T-336/07)

(2007/C 269/100)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Telefónica, S.A. og Telefónica de España, S.A. (Madrid, Spanien) (ved abogados F.-E. González Díaz og S. Sorinas Jimeno)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Principalt, annullation af Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers beslutning af 4. juli 2007 i sag COMP/38.784 — Wanadoo España mod Telefónica, i henhold til artikel 230 EF.
- Subsidiært, annullation eller nedsættelse af den bøde, som blev pålagt sagsøgerne ved beslutningen, i henhold til artikel 229 EF.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den foreliggende sag er anlagt til prøvelse af Kommissionens beslutning af 4. juli 2007 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 82 (sag COMP/38.784 — Wanadoo España mod Telefónica), hvorved Kommissionen pålagde Telefónica S.A. in solidum med Telefónica de España en bøde på 151 875 000 EUR for overtrædelse af EF-traktatens artikel 82 i forbindelse med den påståede praksis vedrørende en prissats.

Sagsøgerne har gjort følgende gældende:

- Tilsidesættelse af deres ret til forsvar ved at basere beslutningen på forskellige faktiske omstændigheder, som ikke blev meddelt under den administrative procedure, og om hvilke sagsøgerne ikke havde mulighed for at fremsætte deres synspunkter.
- Kommissionen har begået forskellige åbenbare vurderingsfejl vedrørende:
 - Definitionen af tre forskellige engrosmarkeder og ikke ét engrosmarked for ADSL-adgang, som omfatter både abonnentledninger og nationale og regionale adgangs-punkter eller i det mindste de to sidstnævnte.
 - Sagsøgernes angivelige dominerende stilling på de relevante markeder for engros- og detailprodukter.
 - Anvendelsen af artikel 82 EF i forbindelse med sagsøgernes angivelige misbrug. For det første anvender Kommissionen den nævnte artikel på en afvisning af at indgå *de facto* aftaler, når de pågældende engrosprodukter ikke udgør »væsentlige faciliteter«, hvilket er i strid med Oscar Bronner-dommen. For det andet — selv hvis det anerkendes, at artikel 82 kan anvendes på sagsøgernes adfærd, hvad den ikke kan — ser beslutningen bort fra kravene i Industrie des Poudres Sphériques-dommen, ifølge hvilken det — for at kunne erklære en prissaks for ulovlig — er nødvendigt på forhånd at bevise enten, at prisen på forproduktet er urimelig høj eller at prisen på det endelige produkt er en underbudspris.
 - Det angivelige misbrug og dets indvirkning på markedet: For det første, fordi Kommissionen foretager en urigtig udvælgelse af de engrosinput, som skal sammenlignes og for det andet, fordi den bl.a. begår væsentlige beregningsfejl, og fordi der sker udeladelser, både ved anvendelsen af kriteriet vedrørende »periode til periode« og »tilbage-diskonterede pengestrømme«. Disse fejl, såvel hver for sig som tilsammen, afkræfter metoden og de beregninger, der er anført i beslutningen. Der foretages heller ikke i beslutningen en tilstrækkelig bevisførelse for de angivelige negative konkurrencevirkninger af adfærd.
 - Kommissionen handlede ud over sine beføjelser og har under alle omstændigheder tilsidesat subsidiaritets-, proportionalitets- og retssikkerhedsprincippet samt princippet om loyalt samarbejde og god forvaltningsskik, ved at gribe ind, hvor den nationale tilsynsmyndighed for telekommunikation allerede har handlet, hvilken myndighed blev oprettet af fællesskabslovgiveren og har handlet i overensstemmelse med beføjelserne og kompetencerne, som denne lovgiver har tildelt den, og i henhold til regler, som bygger på Fællesskabets konkurrenceregler.

For så vidt angår påstanden om annullation eller nedsættelse af bøden har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 15, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 17/62

om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85 og 86 (nu artikel 81 og 82) og artikel 23, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82, ved at finde, at overtrædelsen blev begået forsætligt eller groft uagtsomt, og ved at betegne overtrædelsen som »kvalificeret misbrug«.

Sag anlagt den 6. september 2007 — Brilliant Hotelsoftware mod KHIM (BRILLIANT)

(Sag T-337/07)

(2007/C 269/101)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Brilliant Hotelsoftware Limited (London, Det Forenede Kongerige) (ved Rechtsanwältin J. Croll og C. Pappas)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 14. juni 2007 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) annulleres, og mærket »BRILLIANT« registreres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »BRILLIANT« for varer og tjenesteydelser i klasse 9 og 42 (ansøgning nr. 4 345 849).

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾, da det ansøgte varemærke hverken er beskrivende eller mangler det fornødne særpræg.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Appel iværksat den 4. september 2007 af Irène Bianchi til prøvelse af dom afsagt den 28. juni 2007 af Retten for EU-personalesager i sag F-38/06, Bianchi mod Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut

(Sag T-338/07 P)

(2007/C 269/102)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Irène Bianchi (Torino, Italien) (ved avocat M.-A. Lucas)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut

Appellantens påstande

- Ophævelse af dom afsagt den 28. juni 2007 af Retten for EU-personalesager (Anden Afdeling) i sag F-38/06.
- Appellanten gives medhold i sin påstand i første instans.
- Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut betaler sagens omkostninger ved de to instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for sit søgsmål har appellanten gjort gældende, at Personaleretten har undladt at tage hensyn til eller har forvansket visse faktiske omstændigheder, der har ført til, at den har anlagt en fejlagtig vurdering af de faktiske omstændigheder i strid med vedtægtens artikel 25, stk. 2, og 26. Appellanten har ligeledes gjort gældende, at Personaleretten har tilsidesat fællesskabsretten, og særligt de processuelle regler ved en angivelig forvanskning af de beviser, appellanten har fremlagt. Appellanten har endelig fremsat et anbringende vedrørende tilsidesættelse af begrundelsespligten og vedrørende en retlig fejl, der følger af en angivelig undladelse af at tage hensyn til eller en forvanskning af de faktiske omstændigheder eller af de beviser, der ligger til grund herfor, samt vedrørende en ukorrekt konstatering af sagens faktiske omstændigheder.

Sag anlagt den 11. september 2007 — Juwel Aquarium mod KHIM — Potschak — Bavaria Aquaristik (Panorama)

(Sag T-339/07)

(2007/C 269/103)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Juwel Aquarium GmbH & Co. KG (Rotenburg, Tyskland) (ved Rechtsanwälte D. Jestaedt og G. Rother)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Christian Potschak — Bavaria Aquaristik

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 28. juni 2007 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 214/2006-1) annulleres.
- Der gives afslag på begæringen fremsat af den anden part i sagen for appelkammeret om, at EF-varemærket »Panorama« (registreringsnummer 2 771 087) erklæres ugyldigt.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Ordmærket »Panorama« for varer i klasse 11, 16 og 20 (EF-varemærke nr. 2 771 087).

Indehaver af EF-varemærket: Juwel Aquarium GmbH & Co. KG

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Christian Potschak — Bavaria Aquaristik

Annulationsafdelingens afgørelse: Afslag på begæringen om, at varemærket erklæres ugyldigt.

Appelkammerets afgørelse: Annullation af Annulationsafdelingens afgørelse og EF-varemærket erklæret delvis ugyldigt.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94 (⁽¹⁾), da EF-varemærket »Panorama« ikke er rent beskrivende. Derudover er betegnelsen »Panorama« i henhold til artikel 7, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 40/94 ikke almindelig, og er derfor ikke blot blevet en artsbetegnelse.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 4. september 2007 — Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen

(Sag T-340/07)

(2007/C 269/104)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Evropaiki Dynamiki (Athen, Grækenland) (ved lawyer N. Korogiannakis)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 172 588,62 EUR, der udgør ubetalte støtteberettigede udgifter afholdt af sagsøgeren inden for rammerne af kontrakt Nr. EDC-53007 eEBO/27873.
- Kommissionen tilpligtes at betale et symbolsk beløb på 1 000 EUR for den skade, sagsøgerens omdømme og goodwill har lidt.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved søgsmålet, der er anlagt i henhold til artikel 238 EF og artikel 235 EF, er der nedlagt påstand om erstatning for tab som følge af Kommissionens beslutning af 16. maj 2003 om at opsigte kontrakt nr. EDC-53007 eEBO/27873, indgået med Kommissionen, vedrørende projektet »e-Content Exposure and Business Opportunities« (»eEBO«), der skulle gennemføres inden for rammerne af et flerårigt fællesskabsprogram til fremme af udvikling og brug af europæisk digitalt indhold på de globale net og til fremme af sproglig mangfoldighed i informationsområdet (2001-2005) og involvere hr. Fischer og hr. Marthinsen i gennemførelsen af projektet som eksterne konsulenter.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren gjort gældende, at den ordregivende myndigheds (GD INFSO) beslutning om at opsigte kontrakten indeholder åbenbare fejlskøn, der medfører manglende overholdelse af dens kontraktlige forpligtelser. Sagsøgeren har endvidere anført, at den anfægtede beslutning blev truffet i strid med principperne om god forvaltning og gennemsigtighed, og at visse ansatte i Kommissionen ved flere lejligheder undlod at fjerne påståede interessekonflikter. På baggrund af ovenstående gør sagsøgeren gældende, at selskabet er berettiget til erstatning for de leverede ydelser såvel som støtteberettigede udgifter afholdt i forbindelse med udførelsen af kontrakten, herunder renter fra datoen, hvor disse beløb forfaldt.

Sag anlagt den 10. september 2007 — Sison mod Rådet

(Sag T-341/07)

(2007/C 269/105)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: J.M. Sison (Utrecht, Nederlandene) (ved lawyers J. Fermon, A. Comte, H. Schultz, D. Gürses og W. Kaleck)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Delvis annullation i henhold til artikel 230 EF, og som anført nedenfor, af Rådets afgørelse 2007/445/EF af 28. juni 2007 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af afgørelse 2006/379/EF og 2006/1008/EF, og navnlig
- annullation af artikel 1 i denne afgørelse, sammenholdt med punkt 1.33 i bilaget hertil, der har følgende ordlyd: SISON, José María (alias Armando Liwanag, alias Joma, der er leder af det filippinske kommunistparti, herunder NPA), født den 8.2.1939 i Cabugao, Filippinerne, og
- annullation af artikel 1 i denne afgørelse, sammenholdt med punkt 2.7 i bilaget hertil, for så vidt som sagsøgerens navn er anført: Det filippinske kommunistparti, herunder New People's Army (NPA), Filippinerne, tilknyttet Sison José María C. (alias Armando Liwanag, alias Joma, der er leder af det filippinske kommunistparti, herunder NPA)
- det fastslås i medfør af artikel 241 EF, at Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 af 27. december 2001 specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme (EFT L 344, s. 70) er ulovlig
- Fællesskabet tilpligtes i medfør af artikel 235 EF og 288 EF at betale sagsøgeren et beløb på 291 427,97 EUR samt 200,87 EUR pr. måned, indtil Retten træffer afgørelse i sagen, inklusive renter fra oktober 2002 og til betaling sker.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har ved stævningen i medfør af artikel 230 EF nedlagt påstand om delvis annullation af Rådets afgørelse 2007/445/EF⁽¹⁾ af 28. juni 2007 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001⁽²⁾ om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af afgørelse 2006/379/EF og 2006/1008/EF, for så vidt som professor José María Sison er omfattet af afgørelsen. Sagsøgeren har desuden i medfør af artikel 241 EF nedlagt påstand om, at det fastslås, at Rådets forordning nr. 2580/2001 er ulovlig, og i medfør af artikel 235 EF og 288 EF nedlagt påstand om erstatning for det tab, sagsøgeren angiveligt har lidt.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren anført følgende anbringender:

Sagsøgeren har gjort gældende, at Rådet tilsidesatte artikel 253 EF, henset til begrundelsen for afgørelsen. I denne forbindelse har sagsøgeren anført, at Rådet foretog en åbenbart urigtig bedømmelse, eftersom det vedtog den anfægtede

afgørelse på grundlag af uunderbyggede omstændigheder og påstande. Sagsøgeren har tillige anført, at afgørelsen tilsidesætter princippet om god forvaltningsskik. Derudover har sagsøgeren gjort gældende, at afgørelsen er i strid med artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 og artikel 1, stk. 4, i fælles holdning 2001/931/FUSP samt proportionalitetsprincippet. Ifølge sagsøgeren er afgørelsen også i strid med de frie kapitalbevægelser i artikel 56 EF. Sluttelig har sagsøgeren gjort gældende, at afgørelsen er vedtaget i strid med de almindelige fællesskabsretlige principper, der bygger på princippet om en retfærdig procedure, retten til en upartisk domstol, uskyldsformodningen, retten til forsvar og retten til at blive hørt, retssikkerhedsprincippet, ytringsfriheden, princippet om foreningsfriheden og ejendomsretten, som følger af den europæiske menneskerettighedskonvention. Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har begået magtfordrejning, idet det har optaget sagsøgeren på listen i bilaget til den anfægtede afgørelse.

⁽¹⁾ EUT L 169, s. 58.

⁽²⁾ EFT L 344 af 28.12.2001, s. 70.

Sag anlagt den 10. september 2007 — Ryanair mod Kommissionen

(Sag T-342/07)

(2007/C 269/106)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ryanair Holdings Plc (County Dublin, Irland) (ved J. Swift, QC, solicitors V. Power og A. McCarthy, lawyer G. Berrish samt solicitor D. Hull)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har ved dette søgsmål nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning C(2007)3104 af 27. juni 2007, der erklærer en fusion uforenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen (sag nr. COMP/M.4439 — Ryanair/Aer Lingus).

Sagsøgeren har principalt gjort gældende, at Kommissionen angiveligt fejlagtigt har fastslået og ikke i fornøden udstrækning har bevist, at fusionen vil hæmme den effektive konkurrence på fællesmarkedet væsentligt. Subsidiært har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen fejlagtigt har fastslået og ikke i fornøden udstrækning har bevist, at fusionen som ændret ved de forskellige tilsagn, som er tilbudt af sagsøgeren under undersøgelsen, vil hæmme den effektive konkurrence væsentligt.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande anført, at Kommissionen begik åbenbare fejlskøn for så vidt angår a) konkurrenceforholdet mellem de to luftfartsselskaber, b) hindringerne for at komme ind på markedet, henholdsvis for ekspansion, og c) dens undersøgelse af sagen på baggrund af enkelte ruter, ligesom den begik grundlæggende og åbenbare fejlurderinger ved sin bedømmelse af effektivitetsgevinsterne, som vil følge af fusionen, og ved behandlingen af de tilsagn, som sagsøgeren har tilbudt.

Sag anlagt den 12. september 2007 — allsafe Jungfalk mod KHM (ALLSAFE)

(Sag T-343/07)

(2007/C 269/107)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: allsafe Jungfalk GmbH & Co. KG (Engen, Tyskland) (ved Rechtsanwältin D. Jestaedt og J. Bühling)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 11. juli 2007 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 454/2006-4 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »ALLSAFE« for varer og tjenesteydelser i klasse 6, 12, 22, 35, 39 og 42 (ansøgning nr. 2 940 534).

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾ da det ansøgte varemærke har fornødent særpræg og ikke er beskrivende.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 10. september 2007 — O2 (Germany) mod KHIM (Homezone)

(Sag T-344/07)

(2007/C 269/108)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: O2 (Germany) GmbH & Co. OHG (München, Tyskland) (ved advokaterne A. Fottner og M. Müller)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 5. juli 2007 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1583/2006-4) annulleres i det fulde omfang, hvori klagen blev afslået.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale omkostningerne ved retssagen og ved proceduren for Harmoniseringskontoret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Ordmærket »Homezone« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 38 og 42 (ansøgning nr. 4 677 506).

Undersøgerens afgørelse: Delvis afslag på ansøgningen.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 13. september 2007 — La Banque Postale mod Kommissionen

(Sag T-345/07)

(2007/C 269/109)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: La Banque Postale (ved avocats S. Hautbourg og J.-E. Skovron)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres i sin helhed i henhold til artikel 230, stk. 4, EF.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Under denne sag har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2007) 2110 endelig udg., af 10. maj 2007, hvorved de bestemmelser i den franske Code Monétaire et Financier, som forbeholder tre kreditinstitutter, nemlig Banque Postale, Caisses d'Épargne et de Prévoyance og Crédit Mutuel, særlige rettigheder med hensyn til udstedelse af bank- og sparekassebøger af typerne livret A og livret bleu, erklæres for uforenelige med artikel 86, stk. 1, EF.

Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål påberåbt sig fire anbringender.

Det første anbringende er, at Kommissionen har tilsidesat sagsøgerens ret til at blive hørt under den procedure, som førte til den anfægtede beslutning, da sagsøgeren ikke har fået lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger til to rapporter, som klagerne har forelagt Kommissionen, og som ifølge sagsøgeren har vist sig at være væsentlige for Kommissionens bevisførelse.

For det andet gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen har begået en række retlige fejl og fejlskøn ved at antage, at ordningen for udstedelse af bank- og sparekassebøger af typen livret A udgjorde en hindring for etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser. Ifølge sagsøgeren har Kommissionen begået retlige fejl ved at fortolke begrebet »restriktion« i artikel 43 EF og 49 EF samt de omstændigheder, hvorunder de to principper kan påberåbes, meget bredt. Sagsøgeren har ligeledes anført, at Kommissionen med urette har konkluderet, at den særlige rettighed gør det vanskeligere og mere bekosteligt at komme ind på markedet for bankopsparing i Frankrig.

For det tredje har sagsøgeren anført, at den anfægtede beslutning er behæftet med retlige fejl og fejlskøn fra Kommissionens side, og at Kommissionen har antaget, at den nuværende ordning for udstedelse af bank- og sparekassebøger af typen livret A ikke kan begrundes i henhold til artikel 86, stk. 2, EF. Ifølge sagsøgeren har Kommissionen begået en retlig fejl og en række fejlskøn ved definitionen af tjenesteydelse af almindelig interesse i form af adgang til banktjenesteydelser i tilknytning til livret A og i sin analyse af spørgsmålet, om de særlige rettigheder er nødvendige og rimelige for udførelse den tjenesteydelse af almindelig interesse, der består i adgang til banktjenesteydelser og adgang til boliger.

Med sit fjerde anbringende gør sagsøgeren gældende, at beslutningens begrundelse er selvmodsigende og utilstrækkelig.

Sag anlagt den 13. september 2007 — Duro Sweden mod KHIM (EASYCOVER)

(Sag T-346/07)

(2007/C 269/110)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Duro Sweden AB (Gävle, Sverige) (ved solicitor R. Bird)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen truffet den 3. juli 2007 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret i klagesag R 1065/2005-4 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Det fastslås, at ansøgningen om registrering som EF-varemærke skal imødekommes i overensstemmelse med forordningen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »EASYCOVER« for varer i klasse 19, 24 og 27 — ansøgning nr. 4 114 567

Undersøgerens afgørelse: Afslag på registrering.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Appellkammeret tilsidesatte artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94, da det fastslog, at

varemærkeansøgningen henhørte under artikel 7, stk. 1, litra b), med den begrundelse, at den var omfattet af artikel 7, stk. 1, litra c), uden at angive en særskilt begrundelse for anvendelsen af artikel 7, stk. 1, litra b).

Tilsidesættelse af forordningens artikel 7, stk. 1, litra c), da appellkammeret ikke tog alle aspekterne af det ansøgte varemærke i betragtning.

Sag anlagt den 12. september 2007 — Al-Aqsa mod Rådet

(Sag T-348/07)

(2007/C 269/111)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Stichting Al-Aqsa (Amsterdam, Nederlandene) (ved advocaat J. Pauw)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse 2007/445/EF annulleres i det omfang den finder anvendelse på sagsøgeren, og det fastslås, at forordning (EF) nr. 2580/2001 ikke finder anvendelse på sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har gjort gældende, at Rådets afgørelse 2007/445/EF af 28. juni 2007 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme er ugyldig, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren for det først gjort gældende, at Rådet fælles holdning af 27. december 2001 om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme (!) ikke finder anvendelse på sagsøgeren.

Sagsøgeren har for det andet gjort gældende, at der ikke er truffet nogen afgørelse vedrørende sagsøgeren af en kompetent myndighed i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 1, stk. 4, i Rådets fælles holdning af 27. december 2001.

Sagsøgeren har for det tredje anført, at sagsøgeren ikke kan anklages for at have haft til hensigt at støtte, deltaget i eller haft kendskab til terrorvirksomhed.

Sagsøgeren har dernæst anført, at det hverken fremgår af den anfægtede beslutnings begrundelse eller den bagvedliggende nationale afgørelse, at sagsøgeren nu kan anses for at fremme terrorvirksomhed.

Sagsøgeren har endelig gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og væsentlige formforskrifter, idet Rådet ikke har undersøgt, hvorvidt det er hensigtsmæssigt, at sagsøgeren stadig er opført på listen, og at sagsøgerens uforstyrrede råderet over sin ejendom og kravet om gyldig begrundelse er tilsidesat.

(¹) 2001/931/FUSP (EFT L 344, s. 93).

Sag anlagt den 7. september 2007 — FMC Chemical m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-349/07)

(2007/C 269/112)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: FMC Chemical SPRL (Bruxelles, Belgien), Satec Handelsgesellschaft mbH (Elmshorn, Tyskland), Belchim Crop Protection NV (Londerzeel, Belgien), FMC Foret SA (Sant Cugat del Valles, Spanien), F&N Agro Slovensko s.r.o. (Bratislava, Slovakiet), F&N Agro Česká republika s.r.o. (Prag, Den Tjekkiske Republik), F&N Agro Polska sp. z o.o. (Warsawa, Polen) og FMC Corp. (Philadelphia, USA) (ved lawyers C. Mereu og K. Van Maldegem)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Beslutning 2007/415/EF annulleres.
- Det fastslås, at artikel 20 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1490/2002 er ulovlig og ikke kan finde anvendelse på de første sagsøgere, og at deres carbosulfan-dossier skal genbehandles.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgernes søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter er de samme som eller ligner dem, der er fremsat i sag T-326/07, *Cheminova m.fl. mod Kommissionen*.

Sag anlagt den 14. september 2007 — Kommissionen mod Rednap

(Sag T-352/07)

(2007/C 269/113)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Triantafyllou og J. Enegren, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rednap (Malmö, Sverige)

Sagsøgerens påstande

— Rednap tilpligtes:

- at betale et beløb på 516 329,63 EUR til sagsøgeren, fordelt på 334 375,49 EUR som hovedstol og 181 954,14 EUR som morarente for perioden fra og med sidste betalingsdag for hovedstolen i henhold til respektive debetnotaer og indtil den 31. juli 2007.
- fra og med den 7. august 2007 til og med den dag, hvor betaling af fordringen i sin helhed finder sted, at betale morarente svarende til et beløb på 72,04 EUR pr. dag for så vidt angår fordringen i henhold til kontrakt DE 3010 (DE) »RISE« og at betale morarente svarende til et beløb på 37,89 EUR pr. dag for så vidt angår fordringen i henhold til HC 4007 (HC) »HEALTHLINE«.

— Rednap tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har i denne sag, der er støttet på en voldgiftsklausul, nedlagt påstand om, at sagsøgte tilpligtes at tilbagebetale en for stor udbetaling, som Kommissionen foretog til sagsøgte i forbindelse med gennemførelsen af kontrakt nr. DE 3010 (DE) »RISE« og HC 4007 (HC) »HEALTHLINE« vedrørende informationsteknologiprojekter, som Kommissionen havde indgået med sagsøgte i virksomhedens egenskab af medlem af et konsortium.

Efter revisioner af sagsøgtens omkostningsopgørelser vedrørende kontrakterne konkluderede Kommissionen, at sagsøgte ikke havde benyttet hele det udbetalte beløb til projektets gennemførelse. Kommissionen har ved flere lejligheder fremsat krav om betaling af det udestående beløb, der er genstand for dette søgsmål.

Sag anlagt den 13. september 2007 — Esber mod KHIM — Coloris Global Coloring Concept (COLORIS)

(Sag T-353/07)

(2007/C 269/114)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Esber, SA (Vizcaya, Spanien) (ved abogados J.A. Calderón Chavero, T. Villate Consonni og A. Yañez Manglano)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Coloris Global Coloring Concept, SAS

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 28. juni 2007 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R-1060/2006-1 annulleres.
- Som følge heraf, og idet appelkammerets afgørelse stadfæstes, afvises modpartens indsigelse, og det omtvistede varemærke tildeles.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Esber, SA

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket, som indeholder ordet »COLORIS« (ansøgning nr. 2.817.732) for varer i klasse 2.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: COLORIS GLOBAL COLORING CONCEPT, SAS

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale franske ordmærke »COLORIS« for varer i klasse 2 (nr. 98/717642).

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen tages til følge.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Ukorrekt anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker.

Sag anlagt den 18. september 2007 — Pfizer mod KHIM — Isdin (FOTOPROTECTOR ISDIN)

(Sag T-354/07)

(2007/C 269/115)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Pfizer Ltd (Sandwich, Det Forenede Kongerige) (ved lawyers V. von Bomhard, A. Renck og T. Dolde samt solicitor M. Hawkins)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Isdin, SA (Barcelona, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 28. juni 2007 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 567/2006-1 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Ordmærket »FOTOPROTECTOR ISDIN« bl.a. for varer i klasse 5 — EF-varemærke nr. 1 075 597

Indehaver af EF-varemærket: Isdin, SA

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Pfizer Ltd

Varemærkerettigheder påberåbt af indgiveren af ugyldighedsbegæringen: Det nationale ordmærke »ISTIN« for varer i klasse 5

Annulationsafdelingens afgørelse: EF-varemærket erklæres delvist ugyldigt

Appelkammerets afgørelse: Annullation af Annulationsafdelingens afgørelse for så vidt som EF-varemærket herved blev erklæret ugyldigt

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af sagsøgerens ret til at blive hørt i henhold til artikel 73 i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 og tilsidesættelse af samme forordnings artikel 52 sammenholdt med dens artikel 8, stk. 1, litra b).

Sag anlagt den 18. september 2007 — Pfizer mod KHIM — Isdin (ISDIN Pediatrics)

(Sag T-355/07)

(2007/C 269/116)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Pfizer Ltd (Sandwich, Det Forenede Kongerige) (ved lawyers V. von Bomhard, A. Renck og T. Dolde samt solicitor M. Hawkins)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Isdin, SA (Barcelona, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 28. juni 2007 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 566/0006-1 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Figurmærket »ISDIN Pediatrics« bl.a. for varer i klasse 5 — EF-varemærke nr. 1 243 807

Indehaver af EF-varemærket: Isdin, SA

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Pfizer Ltd

Varemærkerettigheder påberåbt af indgiveren af ugyldighedsbegæringen: Det nationale ordmærke »ISTIN« for varer i klasse 5

Annulationsafdelingens afgørelse: EF-varemærket erklæres delvist ugyldigt

Appelkammerets afgørelse: Annullation af Annulationsafdelingens afgørelse for så vidt som EF-varemærket herved blev erklæret ugyldigt

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af sagsøgerens ret til at blive hørt i henhold til artikel 73 i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 og tilsidesættelse af samme forordnings artikel 52 sammenholdt med dens artikel 8, stk. 1, litra b).

Sag anlagt den 19. september 2007 — Pfizer mod KHIM — Isdin (ISDIN 14-8.000)

(Sag T-356/07)

(2007/C 269/117)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Pfizer Ltd (Sandwich, Det Forenede Kongerige) (ved lawyers V. von Bomhard, A. Renck og T. Dolde samt solicitor M. Hawkins)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Isdin, SA (Barcelona, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 28. juni 2007 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 565/0006-1 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Ordmærket »ISDIN 14-8.000« bl.a. for varer i klasse 5 — EF-varemærke nr. 1 243 633

Indehaver af EF-varemærket: Isdin, SA

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Pfizer Ltd

Varemærkerettigheder påberåbt af indgiveren af ugyldighedsbegæringen: Det nationale ordmærke »ISTIN« for varer i klasse 5

Annulationsafdelingens afgørelse: EF-varemærket erklæres delvist ugyldigt

Appelkammerets afgørelse: Annullation af Annulationsafdelingens afgørelse for så vidt som EF-varemærket herved blev erklæret ugyldigt

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af sagsøgerens ret til at blive hørt i henhold til artikel 73 i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 og tilsidesættelse af samme forordnings artikel 52 sammenholdt med dens artikel 8, stk. 1, litra b).

Sag anlagt den 19. september 2007 — Focus Magazin Verlag mod KHIM — Editorial Planeta (FOCUS Radio)

(Sag T-357/07)

(2007/C 269/118)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Focus Magazin Verlag GmbH (München, Tyskland) (ved lawyer B.C. Müller)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Editorial Planeta, SA (Barcelona, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Punkt 1, 3 og 4 i afgørelsen truffet den 30. juli 2007 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i indsigelsessag R 516 742 (EF-varemærkeansøgning nr. 2 340 289) annulleres.
- Den i første led nævnte anfægtede afgørelse ændres, således at den omtvistede EF-varemærkeansøgning registreres for følgende varer og tjenesteydelser:
 - Klasse 9: Computere og databehandlingsudstyr; lagre til databehandlingsudstyr; maskinlæsbare databærere af enhver art indeholdende information samt lyd- og billedbærere, særlig floppydiske, cd-rommer, dvd'er, chipkort, magnetkort, videokassetter, cd'er og videodiske; informationssamlinger lagret på databærere.
 - Klasse 16: Tryksager, pjecer, tidsskrifter, aviser, bøger, klistermærker, kalendere; kontorartikler (dog ikke møbler), instruktions- og undervisningsmateriale (dog ikke apparater), indeholdt i klasse 16.
 - Klasse 41: Underholdningsvirksomhed, bl.a. radiounderholdning; ledelse af underholdningsarrangementer, liveevents samt kulturelle arrangementer og sportsarrangementer, indeholdt i klasse 41.

— Indsigeren tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med indsigelsessagen samt nærværende sagsanlæg.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Focus Magazin Verlag

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »FOCUS Radio« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 16, 35, 38, 41 og 42 — ansøgning nr. 2 340 289

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Editorial Planeta, SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: De nationale ord- og figurmærker »FOCUS MILENIUM«, »PLANETA FOCUS« og »PLANETA FOCUS 99« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 16 og 41

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen tages delvist til følge

Appelkammerets afgørelse: Delvis annullation af Indsigelsesafdelingens afgørelse og delvist afslag på EF-varemærkeansøgningen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94, da der ikke er nogen relevant lighed mellem de omtvistede varemærker og derfor ingen risiko for forveksling.

Sag anlagt den 14. september 2007 — El Fatmi mod Rådet

(Sag T-362/07)

(2007/C 269/119)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Nouriddin El Fatmi (Amsterdam, Nederlandene) (ved advocaat J. Pauw)

Sagsøgt: Rådet for den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at forordning (EF) 2580/2001 er uanvendelig, og/eller afgørelse 2007/445 annulleres, for så vidt som den finder anvendelse på sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren for det først gjort gældende, at Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 af 27. december 2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme ⁽¹⁾ ikke finder anvendelse på sagsøgeren, eftersom der ikke er nogen forbindelse overhovedet mellem den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og sagsøgeren.

Sagsøgeren har dernæst gjort gældende, at forordning nr. 2580/2001 ikke finder anvendelse på sagsøgeren, idet denne hverken har begået eller søgt at begå, deltaget i eller søgt at fremme nogen form for terrorhandling.

Sagsøgeren har endelig gjort gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter proportionalitetsprincippet og er utilstrækkeligt begrundet.

⁽¹⁾ EFT L 344, s. 70.

Sag anlagt den 14. september 2007 — Ahmed Hamdi mod Rådet

(Sag T-363/07)

(2007/C 269/120)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Ahmed Hamdi (Amsterdam, Nederlandene) (ved advocaat J. Pauw)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at forordning (EF) 2580/2001 er uanvendelig, og/eller afgørelse 2007/445 annulleres, for så vidt som den finder anvendelse på sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren for det først gjort gældende, at Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 af 27. december 2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme ⁽¹⁾ ikke finder anvendelse på sagsøgeren, eftersom der ikke er nogen forbindelse overhovedet mellem den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og sagsøgeren.

Sagsøgeren har dernæst gjort gældende, at forordning nr. 2580/2001 ikke finder anvendelse på sagsøgeren, idet denne hverken har begået eller søgt at begå, deltaget i eller søgt at fremme nogen form for terrorhandling.

Sagsøgeren har endelig gjort gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter proportionalitetsprincippet, er utilstrækkeligt begrundet og tilsidesætter sagsøgerens grundlæggende rettigheder, navnlig sagsøgerens uforstyrrede råderet over sin ejendom og ret til respekt for sit privatliv.

⁽¹⁾ EFT L 344, s. 70.

Sag anlagt den 26. september 2007 — Letland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-369/07)

(2007/C 269/121)

Processprog: lettisk

Parter

Sagsøger: Republikken Letland (ved E. Balode-Buraka og K. Bārdiņa, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annulatio af Kommissionens afgørelse K(2007) 3409 af 13. juli 2007 om ændring af den nationale plan for tildeling af kvoter for drivhusgasemissioner, som Letland har forelagt i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, i Kommissionens afgørelse K/2006/5612 (endelig udg.) af 29. november 2006 om den nationale plan for tildeling af kvoter for drivhusgasemissioner, som Letland havde forelagt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 ⁽¹⁾
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Sagen undergives fremskyndet behandling.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Letland er af den opfattelse, at Kommissionen ved at anlægge en særdeles udvidet fortolkning af de beføjelser, den er tillagt ved artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF, i betydeligt omfang har indsnævret Republikken Letlands suveræne rettigheder på det energipolitiske område, navnlig for så vidt angår valget af energikilder og forsyningen med elektricitet, hvorved Kommissionen har overskredet sin kompetence som fastsat i EF-traktatens artikel 175, stk. 2, litra c).

Letland er endvidere af den opfattelse, at Kommissionen har tilsidesat princippet om forbud mod forskelsbehandling, idet medlemsstater med beskedne samlede emissioner forfordes derved, at Kommissionen anvender sin egen metode til at fastlægge de samlede emissionskvoter.

Letland er endvidere af den opfattelse, at Kommissionen har tilsidesat det første kriterium i bilag III til direktiv 2003/87, idet Kommissionen, da den vedtog afgørelsen, ikke tog hensyn til Republikken Letlands internationale forpligtelser i medfør af Kyoto-protokollen.

Endelig gør Letland gældende, at afgørelsen blev vedtaget under tilsidesættelse af væsentlige processuelle regler, idet fristen for at afvise planen i artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF ikke blev overholdt.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13.10.2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

EU-Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 4. oktober 2007 — de la Cruz mod Det Europæiske Arbejds miljøagentur

(Sag F-32/06) ⁽¹⁾

(Personalesag — kontraktansatte — reform af tjenstemandsvedtægten — tidligere lokalt ansatte — fastsættelse af indplacering og aflønning ved ansættelsen — overensstemmelse mellem stillingerne — høring af Personaleudvalget)

(2007/C 269/122)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: María del Carmen de la Cruz (Galdakao, Spanien) (ved advokats G. Vandersanden og L. Levi)

Sagsøgt: Det Europæiske Arbejds miljøagentur (ved E. Ortega, C. Georges og J.G. Blanch, som befuldmægtigede, bistået af advokats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagens genstand

Dels en påstand om annullation af ansættelsesmyndighedens afslag på at omklassificere sagsøgerne, der er kontraktansatte og indplaceret i ansættelsesgruppe II, til ansættelsesgruppe III, dels en påstand om erstatning.

Konklusion

- 1) Det Europæiske Arbejds miljøagenturs afgørelse, hvorved sagsøgerne indplaceres i ansættelsesgruppe II i medfør af deres ansættelseskontrakter som kontraktansatte, der blev undertegnet den 28. og 29. april 2005, annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Det Europæiske Arbejds miljøagentur.
- 3) Det Europæiske Arbejds miljøagentur betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 131 af 3.6.2006, s. 51.

EU-Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 19. september 2007 — Tuomo Talvela mod Kommissionen

(Sag F-43/06) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenstemænd — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2004 — kontradiktionsretten — begrundelsespligten — administrativ undersøgelse)

(2007/C 269/123)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Tuomo Talvela (Oslo, Norge) (ved advokat É. Boigelot)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Berscheid og M. Velardo, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Personalesag — dels en påstand om annullation af sagsøgerens karriereudviklingsrapport for bedømmelsesåret 2004, dels en påstand om erstatning.

Konklusion

- 1) Kommissionen frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 143 af 17.6.2006, s. 38.

EU-Personalerettens dom (Første Afdeling) af 18. september 2007 — Botos mod Kommissionen

(Sag F-10/07) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — socialsikring — sygeforsikring — godtgørelse af lægeudgifter — alvorlig sygdom — Afregningskontoret — lægeundersøgelser)

(2007/C 269/124)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Patricia Botos (Meise, Belgien) (ved avocat L. Vogel)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Annulation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 30. oktober 2006, hvorved denne afslog den af sagsøgeren indgivne klage over seks administrative afgørelser navnlig vedrørende anerkendelse af sagsøgerens sygdom som en alvorlig sygdom med henblik på fastsættelsen af godtgørelsen af de lægeudgifter, der er omhandlet i tjenestemandsvedtægtens artikel 72, stk. 1.

Konklusion

- 1) Afgørelserne af 23. januar 2006 og af 30. oktober 2006 fra Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber annulleres for så vidt som de indeholder et afslag på godtgørelse til Patricia Botos for analyser foretaget af RED Laboratoires og Ategis til den sædvanlige sats inden for rammerne af den fælles sygesikringsordning ved De Europæiske Fællesskabers institutioner.
- 2) I øvrigt frifindes Kommissionen.
- 3) Patricia Botos bærer to tredjedele af sine egne omkostninger.
- 4) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger og betaler en tredjedel af Patricia Botos' omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 69 af 24.3.2007, s. 31.

Kendelse afsagt af EU-Personaleretten den 10. september 2007 — Speiser mod Europa-Parlamentet

(Sag F-146/06) ⁽¹⁾

(Personalesag — midlertidigt ansat — aflønning — udlandstillæg — for sent indgivet klage — åbenbart, at sagen må afvises)

(2007/C 269/125)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Michael Alexander Speiser (Neu-Isenburg, Tyskland) (ved avocat F. Theumer)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved A. Lukosiute og N. Lorenz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse af 11. september 2006, hvorved sagsøgerens klage over afslaget på at tildele ham udlandstillæg, afslås

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Michael Alexander Speiser betaler en tredjedel af sine sagsomkostninger.
- 3) Europa-Parlamentet bærer sine egne omkostninger og betaler to tredjedele af Michael Alexander Speisers omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 56 af 10.3.2007, s. 42.

Kendelse afsagt af EU-Personaleretten (Første Afdeling) den 11. september 2007 — O'Connor mod Kommissionen

(Sag F-12/07 AJ)

(Juridisk bistand)

(2007/C 269/126)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Elizabeth O'Connor (Bruxelles, Belgien) (ved avocats J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Martin og M. Velardo, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Anmodning om juridisk bistand.

Konklusion

Anmodningen om juridisk bistand i sag F-12/07 AJ, O'Connor mod Kommissionen, tages ikke til følge.

Sag anlagt den 29. juni 2007 — Aayhan m.fl. mod Parlamentet

(Sag F-65/07)

(2007/C 269/127)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Laleh Aayhan (Strasbourg, Frankrig) m.fl. (ved advokat R. Blindauer)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Parlamentets udtrykkelige afgørelse om afvisning af 20. april 2007 af sagsøgernes klage af 19. december 2006.
- Samtlige tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, der har været bindende for sagsøgerne i forhold til Parlamentet, omdannes til en enkelt tidsbegrænset ansættelseskontrakt.
- Det fastslås, at Parlamentet har pligt til at lade samtlige hjælpeansatte være omfattet af en tidsbegrænset ansættelseskontrakt.
- Det fastslås, at Parlamentets såkaldt hjælpeansatte ved plenarsamlingerne for alle deres arbejdsperioder siden deres beskæftigelse har ret til godtgørelse, der udgør den ret til ferie med løn, de har erhvervet ved deres arbejde.
- Parlamentet tilpligtes at betale hver af sagsøgerne 2 000 EUR til dækning af omkostninger, der ikke kan erstattes.
- Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne er hjælpeansatte, der er ansat af Parlamentet i forbindelse med dets plenarsamlinger i Strasbourg, der afholdes 12 gange om året.

Til støtte for deres søgsmål har sagsøgeren for det første gjort gældende, at artikel 78 i ansættelsesvilkårene for de øvrige

ansatte er ulovlig, idet bestemmelsen har til virkning at udelukke kategorien af hjælpeansatte ved plenarsamlingerne fra anvendelsesområdet fra enhver retsorden være sig af statslig eller fællesskabsretlig karakter.

Sagsøgerne har videreanført, at der er sket en tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling, der bl.a. er fastsat i den europæiske socialpagt og i konvention nr. 111 fra Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) om forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv. De har desuden anført, at Parlamentet har tilsidesat princippet, der forpligter enhver arbejdsgiver til at begrunde en afgørelse om afskedigelse, hvilket princip bl.a. er fastsat i artikel 4 i ILO's konvention nr. 158 om opsigelse af ansættelsesaftaler på arbejdsgiverens initiativ.

Endelig har sagsøgeren anført, at som det navnlig fremgår af direktiv 1999/70⁽¹⁾, er tidsbegrænsede ansættelseskontrakter den sædvanlige ansættelsesform.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175, s. 43).

Sag anlagt den 16. juli 2007 — Karatzoglou mod EAR

(Sag F-71/07)

(2007/C 269/128)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Georgios Karatzoglou (Preveza, Grækenland) (ved lawyer S.A. Pappas)

Sagsøgt: Det Europæiske Genopbygningsagentur (EAR)

Sagsøgerens påstande

- EAR tilpligtes at betale et beløb på 348 965,96 EUR i erstatning for den økonomiske skade, der er lidt som følge af den manglende fuldbyrdelse af dommen afsagt af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-471/04 (Georgios Karatzoglou mod Det Europæiske Genopbygningsagentur)⁽¹⁾.
- EAR tilpligtes at betale et beløb på 100 000 EUR i erstatning for den ikke-økonomiske skade, som er lidt som følge af den manglende fuldbyrdelse af dommen i sag T-471/04.

- EAR tilpligtes at betale et beløb på 100 000 EUR i erstatning for den ikke-økonomiske skade, der er blevet lidt som følge af den tjenstlige fejl som blev begået af EAR, da agenturet nægtede at træffe nogen konkret foranstaltning til fuldbyrdelse af dommen i sag T-471/04.
- EAR tilpligtes at betale rente på 3 % af de ovennævnte beløb regnet fra offentliggørelsen af dommen i sag T-471/04.
- EAR tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren gør i det væsentlige gældende, at EAR ved ikke at have truffet de nødvendige foranstaltninger til fuldbyrdelse af ovennævnte dom afsagt af Retten i Første Instans har tilsidesat artikel 233 EF.

(¹) EFT C 96 af 22.4.2006, s. 13.

udeladelsen af anciennitet i lønklassen som af den mobilitetsforpligtelse, der udelukkende påhviler ansøgerne.

- Følgelig tildeles ansøgerne anciennitet i lønklassen, idet de anfægtede afgørelser annulleres.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne, der var ansøgere til den interne udvælgelsesprøve B/277, der blev offentliggjort den 9. juli 2007 af Rådets Generalsekretariat, blev først udnævnt i lønklasse B samtidig med at deres anciennitet, der var opnået inden for lønklasserne C og D blev opretholdt. Efterfølgende blev deres anciennitet i lønklassen begrænset til den dato, hvor de tiltrådte de nye funktioner mens de ansatte, der var blevet forfremmet til lønklasse B i kraft af attestationsproceduren, og som ikke havde bestået en udvælgelsesprøve, bevarede den omhandlede anciennitet. Under disse omstændigheder har sagsøgerne gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af de bestemmelser og principper, der er nævnt i ovenstående påstand.

Sag anlagt den 22. august 2007 — Anselmo m.fl. mod Rådet

(Sag F-85/07)

(2007/C 269/129)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Ana Anselmo (Bruxelles, Belgien) m.fl. (ved avocat S. Pappas)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Annullation dels af ansættelsesmyndighedens afgørelser af 11. maj 2007, hvorved sagsøgers klage over forskelsbehandling af ansøgerne til den interne udvælgelsesprøve B/277 i forhold til de tjenstemænd, der er omfattet af attestationsproceduren som defineret i Rådets afgørelse 2. december 2004 om fremgangsmåden med hensyn til iværksættelsen af attestationsproceduren, blev afvist, og dels af afgørelser, der er anfægtet i de nævnte klager.
- Det fastslås, at der er sket tilsidesættelse af artikel 5, stk. 2, i bilag XIII til vedtægten for tjenstemænd i De Europæiske Fællesskaber ved den manglende anerkendelse af anciennitet i lønklassen for deltagere i den interne udvælgelsesprøve B/277.
- Det fastslås, at der er sket tilsidesættelse af princippet om ligebehandling og god forvaltningsskik som følge af såvel

Sag anlagt den 6. september 2007 — Kuchta mod ECB

(Sag F-89/07)

(2007/C 269/130)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Jan Kuchta (Frankfurt am Main, Tyskland) (ved Rechtsanwalt B. Karthaus)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank

Sagsøgerens påstande

- Den Europæiske Centralbank tilpligtes at betale Jan Kuchta et beløb på 1 EUR i erstatning.
- Den til Jan Kuchta rettede afgørelse af 31. december 2006 om annual salary & bonus review (ASBR) for år 2006 annulleres.
- Den Europæiske Centralbank tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet er støttet på en tilsidesættelse af bestemmelser om databeskyttelse, idet sagsøgerens bedømmelse for år 2006 i det hele blev meddelt hans nye foresatte, uden at sagsøgeren var vidende herom.

Endvidere gør sagsøgeren for så vidt angår spørgsmålet om annual salary & bonus review (ASBR) gældende, at der er sket tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, og at der ikke blev foretaget en regelmæssig høring af hans personalerepræsentant ved gennemførelsen af hans ASBR i år 2006.

desættelse af principperne om ligebehandling og retten til en karriere.

Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat vedtægtens artikel 1d, stk. 1, idet den har afslået hans ansøgning bl.a. på grund af hans afrikanske oprindelse.

(¹) EU-Personalerettens dom af 14.12.2006, sag F-122/05, EUT C 331 af 30.12.2006, s. 47.

Sag anlagt den 17. september 2007 — Traore mod Kommissionen

(Sag F-90/07)

(2007/C 269/131)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Amadou Traore (Rhodes Saint Genèse, Belgien) (ved avocat E. Boigelot)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen om at afslå sagsøgerens ansøgning til stillingen som chargé d'affaires ad interim ved Kommissionens delegation i Togo, hvortil Hr. X blev udnævnt.
- Annullation af Hr. X's udnævnelse til nævnte stilling.
- Annullation af afgørelsen om at afslå sagsøgerens ansøgning til stillingen som operativ chef ved Kommissionens delegation i Tanzania, hvortil Hr. Y blev udnævnt.
- Annullation af Hr. Y's udnævnelse til nævnte stilling.
- Sagsøgeren tilpligtes at betale sagsøgeren 3 500 EUR som godtgørelse for ikke-økonomisk skade og for skade på sagsøgerens karriere.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for sit søgsmaal har sagsøgeren for det første gjort gældende, at ansættelsesproceduren dels var retsstridig, fordi den lønklasse, der blev fastsat for de omtvistede stillinger var lønklasse AD9 til AD14, hvilket er i strid med de principper, der bl.a. er fastsat i dommen i sagen Economidis mod Kommissionen (¹), og dels fordi det stillingsopslag for den førstnævnte omtvistede stilling og den rækkefølge, der er fastsat i artikel 29, stk. 1, i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (vedtægten) ikke er blevet overholdt. Sagsøgeren har tilføjet, at der ikke blev foretaget en sammenligning af fortjenesterne, hvilket godtgør, at der er sket magtfordrejning samt tilsi-

Sag anlagt den 13. september 2007 — Torijano Montero mod Rådet

(Sag F-91/07)

(2007/C 269/132)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Javier Torijano Montero (Bruxelles, Belgien) (ved avocats S. Rodrigues, R. Albelice og Ch. Bernard-Glanz)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Annullation af meddelelse om ledig stilling af 31. oktober 2006 vedrørende ansættelse af en chef for tjenesten »ydre sikkerhed« i Rådets sikkerhedsafdeling, som Rådets Generalsekretariat offentliggjorde i personalemeddelelse nr. 171/06.
- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 31. maj 2007 om ikke at tage sagsøgerens klage til følge.
- Ansættelsesmyndigheden oplyses om de virkninger, som annullationen af de anfægtede afgørelser indebærer, og navnlig, at genoverveje den krævede lønklasse i meddelelsen om den ledige stilling med henblik på at gøre det muligt for sagsøgeren at søge stillingen.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, der er tjenestemand i lønklasse AD 6, anfægter, at muligheden for at søge stillingen som chef for tjenesten »ydre sikkerhed« i Rådets sikkerhedsafdeling, der en stilling i lønklasse AD 11, i ovennævnte meddelelse om den ledige stilling er forbeholdt tjenestemænd, der er indplaceret i lønklasse AD 8 eller højere.

Efter at have anført, at han i sag F-76/05 ⁽¹⁾ har nedlagt påstand om indplacering i lønklasse AD 8, gør sagsøgeren gældende, at der er sket tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, idet besættelsen af den omhandlede stilling medfører, at han mister sin nuværende stilling som chef for sektoren »ydre sikkerhed/beskyttelse under tjenesterejser« til fordel for den ansøger, der bliver valgt.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at der er sket tilsidesættelse af tjenestens interesse, idet den i meddelelsen om den ledige stilling fastsatte betingelse vedrørende lønklasse ikke gør det muligt for ham at indgive en ansøgning, skønt han er den bedst egnede person til at udføre de funktioner, der er omfattet af stillingsopslaget. Administrationen har endvidere ikke forklaret, hvorfor tjenestens interesse skulle begrunde en fravigelse af artikel 31, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, hvorefter tjenestemænd ansættes i lønklasserne AD 5-AD 8.

Sagsøgeren gør endelig gældende, at administrationen har tilsidesat ligebehandlingsprincippet og foretaget et åbenbart urigtigt skøn.

⁽¹⁾ EFT C 281 af 12.11.2005, s. 23 (sag oprindeligt registreret ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans under nr. T-302/05 og henvist til Retten for EU-personalesager ved kendelse af 15.12.2005).

Sag anlagt den 1. oktober 2007 — Tsirimiagos mod Regionsudvalget

(Sag F-100/07)

(2007/C 269/133)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kyriakos Tsirimiagos (Kraainem, Belgien) (ved advokat M.-A. Lucas)

Sagsøgt: Regionsudvalget for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Annullation af den af direktøren for Regionsudvalgets administration truffede afgørelse af 21. november 2006 om at kræve de beløb tilbagebetalt, som sagsøgeren fik udbetalt som justeringskoefficient for den del af hans vederlag, der blev overført til Frankrig mellem april 2004 og maj 2005, i alt 2 120,16 EUR.
- Om fornødent annullation af afgørelsen af 21. juni 2007 om afslaget på sagsøgerens administrative klage af 21. februar 2007 over afgørelsen af 21. november 2006, for

så vidt opkrævningen af et beløb på 2 038,61 EUR herved stadfæstes.

- Regionsudvalget tilpligtes at betale sagsøgeren 2 038,61 EUR, der er tilbageholdt af hans løn, med tillæg af morarenter på 8 % p.a. fra 1. december 2006, som var tidspunktet for tilbagesøgningen, og indtil fuld betaling.
- Regionsudvalget tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren fremsat anbringender, der i det væsentlige svarer til de anbringender, der er fremsat i sag F-59/07 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 199 af 25.8.2007, s. 51.

Sag anlagt den 3. oktober 2007 — Cova mod Kommissionen

(Sag F-101/07)

(2007/C 269/134)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Philippe Cova (Bruxelles, Belgien) (ved lawyer S. Pappas)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 29. juni 2007 for så vidt som der i afgørelsen ikke gives det tillæg, der er fastsat i tjenestemandsvedtægtens artikel 7, stk. 2, for en periode, der overstiger et år.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1. Ansættelsesmyndighedens tilsidesættelse af tjenestemandsvedtægtens artikel 7, stk. 2
- Formålet med tjenestemandsvedtægtens artikel 7, stk. 2, er at sikre en smidig overgang i tjenesten i tilfælde af ubesatte stillinger. Ifølge den korrekte udlægning af denne bestemmelse, skal den midlertidige besættelse af en stilling være så kort som mulig, og af denne grund indskræpes det over for ansættelsesmyndigheden i lovgivningen, at midlertidige besættelser skal afsluttes hurtigst muligt ved udnævnelsen af en kontorchef i stillingen.

- »Den midlertidige tjeneste er begrænset til et år« henviser udelukkende til varigheden af den midlertidige tjeneste og har ingen betydning for den tilsvarende løn, hvis den midlertidige ansættelse forlænges ud over et år.
 - Fristen på et år er ikke absolut, eftersom det ikke er en frist, der er rettet til tjenestemanden, men til administrationen uden på anden måde at være kvalificeret som obligatorisk, bindende eller tvingende; fristen skal således forstås som en kraftig påmindelse til administrationen om at besætte den ledige stilling hurtigst muligt.
2. Tilsidesættelse af pligten til at tage hensyn til tjenestemandens velfærd og princippet om god forvaltningsskik
- Ovennævnte pligt indebærer, at når en myndighed træffer afgørelse vedrørende en tjenstemands placering, skal den tage hensyn til alle de faktorer, der kan have betydning for afgørelsen, og den skal herved tage hensyn ikke blot til tjenestens interesser, men også til den berørte tjenstemands interesser.
 - I denne henseende er princippet om god forvaltningsskik ofte knyttet til pligten til at tage hensyn til tjenstemandens velfærd.
 - I denne sag undlod Kommissionen fejlagtigt at opfylde sine forpligtelser, idet den var klar over, at den tidligere kontorchef skulle overflyttes til en anden stilling og accepterede udpegningen af Phillippe Cova ad interim for en periode på over et år. Kommissionens fortolkning fører til den paradoksale situation, at mens det ansvar, som sagsøgeren påtog sig for den fastsatte periode var større, var ledelsestillægget begrænset til et år.
-